

അറബി ഭാഷാ ലളിത പഠനം_2

കുഞ്ഞാലി കുരിമണ്ണിൽ

കഴുകുന്നുമ്മൽ

ചിറ്റത്തുപാറ

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പറ്റി

സർവ്വ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിന് .പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) യിലും അവിടുത്തെ അനുചരമിത്രങ്ങളിലും അല്ലാഹു വിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിരന്തരം വർഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

അറബി ഭാഷയിലെ പ്രാധാന്യം എന്നും നില നിൽക്കുന്നതാണ് കാരണം അറബി ഭാഷയെ ആ പദവി നേടിക്കൊടുത്തത് പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആ ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത് കൊണ്ടാണ്.

എന്നാൽ മറ്റ് ഭാഷകളെ പോലെ അക്ഷരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രം അറബി വായിക്കാൻ അറിയില്ല. കാരണം പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അറബി അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഹർക്കത്ത് ഇടാറില്ല. അത് തന്നെ കാരണം.

നാം ഈ ചെറി ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നത്. അറബി അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രം അറിയുന്ന സാധാരണ ആളുകൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് .ദർസ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കോ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കോ? അല്ല: കാരണം അവർക്ക് ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ന് നിലവിൽ ഉണ്ട്.

എന്നാൽ സാധാരണക്കാർക്ക് അറബി വ്യാകരണം പഠിക്കാൻ അത് ഉപകരിക്കില്ല.കാരണം അതിലെ മലയാളം തന്നെ അവർക്ക് അപരിചിതമാണ്. ഉദാഹരണമായി കർത്താവ്, കർമ്മം, ആഖ്യയും ആഖ്യാ തവും ,ക്രിയാ, നാമം, തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ അവർക്ക് മനസ്സിലാകില്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ സംശാരഭാഷയിലാണ് രചിച്ചത്. കൂടാതെ അതിന്റെ അറബി പദമാണ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉടനീളം പ്രയോഗിക്കുന്നത് അത് കൊണ്ട് ഇത് വാഴിക്കു മ്പോൾ തന്നെ അത്തരം അറബി പദങ്ങൾ അവർ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ലാതെയാകുന്നു.ആവർത്തനം കൊണ്ട് ആ പദങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം.

അറബിയിൽ ലോകമൊത്തത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് നഹവ് വാദിഹ് എന്ന ഗ്രന്ഥം അതിന്റെ പാഠ ക്രമഅനുസരിച്ചാണ് ഇത് തയ്യാറാക്കിയുട്ടുള്ളത്.ഈ ചെറിയ

പുസ്തകം അതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗമാണ്. ഇതിന് ശേഷം അല്ലാഹു വിന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ തുടർ വാല്യങ്ങൾ ഇറക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ഇതിനുള്ള സഹായകമായത് ഇന്ന് വാഡ്സ് ആപ്പ് ,യൂട്ടുബ് എന്നിവയിൽ കിത്താബ് ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നു, അബാസ് പറബാടൻ നിലമ്പൂർ കരുളായിക്ക് അടുത്താണ് വീട്.അദ്ദേഹത്തിന്റെ അൽ കിത്താബ് ചോദ്യോത്തരം എന്ന ഗ്രൂപ്പിൽ ഞാൻ ഒരു അംഗമാണ്.. കൂടാതെ കൊടുവള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകനായ അൻസാറിന്റെ അറബിഗ്രാമർന്റെ ക്ലാസ് യൂട്ടുബിൽ കേൾക്കുകയും പിന്നീട് സാധാരണക്കാർക്ക് വേണ്ടി അവരുടെ ഭാഷ യിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കാൻ തീരുമാന മാനിച്ചു. അവർക്ക് ഇരുവർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വർഷിക്കട്ടെ എന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

*****

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ആനക്കയത്തിനടുത്ത സ്ഥലമായ ചിറ്റത്തു പാറയിൽ 1974ൽ ജനിച്ചു.

പിതാവ് കൂരിമണ്ണിൽ കൂക്കുന്നുമ്മൽ സൈത്ത് അലവി ഹാജി ,മതാവ് അബലടിയൻ പാലാൻപടി യിൽ പാത്തുമ്മ.

ഭാര്യ പുല്ലാര മുതിരിപറമ്പിൽ തോരൻ അലവി ഹാജിയുടെ മകൾ സുനീറ ,മക്കൾ മുഹമ്മദ് ഷബ് ലാൻ, ഫാത്തിമ സൻഹ, മുഹമ്മദ് ഹാഷിം,മസൂദ്.

അല്ലാഹു വിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ സമർപ്പിക്കുന്നു '

*****

ഇത് പൂണ്ണമായിട്ടില്ല .

അക്ഷര തെറ്റു തുടങ്ങിയവ പരിശോദിച്ചിട്ടില്ല.

ഇത് റഫൺ

വായനക്കാരുടെ സ്നേഹപൂർവ്വം'

ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ തെറ്റുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും താഴെ കൊടുക്കുന്ന വാഡ് ആപ്പ് നമ്പറിൽ അറിയിക്കുക. ഇത് എഴുതി കഴിഞ്ഞ് ചെക്ക് ചെയ്തിട്ടില്ല. അത് ഇതിന്റെ മൂന്ന് പതിപ്പും വന്നിട്ട് ഒരോ പാഠമായിട്ട് ചെക്ക് ചെയ്യാമെന്ന് കരുതി.

എന്ന് കുഞ്ഞാലി കെ കെ

ഫോൺ 9746990475

വാഡ്സ് ആപ്പ് ചെയ്യാം

ഇത് പൂണ്ണമായിട്ടില്ല .

അക്ഷര തെറ്റു തുടങ്ങിയവ പരിശോദിച്ചിട്ടില്ല.

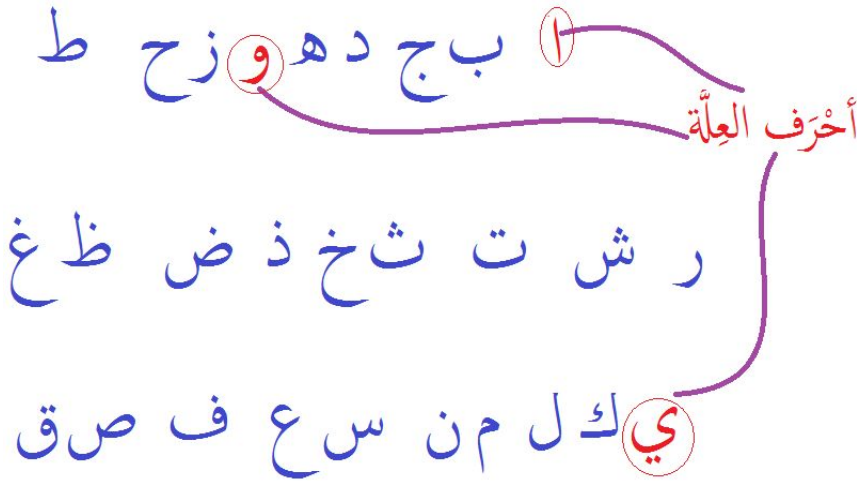
ഇത് റഫൺ

17

تَقْسِيمُ الْفِعْلِ إِلَى صَحِيحِ الْآخِرِ وَالْمُعْتَلِّ الْآخِرِ

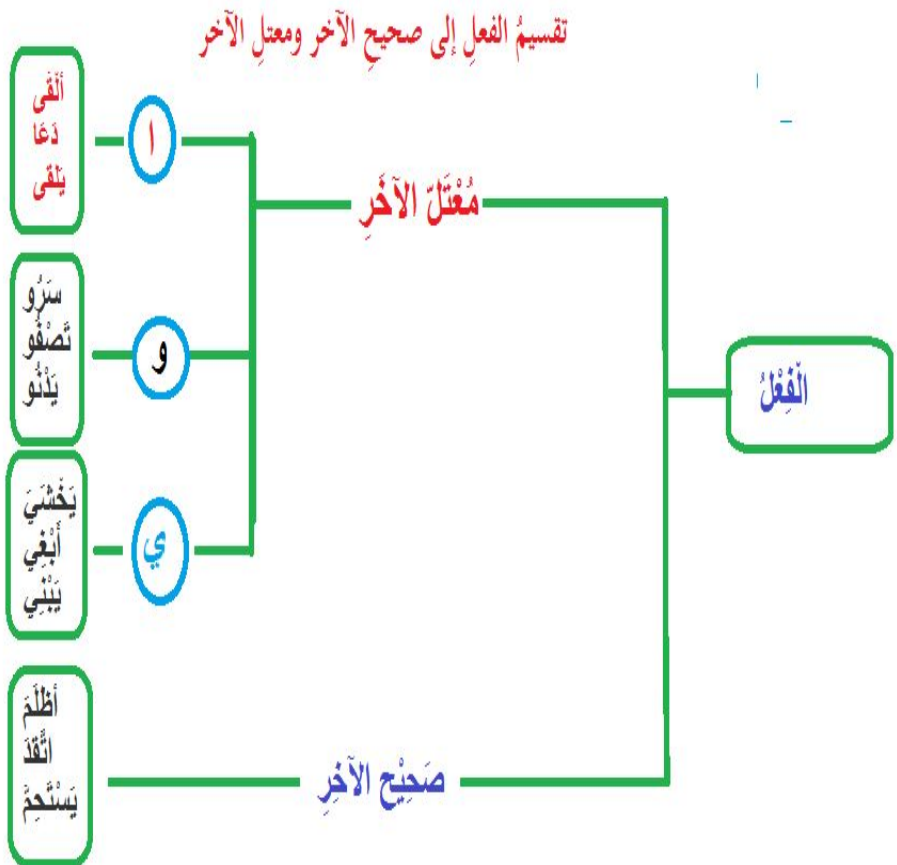
الفِعْلُ കളിൽ അറബി അക്ഷരങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ അലിഫ്, യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) അതായത് ا, و, ي എന്നിവ വന്നാൽ ആ ഫിഹുലുകളെ ദുർബല ക്രിയ എന്ന് പറയുന്നു. അതായത് അറബിയിൽ فَعْلٌ مُعْتَلٌّ الْآخِرِ എന്ന് പറയുന്നു.

മുകളിൽ കൊടുത്ത അലിഫ് ,യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) എന്നീ അക്ഷരങ്ങളെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം എന്ന് പറയുന്നു. അതായത് അറബിയിൽ أَحْرُفُ الْعِلَّةِ എന്ന് പറയുന്നു.

ഇനി അവസാനത്തിൽ അറബുൽ ഇല്ലത് വരാത്ത അതായത് ക്രിയകളുടെ അവസാന അക്ഷരം അലിഫ്, യാഫ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) വരാത്ത الفعل കളെ فعل صحيح الآخر എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

താഴെ കൊടുത്ത ചിത്രം നോക്കുക.-

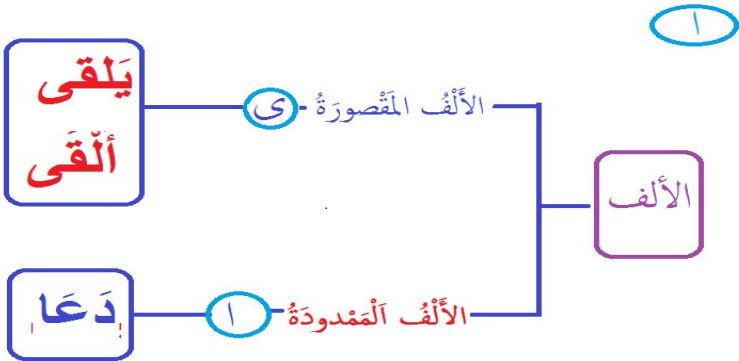

മിത്രത്തിലെ **الف** **مُعْتَلِّ الآخِرِ** ആയി വരുന്ന പദങ്ങൾ നോക്കിയാൽ **يَلْقَى**, **دَعَا**, **يَلْقَى**, എന്നീ പദങ്ങളിൽ **يَلْقَى** അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **فعل مُعْتَلِّ الآخِرِ** എന്നതിൽ നാം പുള്ളിയില്ലാത്ത ഒരു **ي** കാണും അത് യാ അല്ല കനം കുറഞ്ഞ അലിഫ്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ഉപാരണം അലിഫിന്റെ നീട്ടലാണ്.

ഈ **(ي)** അലിഫിനെ **الألفُ الْمُقْصُورَةُ** എന്ന് പറയും

(1) ഈ അലിഫിനെ **الألفُ الْمَمْدُودَةُ**

ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.-

1	أَلْقَى الصَّيِّدُ شَبَكَهُ	
	വേട്ടക്കാരൻ അവന്റെ വലയെറിഞ്ഞു.	
2	دَعَا الْمَرِيضُ	
	രോഗി വിളിച്ചു.	
3	يَلْقَى الْمُسِيءُ جَزَاءَهُ	
	കുറ്റവാളി അവന്റെ പ്രതിഫലം കണ്ടു മുട്ടുന്നു.	
4	سَرَوَ الرَّجُلُ	

അദ്ദേഹം മാനുമായി.	
تَصِفُوا السَّمَاءَ	5
ആകാശം തെളിയുന്നു.	
يَدْنُو فَضْلُ الشَّتَاءِ	6
ശൈത്യക്കാലം അടുക്കുന്നു.	
يَخْشَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ	7
മുഹമ്മദ് അവന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു .	
أَبْغَى رِضَا الْوَالِدَيْنِ	8
ഞാൻ മാതാപിതാക്കളുടെ തൃപ്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.	
يَبْنِي الْبِنَاءَ مَسْجِدًا	9

കെട്ടിട തൊഴിലാളി ഒരു പള്ളി പണിയുന്നു .	
أَظْلَمَ الْمَكَانَ	10
സ്ഥലം ഇരുട്ടിലായി.	
اتَّقَدَّ الْمَصْبَاحُ	11
വിളക്ക് കത്തി.	
يَسْتَحِمُّ الْغُلَامَانِ	12
കുട്ടികൾ കുളിക്കുന്നു.	12

ഇവിടെ ഒന്ന് മുതൽ മൂന്ന് വരെ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ, يلقى , دعا , എന്നീ الْفِعْلُ കളുടെ അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ (أَحْرُفُ الْعِلَّةِ) അലിഫാണ് (الألف) വന്നിട്ടുള്ളത് അത് കൊണ്ട് ഈ الْفِعْلُ കൾ الْآخِرِ مُعْتَلِّ ആണ്.

ഇതിൽ ഒന്നും മൂന്നും ഉദാഹരണത്തിൽ വന്ന ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം **الْفُ الْمَقْصُورَةُ** ആണ്. രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ അലിഫ് **الْفُ الْمَمْدُودَةُ** ആണ്.

ഇനി നാല് അഞ്ച് ആറ് ഉദാഹരങ്ങൾ നോക്കിയാൽ **يدنو , تصفو , سرو** എന്നീ **الْفُعْلُ** കളുടെ അന്ത്യ അക്ഷരം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരത്തിൽ പെട്ട **الواو** ആണ്. അത് കൊണ്ട് അവ **فعل مُعْتَلٍ الآخِرِ** എന്ന് പറയുന്നു.

ഇനി ഏഴ് എട്ട് ഒമ്പത് ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ **يبني , أبغي , خشي** എന്നീ **الْفُعْلُ** കളുടെ അന്ത്യ അക്ഷരം **الباء** ആണ്. അത് ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായത് കൊണ്ട് ആ **الْفُعْلُ** കളെ **فعل مُعْتَلٍ الآخِرِ** എന്ന് പറയുന്നു.

ഇവിടെ നാം പഠിക്കുന്നത് ഫിഘ്ലുകളെ പറ്റിയാണ്. ഇതേ രീതിയിൽ ഇസ്മുകളെ പറ്റി യും വരുന്ന പാദങ്ങളിൽ പഠിക്കാനുണ്ട് .

*****

الْمَبْنِيَّ وَالْمُغْرَبُ

ഇഹ്റാബ്(الإِعْرَابُ) : അറബി വാക്കിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരത്തിൽ വരുന്ന മാറ്റത്തെ കുറിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദമാണ് എന്ന് പഠിച്ചു.

അപ്പോൾ ജുമുലകൾ മാറുന്നത് അനുസരിച്ച് പദങ്ങളുടെ അന്ത്യ-അക്ഷരം മാറുന്നു വെങ്കിൽ ആ പദങ്ങൾ മുഹറബ് എന്ന് പറയും ,അറബിയിൽ الْمُغْرَبُ എന്ന് പറയും.

എന്നാൽ ജുമുലകൾ മാറുന്നത് അനുസരിച്ച് പദത്തിന്റെ അന്ത്യ-അക്ഷരത്തിന് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ആ പദങ്ങൾ മബനി എന്ന് പറയും. അറബിയിൽ الْمَبْنِيَّ എന്ന് പറയും.

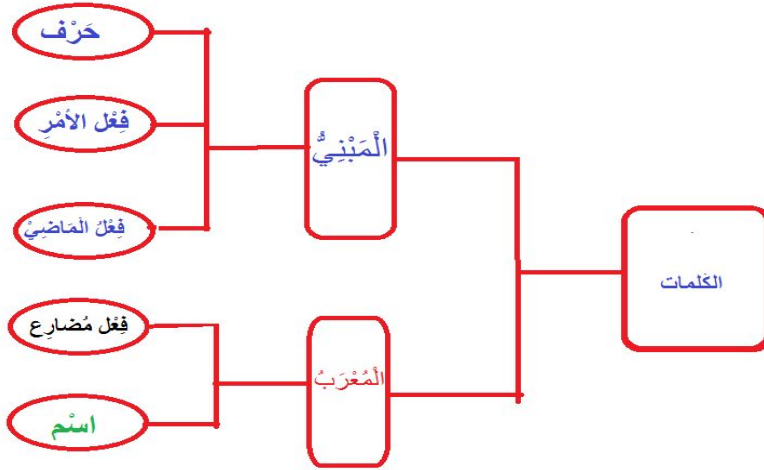
നമ്മൾ രണ്ടാം പാഠത്തിൽ പഠിച്ച അജ്സാഹുൽ ജുമല അതായത് ഒരു അറബിയിലെ ഏതൊരു ജുമല എടുത്ത്

നോക്കിയാൽ അത് **حَرْف**, **فِعْل**, **اسْم** ഇതിൽ മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ...

1 **حَرْف**, **فِعْل**, **اسْم** കൂടുതൽ അറിയാൻ പാഠം 2 നോക്കുക.

എന്നാൽ **الفِعْلِ الْمُضَارِعِ** കളിൽ **الفِعْلِ** ക്ക് മാത്രമേ ജുമലകൾക്ക് അനുസരിരിച്ച് അന്ത്യഅക്ഷരം മാറുകയൊള്ളൂ അത് കൊണ്ട് ഇസ്‌മുകളെ പോലെ **الفِعْلِ الْمُضَارِعِ** റിയും **الْمُعَرَّبُ** ബാണ്.

എല്ലാ حَرْفുകളും, فِعْلُ الْمَاضِي യും فِعْلُ الْأَمْرِ നും الْمَبْنِيയാണ്.

എന്നാൽ اسم കലിളും, فِعْلُ الْمُضَارِعِ യിലും ചില الْمَبْنِي കളുണ്ട്.

നിന്റെ വീട് എവിടെയാണ്.	أَيْنَ مَنْزِلُكَ؟	1
നീ എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നത്.	أَيْنَ تَذْهَبُ؟	2
നീ എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു.	إِلَى أَيْنَ تَسِيرُ؟	3

അറവുക്കാരൻ ഒരു ആടിനെ അറുത്തു.	ذَبَحَ الجزار شاة.	4
അറുവുക്കാരൻ ആടിനെ അറുത്തു.	الجزار ذَبَحَ شاة.	5
അറുപ്പുകാരൻ ആടിനെ അറുത്തോ?	هل ذَبَحَ الجزار شاة؟	6
നീ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്.	مِنْ أَيِّ مَكَانٍ جِئْتَ؟	7
ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും വന്നു.	جِئْتُ مِنْ مَنْزِلِي.	8
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിൻ നിന്നും പണം സ്വീകരിച്ചു.	أَخَذْتُ مِنْ أَبِي نَقُودًا.	9
പരുത്തി ഈജിപ്റ്റിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ നെടുത്തുണാണ്.	الْفُطْنُ عِمَادُ الثَّوْرَةِ فِي مِصْرَ.	10

കർഷകൻ പരുത്തി പഠിച്ചു.	جَنَى الْفَلَّاحُ الْقُطْنَ.	11
പരുത്തിയിൽ നിന്നും വസ്ത്രം നിർമ്മിക്കുന്നു.	تَصْنَعُ الْمَلَابِسَ مِنَ الْقُطْنِ.	12
പനിനീർ പൂവ് വാടി.	ذَبَلَتِ الْوَرْدَةَ.	13
ഞാൻ പനിനീർ പൂവ് വാസനിച്ചു.	شَمَمْتُ الْوَرْدَةَ.	14
ഞാൻ പനിനീർ പൂവിലേക്ക് നോക്കി.	نَظَرْتُ إِلَى الْوَرْدَةِ.	15
തോട്ടം കാഴ്ക്കുന്നു.	يُثْمِرُ الْبُسْتَانُ.	16
തോട്ടം കാഴ്ക്കുകയില്ല.	لَنْ يُثْمَرَ الْبُسْتَانُ.	17
തോട്ടം കാഴ്ച്ചില്ല.	الْبُسْتَانُ لَمْ يُثْمَرَ.	18

.
മുകളിൽ കൊടുത്ത ഒന്ന് രണ്ട് മൂന്ന് ഉദാഹരണത്തിൽ **أَيْنَ** എന്ന **حَرْفٌ** നോക്കുക. മൂന്നിലും **أَيْنَ** യുടെ അന്ത്യ അക്ഷരം മാറുന്നില്ല. അതായത് അന്ത്യ അക്ഷരം മാറ്റമില്ല. മൂന്നാമത്തെ **إِلَى** എന്ന അക്ഷരം ഇസ്‌മിനെ ജർദ് ചെയ്യുന്ന പദമാണ് ആ **إِلَى** എന്ന അക്ഷരം **أَيْنَ** യുടെ മൂന്നിൽ വന്നാലും **أَيْنَ** എന്ന ഹർഫിന്റെ ഇഹ്‌റാബിൽ മാറ്റമില്ല.

കാരണം **حَرْفٌ** കൾ എല്ലാം **مَبْنِيَّ** യാണ് ' **أَيْنَ** എന്നത് **حَرْفٌ** ആണ് .

അതേ പ്രകാരം ഏഴ് എട്ട് ഒമ്പത്. ഉദാഹരണത്തിൽ വന്ന **مِنْ** എന്ന **حَرْفٌ** ഉം **مَبْنِيَّ** യാണ് ,അത് കൊണ്ടാണ് **مِنْ** എവിടെ വന്നാലും എങ്ങിനെ വന്നാലും അതിന്റെ അന്ത്യ അക്ഷരം ൽ മാറ്റം വരില്ല.

അടുത്തത് ഉദാഹരണത്തിൽ നാല് അഞ്ച് ആറ് ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ അതിലെ **ذَإِ** എന്ന **الْمَاضِي** നോക്കുക. അത് മൂന്ന് സ്ഥലത്തു മാറി മാറി വന്നിട്ടും അതിന്റെ ഇഹ്‌റാബിൽ മാറ്റം മില്ല അന്ത്യ അക്ഷരം ഉറച്ച് തന്നെയിരിക്കുന്നു കാരണം **الْمَاضِي** എപ്പോഴും **مَبْنِيَّ** യായിരിക്കും.

ഇനി പത്ത് പതിനൊന്ന് പന്ത്രണ്ട് എന്നീ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ الْقَطْنُ എന്ന ഇസ്‌മിന്റെ അവസ്ഥ നോക്കാം.

നാം കഴിഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്‌മിനെ തിരിച്ചറിയാ-നുള്ള ചില മാർഗങ്ങൾ നാം അറിയുന്ന ഒരു പേര് പറയുമ്പോൾ ചിലഇസ്‌മിന്റെ മുന്നിൽ اُ ഉണ്ടാകും അതിനെ مَعْرِفَةً എന്ന് പറയും.

ഇനി അറിയാത്ത പേര് പറയാണങ്കിൽ اُ ന് പകരം അവസാനത്തെ അന്ത്യ അക്ഷരം തൻവീൻ കൊടുക്കും. അതിനെ نَكْرَةً എന്നാണ് പറയുക.

ഇവിടെ الْقَطْنُ എന്നത് اُ എന്ന് മുന്നിൽ വന്നത് കൊണ്ട് നമുക്ക് ഇസ്‌മാ-ണ് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇവിടെ പത്താമത്തെ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ الْقَطْنُ എന്ന ഇസ്‌മിന് مُبْتَدَأً ആണ് അത് കൊണ്ട് അതിന്റെ അന്ത്യ അക്ഷരം اُ ആയി ' .പതിനൊന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ അവിടെ الْقَطْنُ എന്നത് مَفْعُولٌ بِهِ ആണ്, അത് കൊണ്ട് الْقَطْنُ യുടെ അന്ത്യ അക്ഷരം എന്നത് نَصْبٌ ആയി.പന്ത്രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ الْقَطْنُ എന്ന ഇസ്‌മിന്റെ മുന്നിൽ

ജർനിന്റെ അക്ഷരമായ مِنْ വന്നത് കൊണ്ട് الْقَطْنَ യുടെ അന്ത്യ അക്ഷരം ജർറായി . ഇങ്ങിനെ الْقَطْنَ എന്ന ഇസ്‌മിന്റെ അന്ത്യ അക്ഷരം മാറി വരുന്നത് കൊണ്ട് അത് الْمُعَرَّبُ ബാണ്. ഇസ്‌മുകൾ ഒരു പാട് വിഭാഗമുണ്ട് അതിൽ ചിലത് مَبْنِيَّ യാണ് .

അത് പോലെ തന്നെയാണ് പതിമൂന്ന് പതിനാല് പതിനഞ്ച് ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കിയാൽ അതിലെ الْوَرْدَةُ എന്ന ഇസ്‌മിന്റെ അന്ത്യ അക്ഷരം മാറി മാറി വരുന്നത് കാരണം الْمُعَرَّبُ ബായത് കൊണ്ടാണ്.

ഇനി പതിനാറ് പതിനേഴ് പതിനെട്ട് എന്നതിൽ يُثْمِرُ എന്ന فِعْلٍ مُضَارِعٍ യെ നോക്കുക.

പതിനാറിലെ يُثْمِرُ നോക്കിയാൽ അതിന് رَفْعٌ ആണ്. കാരണം അതിന് മുബിൽ جَزْمٌ ചെയ്യുന്ന തോ النَّصْبُ ചെയ്യുന്ന തോ ആയ പദം ഇല്ല.

പതിനേഴമത്തെ يُثْمِرُ ന് നَصْبٌബാണ് കാരണം فِعْلٍ مُضَارِعٍ ക്ക് ചെയ്യുന്ന പദം മായ لَنْ മുന്നിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

പതിനെട്ടാമത്തെ ഉദാഹരണം നോക്കാണങ്കിൽ جَزْمٌ ക്ക് ആണ്. കാരണം അതിന്റെ മുന്നിൽ فِعْلٍ مُضَارِعٍ ക്ക് ചെയ്യുന്ന പദ മായ لَنْ അതിന് മുന്നിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് .

ഇതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിലാക്കാം **فَعْل** കളിൽ **مُضَارِع** ക്ക് മാത്രമേ ഇസ്‌മിൻ്റെ പോലെ സഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് അന്ത്യ അക്ഷരം മാറി മാറി വരുന്നു എന്ന്. അത് കൊണ്ട് **فَعْل** കളിൽ **مُضَارِع** മാത്രമാണ് **المُعَرَّب**.

എല്ലാ **فَعْل** കളും **المَبْنِي**യാണ്.

ഇതിൽ ഇസ്‌മു(اسم)കൾ ജുമലകൾക്ക് അനുസരിച്ച് അന്ത്യ അക്ഷരങ്ങൾ മാറുന്നു. അതായത് നസ്ബ(النَّصَب) , റഫ്(الرَّفْع) ജർ(الْجَر). ഇതിൽ ജർ(الْجَر) എന്നത് അതിൻ്റെ അസില അടയാളം കെസറാണ്.

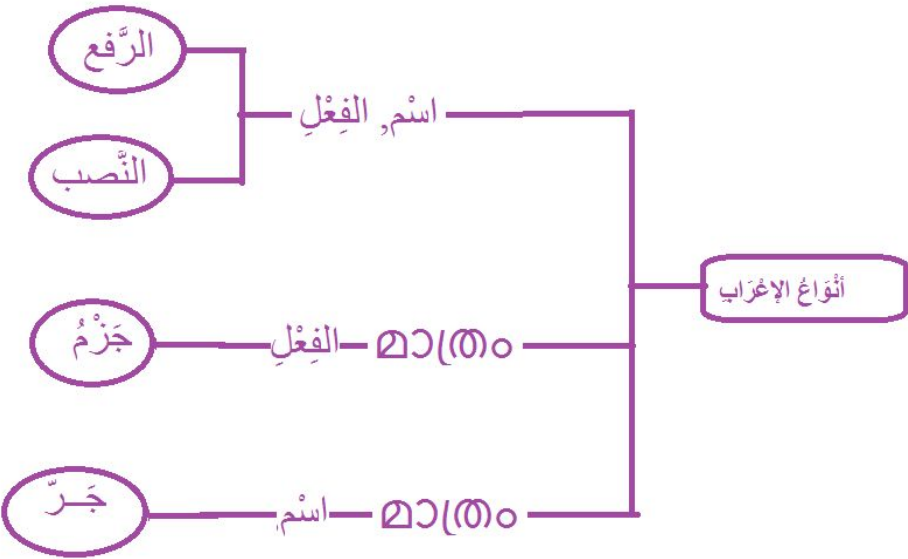
മറ്റ് അടയാളങ്ങൾ അതിൻ്റെ തായസന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യാഗമായി പഠിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇസ്‌മ്(اسم) ഒരിക്കലും ജസ്‌മ്(جَزْم) സ്വീകരിക്കില്ല. ജസ്‌മിൻ്റെ അസിലി അടയാളം സൂക്വൻ ആണ്.

എന്നാൽ **فَعْل** കളിൽ ഒരിക്കലും ജർ വരില്ല, ജർ ഇസ്‌മു(اسم) കളിൽ മാത്രം കാണുന്ന ഇഹ്റാബ് ആണ്.

അതേ മോഡൽ ഇസ്‌മു(اسم)കളിൽ ഒരിക്കലും ജസ്‌മ്(جَزْم) വരില്ല

എന്നാൽ നസ്ബ(النَّصْب) , റഫ്(الرَّفْع) ഇസ്മി(اسم)ലും الْفِعْلُലും വരും

*****

19

أَنْوَاعُ الْبِنَاءِ

കഴിഞ്ഞ പാത്തിൽ അറബി പദങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കുന്ന രീതി പഠിച്ചു.

അതായത് അറബി പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരം ജുമലയുടെ വിത്യാസങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് മാറുന്നത് മുഹറബ്(مُعَرَّبٌ) എന്ന് പറയും. മാറാതെ ഉറച്ച് നിൽക്കുന്നത് മബനി(مَبْنِيٌّ) എന്നും പറയും. മബനി എന്നാൽ കെട്ടിടം എന്നാണ് അർത്ഥം.

അറബി പദങ്ങളുടെ ഇഹ്റാബ് എഴുതുമ്പോൾ മബനിയായ പദത്തിന്റെ അവസ്ഥയും എഴുതണം. അതിനെ കുറിച്ചാണ് ഈ പാഠം.

أَنْوَاعُ الْبِنَاءِ മബനിയുടെ ഇനങ്ങൾ.

ഒരു മബനി(مَبْنِيٌّ)യായ അറബി പദത്തിന്റെ അന്ത്യ അക്ഷരങ്ങൾ നാല് വിധം മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. അത് ഫത്തഹ്,

ഉള്ളൂ, കെസ്റ്റ്, സൂകൂന്. (السُّكُونُ , الْفَتْحُ , الضَّمُّ , الْكَسْرُ).

എന്നിവയാണ്. ഇത് എളുപ്പത്തിൽ മനസിലാക്കാവുന്ന പാഠമാണ്.

ഒരു പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരം السُّكُونُ ആണെങ്കിൽ ആ പദത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങിനെയാണ് എഴുതുക. مبني على السكون (സൂകൂനിൽ സ്ഥിരമായത്). ഇനി ഫത്തഹ് ആണെങ്കിൽ مبني على الفتح (ഫത്തഹിൽ സ്ഥിരമായത്) ഇനി ഉള്ളൂ ആണെങ്കിൽ مبني على الضم (ഉള്ളൂമിൽ സ്ഥിരമായത്) കെസ്റ്റ് ആണെങ്കിൽ مبني على الكسر (കെസറിൽ സ്ഥിരമായത് എന്ന് എളുപ്പത്തിൽ പറയാം.

ഈ ഉദാഹരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ആയത്തിലെ جَاءَ എന്ന പദം فَعْلٌ مَاضِي യും مَبْنِيٌّ യുമാണ്. കാരണം فَعْلٌ مَاضِي യെല്ലാം مَبْنِيٌّ യാണ്.

അപ്പോൾ ഒരു جُمْلَةٍയുടെ ഇഹ്റാബ് പറയുമ്പോൾ جَاءَ എന്ന فَعْلٍ ന്റെ അവസ്ഥ പറയുന്നത് നോക്കാം. جَاءَ: فَعْلٌ مَاضٍ مَبْنِيٌّ عَلَى الْفَتْحِ. എന്നാണ് പറയുക.

ഇനി മറ്റൊരു ഉദാഹരണം നോക്കാം അല്ലാഹു പറയുന്നു.

قُلْ . قُلْ എന്ന പദം എടുക്കുക. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ എന്ന പദം فَعْلٌ مَاضٍ ആണ്. فَعْلٌ مَبْنِيٌّ എന്നാണ് തന്നെ അർത്ഥം നീ പറയുക എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇതിൽ നീ(أَنْتَ)

എന്ന വാക്ക് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുകയില്ല. പക്ഷെ അത് ആകൽപ്പനയിൽ ഉണ്ട് താനും. ഇത് ഒന്നാം പാഠത്തിൽ **قم . اجلس** എന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ നാം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ **قُم** എന്ന കല്പന ക്രിയയിൽ നീ (**أنت**) എന്ന വാക്ക് മറഞ്ഞത് കിടക്കുന്നുണ്ട്. **الضمير النكرة** മറഞ്ഞത് കിടക്കുന്ന ഇസ്‌മ് ഉമീർ (**اسم الضمير**) റിനെ **المستتر** എന്ന് പറയുന്നു.

അപ്പോൾ അതിന്റെ ഇഹ്റാബ് പറയുമ്പോൾ **أنت** ൽ **فعل** എന്ന പദം സങ്കൽപ്പിക്കണം. അതായത് **تقدير** ചെയ്യണം. **تقدير** എന്ന് പറഞ്ഞാൽ സങ്കൽപ്പിക്കുക എന്നാണ്.

أنت ൽ **فعل الأمر** മാത്രമേ **الضمير المستتر** ആയി വരിക യൊള്ളൂ.

ഈ **ضمير** എന്ന **أنت** ഒരു ഫാഹി(فاعل)ലാണ് കാരണം. അതിലെ **فعل** ' എന്ന പ്രവർത്തിചെയ്യുന്ന ആൾ **أنت** യാണ്. കൂടാതെ ഇവിടെ **قُم** എന്നത് ഒരു **جُمْلَة مُفِيدَة** യും ആണ്.

അപ്പോൾ **قُم** എന്നതിന്റെ ഇഹ്റാബ് പറയുന്ന അവസ്ഥ നോക്കാം.

قُم: فعل أمر مبني على السكون، والفاعل: ضمير مستتر تقديره أنت '

(കല്പന ക്രിയ സൂക്ഷ്മനിൽ സ്ഥിരമായ-ത്, ഫാഹിലും മാണ്, മറഞ്ഞത് കിടക്കുന്ന ഉമീർ ,നീ എന്നത് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു).

ഇങ്ങനെയാണ് പറയുക.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ഇതിലെ رَبِّ എന്ന പദം എടുക്കുക.

ഇവിടെ رَبِّ എന്ന പദം എടുത്താൽ ഇതിലെ بِ എന്നത് حُ ആണ് നാം പഠിച്ചു എല്ലാ حُ ഉം مَبْنِيَّ യാണ് .

അപ്പോൾ رَبِّ എന്നതിന്റെ ഇഹ്റാബ് പറയുന്ന അവസ്ഥ നോക്കാം.

رَبِّ: الباء: حرفٌ جرٌّ مبني على الكسر. رَبَّ: اسمٌ مجرور بـ (الباء) وعلامة جرّه الكسرة، وهو مُضاف.

എന്നാണ് പറയുക . اسمٌ مجرور . എന്ന് കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്: എന്ന പാഠം 14 നോക്കുക. هو مُضاف എന്നത് പിന്നീട് പഠിക്കുന്ന പാഠത്തിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കാം.

മൈതാനത്ത് എത്ര കുതിരയുണ്ട്?	كَمْ جوادا في الميدان؟	1
നീ എത്രക്കാണ് നിന്റെ വാച്ച് വാങ്ങിയത്	بِكَمْ اشتريت ساعتك؟	2

നീ എത്രയാണ് കരാർ ചെയ്യുന്നത് പാലിക്കുന്നില്ലേ?	كَمْ تَعْدُ وَلَا تَفِي؟	3
അന്തരീക്ഷം സന്തുലിതമായി	إِعْتَدَلَ الْجَوُ	4
അന്തരീക്ഷം സന്തുലിതമായോ?	هَلْ إِعْتَدَلَ الْعِلْمُ الْجَوُ؟	5
അന്തരീക്ഷം തീർച്ചയായും സന്തുലിതമായി	الْجَوُ قَدْ إِعْتَدَلَ الْعِلْمُ	6
നീ എവിടെയാണോ അവിടെ നിൽക്കുക	قِفْ حَيْثُ أَنْتَ	7
താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചടത്തേക്ക് പോവുക	إِسْرَ إِلَى حَيْثُ شِئْتَ	8
വായു ശുദ്ധമാകുന്നതത് നീ താമക്കുന്നു	تَقِيمُ حَيْثُ يَطِيبُ الْهَوَاءُ	9

ഇന്നലെ കഠിന ചൂടായിരുന്നു	كَانَ أَمْسٌ شَدِيدَ الْحَرِّ	10
ഞാൻ ഇന്നലെ പിരിമിഡുകൾ സന്ദർശിച്ചു.	زَرْتُ الْأَهْرَامَ أَمْسًا	11
ഞാൻ ഇന്നലെ കോട്ടയിലേക്ക് പോയി.	ذَهَبْتُ أَمْسًا إِلَى الْقَلْعَةِ	12

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണത്തിൽ ഒന്ന് രണ്ട് മൂന്ന് ഉദാഹരണത്തിൽ **كَم** എന്ന പദത്തിന് മൂന്ന് ഉദാഹരണത്തിലും അതിന്റെ അന്ത്യ-അക്ഷരത്തിന് മാറ്റം ഒന്നും ഇല്ല. മൂന്നാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ **جَرُّ** ന്റെ അക്ഷരമായ **بِ** വന്നിട്ടും

كَم എന്ന പദത്തിന് മാറ്റമില്ല കാരണം **കം** എന്ന പദത്തിന് **مَبْنِيَّ** യാണ്.

അപ്പോൾ **كَم** എന്നത് **مَبْنِي عَلَى السَّكُونِ** (സൂക്ഷ്മനിൽ സ്ഥിരമായ ത്).

മറ്റ് ഉദാഹരണത്തിൽ **إِعْتَدَلَ** എന്ന പദം **مَاضٍ** ആണ് അത്. **مَبْنِي عَلَى الْفَتْحِ**. ആണ് .

ഇവിടെ حَيْثُ എന്ന വാക്ക് ഒരു حَرْفُ ആണ് അത് കൊണ്ട് അത് مَبْنِي യാണ് ' അതിനെ عَلَى الضَّمِّ مَبْنِي എന്ന് പറയും.

ഇവിടെ أَمْسِ എന്ന പദം مَبْنِي യാണ്

അത് കൊണ്ട് അത് عَلَى الْكَسْرِ مَبْنِي ആണ്.

ഇവിടെ فِي എന്ന ഒരു حَرْفُ ആണ് അത് കൊണ്ട് അത് ഒരു مَبْنِي യാണ് .പക്ഷെ ഇതിന്റെ അന്ത്യത്തരം എന്താണ് ? എന്തിന്റെ മേൽ مَبْنِي യാണ് ?

കാരണം അവിടെ الْفَتْحُ ഇല്ല السَّكُونُ ഇല്ല الْكَسْرُ ഇല്ല الضَّمُّ ഇല്ല

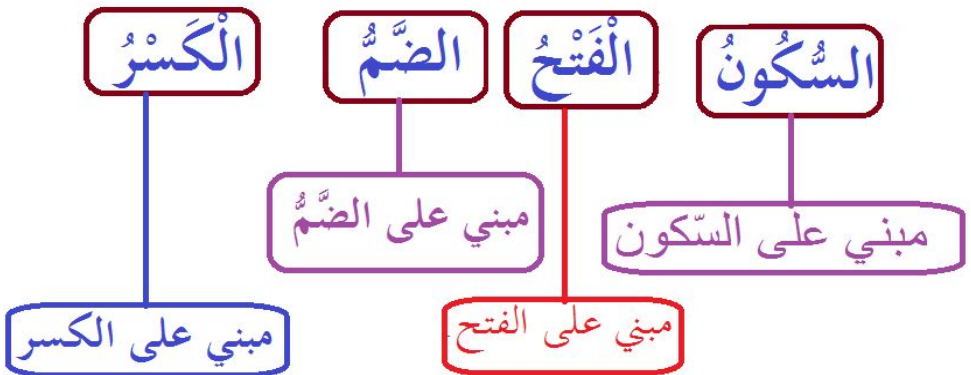
مَبْنِي യിൽ പെട്ടതെന്നൊന്നും ഇല്ല . അപ്പോൾ എന്താണ് പറയുക.

ഇങ്ങിനെ مَبْنِي മണ്ഡനിയായ പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരമായ ഹർക്കത്തെ ഇല്ല. അപ്പോൾ അത്തരം مَبْنِي യായ പദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിന്റെ മേൽ മണ്ഡനി (مَبْنِي عَلَى السَّكُونِ) എന്നാണ് പറയുക.

അതായത് مَبْنِي യായ പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരമായ ഹർക്കത്തെ ഇല്ലങ്കിൽ അതായത് الْفَتْحُ ഹോ , الْكَسْرُ ഹോ الضَّمُّ ഹോ

مبني على) നോ ഇല്ലങ്കിൽ അത് സൂക്ഷ്മനിന്റെ മേൽ മബനി (مبني على) എന്നാണ് പറയുക.

أنواعُ البِنَاءِ

***

أَنْوَاعُ الْإِعْرَابِ

നാം കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ أَنْوَاعُ الْبِنَاءِ എന്താണ് എന്ന് പഠിച്ചു. അതായത് ഒരു അറബി പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരം ഏത് അവസ്ഥയിലും മാറ്റം സംഭവിക്കാതെ സ്ഥിരമായി നില നിൽക്കുന്നുവോ പദങ്ങൾ.

അത്തരം പദത്തിന്റെ അവസ്ഥ പറയുമ്പോൾ الْكَسْرُ , الضَّمُّ , الْفَتْحُ , السُّكُونُ എന്നീ ഹർക്കത്തുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ. ഈ നാല് ഹർക്കത്തുകളിൽ സ്ഥിരമായത് എന്നാണ് പറയുക.

ഒരു ജുമലയുടെ ഇഹ്റാബ് വ്യക്തമാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ مَبْنِيٌّ യായ പദങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും എഴുതണം.

ഈ പാഠം أَنْوَاعُ الْإِعْرَابِ എന്നാണ് അതായത് ഒരു അറബി പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരം ജുമലയുടെ

വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് മാറുന്നു എങ്കിൽ ആ പദം مُعْرَبٌ ബാൺ എന്ന് പഠിച്ചു.

അപ്പോൾ ഒരു ജുമലയുടെ ഇഹ്റാബ് വ്യക്തമാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ مُعْرَبٌ ബായ പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരത്തിന്റെ മറ്റും വ്യക്തമാക്കണം.

مَبْنِيَّ യായ പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ ഹർക്കത്താണങ്കിൽ, മുഹറ ബായ പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരമാറ്റങ്ങൾ ഹർക്കത്തിന്റെ കൂടെ ചില അറബി അക്ഷരങ്ങളും വരുന്നുണ്ട്. അത് കൊണ്ട് അതിനെ ഫത്തഹ് ,കെസ്റ്റ് ഉള്ളത്, സൂക്ഷ്മ എന്ന് പറയുകയില്ല. അതിന് പറയുക നസ്ബ(النَّصَبُ) , റഫ്(الرَّفْعُ) , ജംർ(جَرُّ), ജസ്മ്(جَزْمٌ) , എന്നീ നാല് അവസ്ഥയാണ് مُعْرَبٌ ബായ പദത്തിന്റെ ഇഹ്റാബ്(الإِعْرَابُ).നാം മുൻപാക്കിൽ പഠിച്ച ഇസ്മുകളിൽ فاعِلٌ ന്, مُبْتَدَأٌ തിന്, തുടങ്ങിയവകും ,സാദാരണ ഗതിയിൽ فِعْلٌ مُضَارِعٌ ക് തുടക്കിയ مُعْرَبٌ ബുകൾക്കും رَفٌّ ആണ് എന്ന് പഠിച്ചു.

അതെ പോലെ തന്നെ ഇസ്മുകളിൽ إِنَّ مَفْعُولٌ بِهِ, (ഗ്രൂപ്പ് മുന്നിൽ വന്നാൽ مُبْتَدَأٌനേയും كَانَ (ഗ്രൂപ്പ് മുന്നിൽ വന്നാൽ خَبَرٌ റിനേയും, اَنْ - لَنْ - اِنَّ - كَيْ فِعْلٌ مُضَارِعٌ തുടങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങൾ

മുന്നിൽ വന്നാൻ അത്തരം **بُعْ** ബായ പദങ്ങൾക്ക് **بُ** ബാണ് എന്ന് പഠിച്ചു.

പിന്നെ **جَر** എന്ന **إِعْرَابٍ** ഇസ് മുകളിൽ മാത്രമാണ് കാണുക - **مِنْ - إِلَى - عَنْ - عَلَى - فِي - ب - ل** തുടങ്ങിയ അക്ഷരവും മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇസ് മുകളിൽ **جَر** വരും' എന്നാൽ **إِعْرَابٍ** ന്റെ **فُعْ** ഒരിക്കലും **جَر** വരില്ല.

പിന്നെ **عِ** **مُضَارِعٍ** ക്ക് **لَمْ** തുടങ്ങിയ മുന്നിൽ വന്നാൽ അതിന്റെ ' ഇഹ്റാബ് ജസ്മ് ആണ് എന്ന് പഠിച്ചു. എന്നാൽ ഇസ് മുകളിൽ ഈ ജംറിന്റെ ഇഹ്റാബിന്റെ വരില്ല.

മുഹറ ബായ പദങ്ങൾക്കു് ഇഹ്റാബായ നാല് ഹർക്കത്തുകളും ചില അറബി പദങ്ങളും വരുന്നുണ്ട് എന്ന് പഠിച്ചും ഈ ഹർക്കത്തുകൾ നാല് ഇഹ്റാബുകൾക്ക് ഒരോന്ന് അസിലിയായി (അടിസ്ഥാനമായി) പറയുന്നുണ്ട് അത് നമ്മുക്ക് ഈ പാഠത്തിൽ പഠിക്കാം അക്ഷരങ്ങൾ വരുന്നത് പിന്നീട് പഠിക്കും.

അത് ഏതാണ് താഴെ വിവരിക്കുന്നു '

عَلَامَةُ (علامة) അടയാളമാണ്, (الْحَرْكَةُ) (الْحَرْكَةُ) ന്റെ (النَّصْبُ) എന്ന ഹർക്കത്തെ - فَتَحَ -
 النَّصْبُ വേറെ അടയാളങ്ങളും മൂണ്ട്.

عَلَامَةُ (علامة) അടയാളമാണ്, (الْحَرْكَةُ) (الْحَرْكَةُ) ന്റെ (الرَّفْعُ) എന്ന ഹർക്കത്തെ - ضَمَ -
 الرَّفْعُ വേറെ അടയാളങ്ങളും മൂണ്ട്.

عَلَامَةُ (علامة) അടയാളമാണ്, (الْحَرْكَةُ) (الْحَرْكَةُ) ന്റെ جَرُ - كَسَرَ -
 جَرُ വേറെ അടയാളങ്ങളും മൂണ്ട്.

عَلَامَةُ (علامة) അടയാളമാണ്, (الْحَرْكَةُ) (الْحَرْكَةُ) ന്റെ جَزْمُ - سَكُنَ -
 جَزْمُ വേറെ അടയാളങ്ങളും മൂണ്ട്.

അത് വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ (عَلَامَةُ) അടയാളമാണ് വേറെ വരുന്ന വിശദമായി പഠിക്കും.

مَنْصُوبٌ (നസ്ബ് ചെയ്തത്) എന്നു പറയുന്നു. النَّصْبُ വന്ന الإِعْرَابِ നെ

مَرْفُوعٌ (റഫ്ഹ് ചെയ്തത്) എന്നു പറയുന്നു. الرَّفْعُ വന്ന الإِعْرَابِ നെ

مَجْرُورٌ (ജർദ് ചെയ്തത്) എന്നു പറയുന്നു. جَرُ വന്ന الإِعْرَابِ നെ

നമ്മുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം

പക്ഷി വട്ടമിട്ടു പറക്കുന്നു	الطائرُ يحومُ.	1
പക്ഷി വട്ടമിട്ട് പറക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു	رأيتُ الطائرَ يحومُ.	2
വട്ടമിട്ട് പറക്കുന്ന പക്ഷിയിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കി	نظرتُ إلى الطائرِ يحومُ	3

വെള്ളം ശുദ്ധമാണ്	الماء عذبٌ.	4
ശുദ്ധമായ വെള്ളം ഞാൻ കുടിച്ചു	شربت الماء عذبًا	5
മത്സ്യം വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു	يعيش السمكُ في الماءِ	6
കുതിര ഇണങ്ങാത്തതാണ്	الحصانُ جامحٌ.	7
കുതിരക്കാരൻ കുതിരയെ ഇണക്കി	دَلَّ الفارسُ الحصانَ	8
കുതിരക്കാരൻ കുതിര പുറത്ത് നിന്ന് ഇറങ്ങി.	نزل الفارسُ عن الحصانِ.	9
അലി വിളക്ക് കത്തിക്കുന്നു	يوقدُ عليّ المصباحَ.	10
അലി വിളക്ക് കത്തിക്കുകയില്ല	لن يوقدَ عليّ المصباحَ.	11
അലി വിളക്ക് കത്തിച്ചിട്ടല്ല	لم يوقدَ عليّ المصباحَ	12

സൈന്യം മാർച്ച് ചെയ്യുന്നു.	تَرْحَفُ الْجُنُودُ.	13
സൈന്യം മാർച്ച് ചെയ്യുകയില്ല	لَنْ تَرْحَفَ الْجُنُودُ.	14
സൈന്യം മാർച്ച് ചെയ്തിട്ടില്ല	لَمْ يَرْحَفْ جُنْدِي.	15
മരം ഇലകുന്നു	تَوَرَّقُ الْأَشْجَارُ.	16
മരം ഇലകുന്നില്ല	لَنْ تَوَرَّقَ الْأَشْجَارُ.	17
മരം ഇലകിട്ടില്ല	لَمْ تَوَرَّقْ شَجَرَةً.	18

ഉദാഹരണം ഒന്ന് രണ്ട് മൂന്ന് ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ
 الطائرُ (പക്ഷി) എന്ന ഇസ്‌മ് ഒന്നാം ഉദാഹരണത്തിൽ എന്ന
 ഇസ്‌മ് മുബത്ത(مُبْتَدَأ)ത് ആയത് കൊണ്ട് ഇഹ്റാബ് الرَّفْعَ ആണ് .

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ الطائرُ എന്ന ഇസ്‌മ് بِهِ مَفْعُولٌ യാണ്
 അത് കൊണ്ട് ഇഹ്റാബ് النَّصْبِ ബാണ്.

മൂന്നാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ الطائر എന്ന ഇസ്‌മ്‌ ^{إلى} എന്ന ^{جَرَّ} റിന്റെ അക്ഷരത്തിന് ശേഷമാണ് വന്നത് അത് കൊണ്ട് ഇഹ്റാബ് ^{جَرَّ} റാണ് .

ഇത്തരത്തിലാണ് മൂഹറ ബായ ഇസ് മുകൾ .

ഇതേപോലെ നാല് .അഞ്ച്, ആറ് ഉദാഹരണങ്ങളിലെ ഇസ് മും ഏഴ് എട്ട് ഒമ്പത് ഉദാഹരണങ്ങളിലെ ഇസ്‌മു നോക്കി മനസിലാക്കുക.

പത്ത് പതിനൊന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ " .. (കത്തിക്കുക) എന്ന ഫിഐ മു ജാരിക്ക് ഇഹ്റാബ് الرَّفْعِ ആണ് ' അടുത്ത ഉദാഹരണത്തിൽ لَنْ എന്ന് വന്നത് കൊണ്ട് النَّصْبِ ബാണ് അടുത്തത് നോക്കിയായാൽ لَنْ വന്നത് കൊണ്ട് مُزَجَّ ആണ്.

മുകളിൽ കൊടുത്ത 18 ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചാൽ അതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന റിസൾട്ട് (النتائجُ) ഒന്ന് നോക്കാം.

1 മുകളിൽ കൊടുത്ത ഒമ്പത് ഉദാഹരണത്തിലും വന്ന ഇസ് മുകളിൽ ജസ്‌മിന്റെ അവസ്ഥയില്ല. കാരണം ഇസ് മുകളിൽ مُزَجَّ എന്ന ഇഹ്റാബ് വരില്ല.

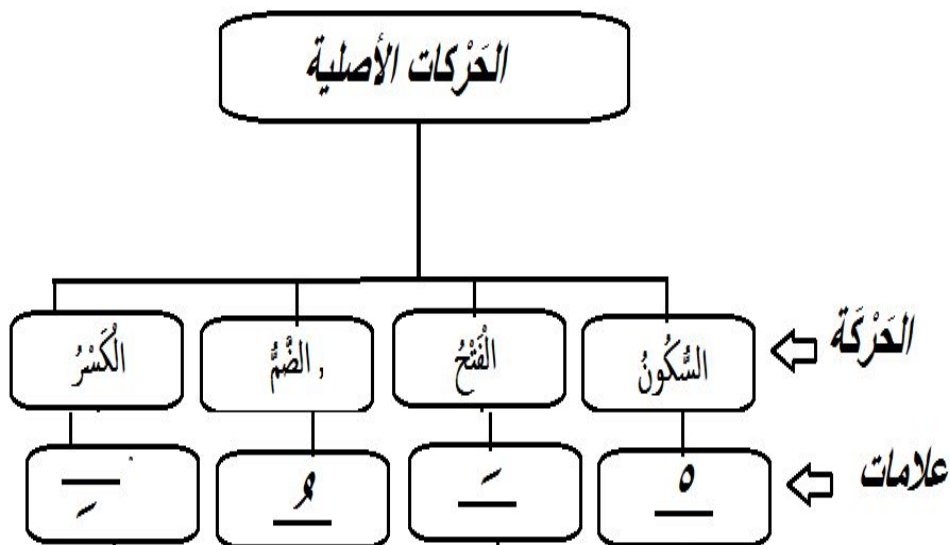
2 പത്ത് മുതൽ പതിനെട്ട് ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ **فُغِّلَ مُضَارِعٌ** യിൽ നോക്കിയാൽ ഒന്നിലും **جُرَّ** റിന്റെ അവസ്ഥയില്ല. കാരണം ഫിഹൂലുകളിൽ **جُرَّ** റിന്റെ അവസ്ഥയില്ല.

3 ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം ഇസ് മുകൾക്ക് മാത്രം അനുവദിച്ച ഇഹ്റാബാണ് **جُرَّ**.

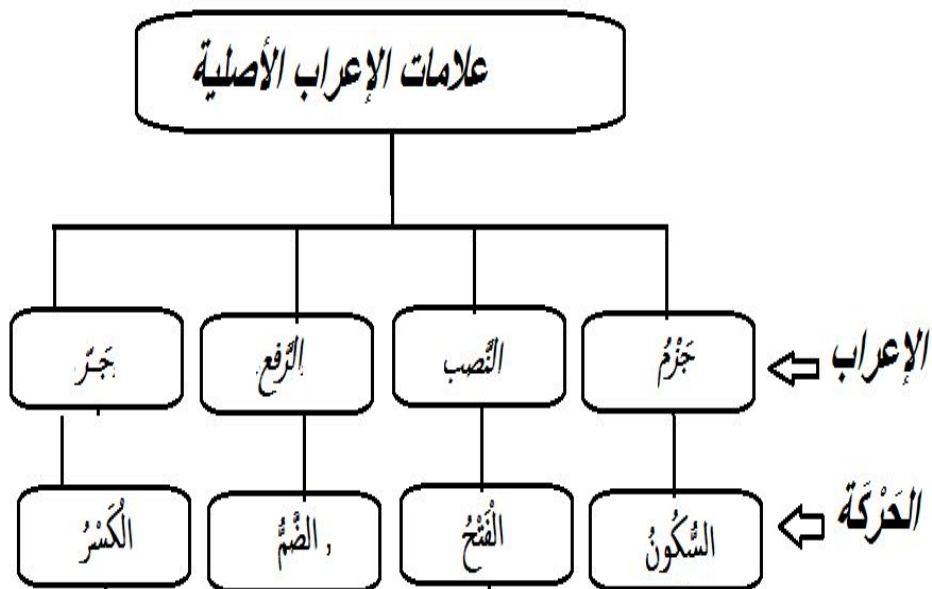
4ഫി ഹൂലുകൾക്ക് മാത്രം അനുവദിച്ച ഇഹ്റാബാണ് **جُزِمَ**.

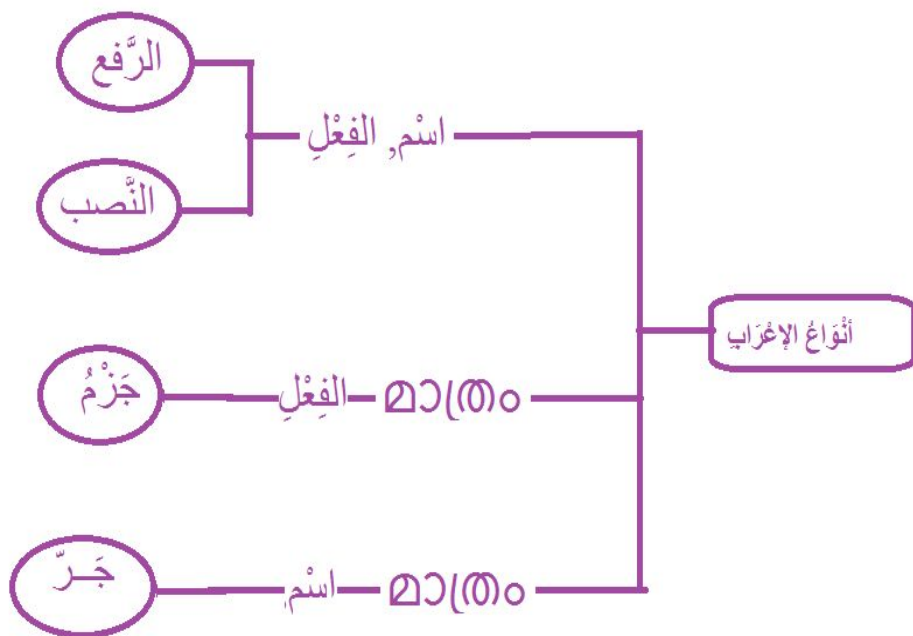
5 **الرَّفْعُ, النَّصْبُ** എന്നീ ഇഹ്റാബ് ഇസ്മിലും ഫിഘ്ലിലും വരും'

അർക്കത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാന രീതി

ഇഹ്റാബിന്റെ അടിസ്ഥാന അടയാളം

تمرين 8 في الإعراب

أ- نموذج

يشتد الحر في الصيف

يشتد: فعل مضارع مرفوع بالضمّة

الحر: فاعل مرفوع بالضمّة

في: حرف جر مبني على السكون

الصَّيْفِ: مجرورٌ بفي وعلامة جره الكسرة

ب- أعرب الجمل الآتية

لم يدرك عليّ القطار - 1

2- حضرَ الطَّيِّبُ إِلَى الْمَنْزِلِ -

3- النَّارُ مُشْتَعلَةٌ فِي الْحَطَبِ -

***

21

أَحْوَالُ بِنَاءِ الْفِعْلِ الْمَاضِي

فَعَلُوا	فَعَلَا	فَعَلَ
فَعَلْنَ	فَعَلْنَا	فَعَلْتَ
فَعَلْتُمْ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتَ
فَعَلْتُنَّ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتَ
فَعَلْنَا		فَعَلْتُ

മുകളിൽ ഫിഈ് മാളിയുടെ പതിനാല് രൂപം കൊടുത്തിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി എടുത്ത **فَعَلَ** = പ്രവർത്തനം എന്ന പദമാണ് .

ഒരു **فَعَلَ** യായ പദത്തിന് പതിനാല് രൂപം ഉണ്ടാകും.

ഇത്തരം രൂപങ്ങളുടെ ഇഹ്റാബ് വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെ പറയാം എന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം .

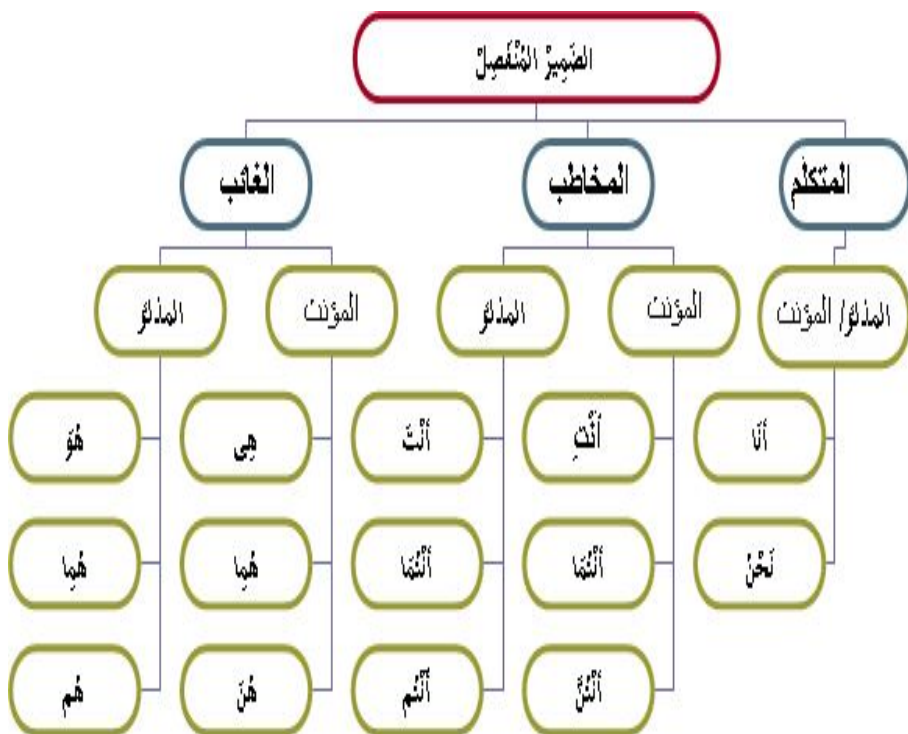
ഒന്നാമത്തെ നിരയായ **فَعَلَا** **فَعَلَا** **فَعَلُوا**

എന്ന മൂന്ന് രൂപം എടുക്കാം അതിൽ **فَعَلَا** എന്നതിന്റെ അവസാന (حَرْكَة) ഹർക്കത്ത് **الْفَتْحُ** ആണ് .ആ **فَعَلَا** യുടെ കൂടെ യാതൊന്നും കൂടി വന്നിട്ടില്ല. ഒരു **فَعَلَا** വന്നാൽ ഒരു ഫാഹിലും ഉണ്ടാകും, അതിനൊപ്പം എന്ന് നമ്മൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമ്മൾ കൊടുത്ത പതിനാല് രൂപങ്ങളിൽ **فَعَلَا** ന് കൂടെ വരുന്ന **فَاعِل** എന്ന ഇസ്മ് **الضَّمِيرُ** ( ) ആയിരിക്കും .

الضَّمِيرُ പതിനാലും താഴെ കൊടുക്കുന്നു .

الضمير المنفصل :

أنا, أنت, هو എന്നീ തുടങ്ങിയ ഇസ്മുകൾ വേറിട്ട് വരുന്നതിനെയാണ് الضمير المنفصل എന്ന് പറയുന്നത്.

: الغائب

നമ്മൾ സ്ഥലത്ത് ഇല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയോ ഒരു കൂട്ടത്തേയോ പറ്റി പറയുന്നതിനെ الغائب അസാന്നിദ്ധ്യം എന്ന് പറയുന്നു.

: المخاطب

അഭിമുഖീകരിക്കപ്പെട്ട നമ്മളുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നവരോട് സംശരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ المخاطب അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ എന്ന് പറയും

: المتكلم

ആരാണോ സംശരിക്കുന്നത് അയാൾ സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന വാക്കാണ് أَنَا, نَحْنُ അത് കൊണ്ട് അതിനെ സംശരിക്കുന്നവൻ എന്ന അറബി പദമായ المتكلم എന്ന് പറയാം.

: المذكر : പുലിംഗം(ആൺ വിഭാഗം)

: المؤنث : സ്തീലിംഗം(പെൺ വിഭാഗം)

(الضَّمِيرُ) ഇമീർ എന്ന ഇസ്മ് فاعِل് ന് കൂടെ വരുന്ന فعل ماضി ന്റെ പതിനാല് രൂപങ്ങളുടെ ഉദാഹരണം നോക്കാം.

هُوَ + فَعَلَ	فَعَلَ	هُمَا + فَعَلَ	فَعَلَا	هُمْ + فَعَلَ	فَعَلُوا
هِيَ + فَعَلَ	فَعَلْتَ	هُمَا + فَعَلَ	فَعَلْتَا	هُنَّ + فَعَلَ	فَعَلْنَ
أَنْتَ + فَعَلَ	فَعَلْتَ	أَنْتُمَا + فَعَلَ	فَعَلْتُمَا	أَنْتُمْ + فَعَلَ	فَعَلْتُمْ
أَنْتِ + فَعَلَ	فَعَلْتِ	أَنْتُمَا + فَعَلَ	فَعَلْتُمَا	أَنْتُنَّ + فَعَلَ	فَعَلْتُنَّ
أَنَا + فَعَلَ	فَعَلْتُ		فَعَلُوا	نَحْنُ + فَعَلَ	فَعَلْنَا

അപ്പോൾ هُوَ = അവൻ എന്ന സ്ഥാനത്ത് فَعَلَ യാണ് വരുന്നത്
എന്നാൽ فَعَلَ എന്ന പദത്തിൽ هُوَ കാണുന്നില്ല.

അത്തരം **فَعَلَ** കളിൽ നാം അവൻ(هُوَ) എന്ന ഉമീർ(الضَّمِيرُ) സങ്കൽപ്പിക്കണം.

അതായത് **تَقْدِيرٌ** (സങ്കൽപ്പിക്കുക) ചെയ്യണം.

ഇങ്ങിനെ **فَعَلَ** നോട് ചേർന്ന് വരുകയും അത് പ്രകടമാകാതെ

യിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന **الضَّمِيرُ** നെ **الْمُسْتَتِرُ** എന്ന് പറയുന്നു.

അങ്ങിനെ സങ്കൽപ്പത്തിൽ **فَعَلَ + هُوَ** എന്നാകും. അതായത് അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നാണ് . അവിടെ **فَاعِلٌ** സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ പറയുക. ഇത്തരം മറഞ്ഞ നിൽക്കുന്ന ഉമീർനെ ഉമീർ മുസ്തതിർ എന്നാണ് പറയുക,

ഈ പദം നമ്മൾ സാധാരണം അർത്ഥം പറയുക **فَعَلَ** പ്രവർത്തിച്ചു എന്നാണ് പറയുകയും . മറഞ്ഞ നിൽക്കുന്ന **الضَّمِيرُ** ആയ **الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ** അവിടെ പറയുകയില്ല.

അപ്പോൾ പാഠത്തിലേക്ക് നോക്കാം മുകളിൽ കൊടുത്ത **فَعَلَ** എന്നതിന്റെ ഹർക്കത്ത് ഫത്തഹ് ആണ് അത് കൊണ്ട് അത് ഫത്തഹിൻമേൽ മബനിയാണ്.

فَعَلُوا   **فَعَلَا**   **فَعَلَ**

ഇനി ഇതിലെ രണ്ടാമത്തെ പദം നോക്കിയാൽ **فَعَلَا** എന്നാണ് ഇവിടെ അവസാനം നോക്കിയാൽ (1) എന്ന അലിഫ് കാണുക. ഇത് ആ **فَعَلَ** ന്റെ **فَعِلْ** ലാണ് അലിഫിന്റെ തൊട്ട് മുഞ്ചുള്ളതാണ് ഹർക്കത്ത് അത് ഫത്തഹാണ് . അപ്പോൾ **فَعِلْ** ന്റെ മേൽ മബനിയാണ്.

അവിടെ കാണുന്ന അലിഫ്(1)ന് പേര് പറയുക. **الفُ الْإِثْنَيْنِ** എന്നാണ് പറയുക. അതായത് രണ്ട് പേരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അലിഫ് ഇവിടെ നോക്കിയാൽ. നമ്മുക്ക് ഫാഹിലായി വരുന്ന അക്ഷരം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ കാണാം.

ഇത്തരം **ضَمِيرٍ** റിനെ

الضَّمِيرِ الْمُتَّصِلُ എന്നാണ് പറയുക. അതായത് ഫിഹിലിൽ കൂടി ചേർന്ന് വരുന്ന ഉമീർ.

الضَّمِيرِ الْمُتَّصِلُ ലാ യി വരുന്ന ഫിലുകളിലെ അവർ രണ്ട് പേർ എന്ന ഫാഹിലിനെ സൂചിപ്പിക്കാണാണ് അവസാനം അലിഫ് ചേർക്കുന്നത് ഉദാഹരണം.

ആ **الضَّمِيرِ الْمُتَّصِلُ** ലായ അലിഫ്ന് പറയുന്ന പേരാണ് **الفُ الْإِثْنَيْنِ**.

فَعَلُوا **فَعَلَا**

ഇനി അതിലെ മൂന്നാമത്തെ **فَعَلُوا** എന്ന് എടുത്താൽ അതിന്റെ അവസാനം ഒരു വാവും അതിന് ശേഷം അലിഫ് കാണാം ആ

അലിഫ് ഇപ്പോൾ എടുക്കേണ്ട അത് പിന്നീട് പഠിക്കും അവിടെ വാവ്(و) ആണ് കാണുക ഈ വാവ്(و) ഫാഹിലാണ് ഈ വാവ് എന്ന ഫാഹില് ഉമീർ الضَّمِيرُ المتصل ആണ്.

ഇങ്ങനെ الضَّمِيرُ المتصل വരുന്ന ഫാഹിലാ യ വാവ്(و) നെ വാവു ജമാഹത്ത് (واو الجماعة) എന്നാണ് പറയുക.

അവർ കുറെ പേർ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കാണാണ് .ഇത് ചേർക്കുന്നത് .ഉദാഹരണം നോക്കുക.

فَعَلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചു.

അപ്പോള് فَعَلُوا എന്ന ഫിഹിലിന്റെ അവസാനത്തിലെ വാവിന് മുബ് വരുന്ന ഹർക്കത്ത് നോക്കുക. അപ്പോൾ അത് ഉള്ളത് ആണ് .ഇങ്ങിനെ വരുന്ന ഫിഹ്ല് മാളിയെ ഉമ്മ് മേൽ മബനിയെന്നാണ് പറയുക.

فَعَلُوا	فَعَلَا	فَعَلَ
فَعَلْنَ	فَعَلَتَا	فَعَلَتْ
فَعَلْتُمْ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتِ
فَعَلْتُنَّ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتِ

فَعَلْنَا		فَعَلْتُ
-----------	--	----------

ഇനി മുകളിൽ കൊടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വരി എടുക്കുക.

ഇതിലെ ആദ്യത്തേത് **فَعَلْنَا** എന്നാണ് ആ **فَعْلٌ** ലെ അവസാനം **نَا** ആണ് ഇത്തരം ഫിഈന്റെ കൂടെ സൂക്ഷുന്നുള്ള **نَا** വന്നാൽ അതിനെ **تَاءُ التَّائِيَةِ** എന്നാണ് പറയുക. അതായത് സ്ത്രീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അക്ഷരമാണ്

ഉദാ.. **فَعَلْتُ** അവൾ പ്രവർത്തിച്ചു.

പ്രത്യേഗമായി ശ്രദ്ധിക്കണം **تَاءُ التَّائِيَةِ** ന് അവിടെ ഹർക്കത്ത് സൂക്ഷണാണ് ആ **نَا** യുടെ ഹർക്കത്ത് മാറിയാൽ പിന്നെ വേറെ അർത്ഥം മാണ് കിട്ടുക. അത് കൊണ്ട് സൂക്ഷൂന് എന്ന് പ്രത്യേഗം ഓർമ്മ വേണം.

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സംശയം ഉണ്ടാകും ഹർക്കത്ത് ഇടാതെ വരുന്ന എഴുത്തിൽ ഇത് എങ്ങിനെ തിരിച്ചറിയും അത് (അത്തരം ജുമല വായിക്കുമ്പോൾ ആ ജുമലയിൽ തന്നെ സ്ത്രീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇസ്മ് ഉണ്ടാകും. അങ്ങിനെ അത് ഹുസിയായി വായിക്കാം)

ഇവിടെ **فَعَلْتُ + هِيَ** എന്നാണ് വരുന്നത് അപ്പോൾ ഫഹല എന്നതിലെ ഫാഹിലായ ഉമീർ **الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ** ആണ്.

تُ എന്ന് تاء التانيث വന്നപ്പോൾ അവൻ എന്നതിന് അവൾ എന്നായി.

അപ്പോൾ ഇവിടെ തന്റെ മുഖിലെ ഹർക്കത്ത് ഫത്തഹ് ആണ് .അപ്പോൾ ആ ഫിഈ മാളി യെ ഫത്തഹി ന്റെ മേൽ മബനിയെന്നാണ് പറയുക.

فَعَلْتُ   فَعَلْنَا   فَعَلَنْ

ഇനി ഇതിലെ രണ്ടാമത്തെ പദം ' فَعَلْنَا ' ഇതിലെ ت സ്ത്രീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു .അലിഫ് (ا) എന്നെ ഫാഹിലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മുന്നിലും ഫത്തഹാണ്. ഫിഈന് അപ്പോൾ ഫത്തഹി മേൽ മബനി എന്ന് പറയുന്നു.

فَعَلْتُ   فَعَلْنَا   فَعَلَنْ

ഇനി ഇതിലെ മൂന്നാമത്തെ പദം. ഈ വരിയിലെ മൂന്നും പദവും സ്ത്രീലിംഗമാണ് . അത് കൊണ്ട് ഈ പദത്തിന്റെ ُ എന്ന പദം അവർ കുറെ സ്ത്രീകൾ എന്ന ഫാഹിലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഫിഈ ന്റെ കൂടെ വരുന്ന ഈ ُ ക്ക് പറയുന്ന പേരാണ് نُونُ النَّسْوَةِ ഇത്തരം نُونُ നിയ വന്ന فَعْلُ ന്റെ അവസാനത്തെ ഹർക്കത്ത് സൂക്ഷുന് ആയിരിക്കും.

ഇവിടെ نُونُ النَّسْوَةِ യാണ് ഫാഹില് ഈ ഫാഹില് الضَّمِيرُ الْمُتَّصِلُ ആണ്.

فَعَلْتُ فَعَلْتُمَا فَعَلْتُمْ

ഇനി മൂന്നാമത്തെ വരി നോക്കുക.

ഇവിടെ തുടക്കത്തിലെ പദം **فَعَلْتُ** എന്നാണ് . ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം **ت** ക്ക് ഹർക്കത്ത് ഫത്തഹ് ആണ് അത് മാറിയാൽ ആകെ മാറും.

അങ്ങനെ ഈ ഫത്തഹുള്ള **ت** ഫിഈന് ചേർന്ന് വന്നാൽ നീ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നാണ് കിട്ടുക. ഇവിടെ ഫാഹില് ഫത്തഹുള്ള **ت** ആണ് ഈ ഫാഹില് പ്രകടമാണ് അത് കൊണ്ട് അത് **الضَّمِيرُ المتصل** ആണ് .ഇങ്ങനെ ഫി ഹിലിന് ചേർന്ന് ഫാഹിലായി **تاء** വരുന്ന ഫാഹിലിനെ താഹൂൽ മുത്തഹരിക് (**التاء المتحركة**) എന്ന് പറയുന്നു.

അപ്പോൾ **التاء المتحركة** ചേർന്ന് വന്ന ഫിഈന് അവസാനം ഹർക്കത്ത് സൂക്ഷ്യ നായിരിക്കും അത് കൊണ്ട് സ്കൂന് അലല് മബനിയെന്ന് പറയുന്നു.

فَعَلُوا	فَعَلَا	فَعَلَ
فَعَلْنِ	فَعَلْنَا	فَعَلْتُ
فَعَلْتُمْ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتُ

فَعَلْتَنَ	فَعَلْتُمَا	فَعَلْتُ
فَعَلْنَا		فَعَلْتُ

ഇങ്ങിനെ ഫിഈ മാളിയിലെ 14 രൂപത്തിൽ വരുന്നുണ്ട് അതിൽ ഏഴണ്ണം **تاء** എന്ന അക്ഷരം الضَّمِيرُ المتصلُ ആയി വരുന്നുണ്ട്, ചിത്രം നോക്കി മനസിലാക്കുക.

ഇങ്ങിനെ الضَّمِيرُ المتصلُ വരുന്നതിനെ **التاء المتحركة** എന്ന് പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ **التاء المتحركة** വരുന്ന **الفعل الماضي** ക്ക് അവസാന ഹർക്കത്ത് സൂക്ഷു നായിരിക്കും.

ഇനി അതിലെ പതിനാലാമത്തെ രൂപം നോക്കിയാൽ അതിൽ നങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥം വരുന്ന **لنا** എന്നാണ് ഫാഹിലായി വന്നിട്ടുള്ളത് . ഈ ഫാഹിലായി വരുന്ന **لنا** പറയുന്ന പേരാണ് **نا** الدالة على الفاعل ആണ് .

നമ്മൾ കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് രണ്ട് തരം **الفعل** കൾ

അതായത് **ا, و, ي** എന്നിവ വന്നാൽ ആ ഫിഹുലുകളെ ദുർബല ക്രിയ എന്ന് പറയുന്ന അതായ അറബിയിൽ **فعل مُعْتَلّ الآخر** എന്ന് പറയുന്നു.

മുകളിൽ കൊടുത്ത അലിഫ്, യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) എന്നീ അക്ഷരങ്ങളെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം എന്ന് പറയുന്നു. അതായത് അറബിയിൽ **أُخْرِفَ الْعِلَّة** എന്ന് പറയുന്നു.

ഇനി അവസാനത്തിൽ അറഫുൽ ഇല്ലത്ത് വരാത്ത അതായത് ക്രിയകളുടെ അവസാന അക്ഷരം അലിഫ്, യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) വരാത്ത **الفعل الآخر** കളെ **فعل صحيح الآخر** എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ **فعل مُعْتَلّ الآخر** ഒഴികെ എല്ലാ **الفعل الماضي** യായ പദങ്ങളുടെ പതിനാല് രൂപം എഴുതുബോൾ **واو الجماعة** ഫാഹിലായി വരുബോൾ മാത്രമാണ് ആ പദത്തിന്റെ അവസാനം **الضَّم** ഇളമ് വരിക.

ബാക്കിയുള്ള 13 പദങ്ങളിൽ ഒമ്പത്ത് അവസാനം സൂക്കുന്ന് (**السُّكُونُ**) വരും അത് ഏതൊക്കെ നോക്കാം.

نا الدالة "نُونُ النَّسْوَةِ" യും **نُونُ النَّسْوَةِ** യും **التاء المتحركة** ക്ക് ഫാഹിലായി വരുന്നു ഏഴണം, **نُونُ النَّسْوَةِ** യും **نُونُ النَّسْوَةِ** യും ആണ് വേറെ രണ്ടണം.

ബാക്കി നാലണം **تَاءُ التَّائِيثِ** ഫാഹിലായി വരുന്ന രണ്ടും കൂടി വരുന്ന പദവും, ഒന്നുകൂടാതെ വരുന്ന പദവും ഇവക്ക് അവസാനം ഫത്തഹ്(**الْفَتْحُ**) ആയിരിക്കും

ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം '

തണുപ്പ് കഠിനമാണ്.	اشْتَدَّ الْبَرْدُ.	1
പൊടി പാറി.	ثَارَ الْغُبَارُ.	2
മഴ പെയ്തു.	نَزَلَ الْمَطَرُ.	3
കുട്ടികൾ കളിച്ചു.	الْأَوْلَادُ لَعَبُوا.	4
പുരുഷന്മാർ യാത്ര ചെയ്തു.	الرِّجَالُ سَافَرُوا.	5
തൊഴിലാളികൾ ക്ഷീണിച്ചു.	الْعَمَالُ تَعَبُوا.	6
ഞാൻ വാതിൽ തുറന്നു.	فَتَحْتُ الْبَابَ.	7

ഞാൻ പന്ത് തട്ടിയെടുത്തു.	تَلَقَّفْتُ الْكَرَّةَ.	8
.ഞാൻ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചു	أَخَذْتُ جَائِزَةً.	9
നീ സത്യം പറഞ്ഞു.	صَدَقْتَ فِي قَوْلِكَ.	10
നീ നിന്റെ ' വാഗ് തത്വത്തിൽ നീതി പാലിച്ചു.	عَدَلْتَ فِي حَكْمِكَ.	11
താങ്കൾ ജനങ്ങൾക്ക് നന്മ ചെയ്തു.	أَحْسَنْتَ إِلَى النَّاسِ.	12
പെൺകുട്ടികൾ നെയ്ത്ത് പഠിച്ചു.	البنات تعلمنَ الحياكة.	13
മാതാക്കൾ അവരുടെ മക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തു	الأمهات أطعنَ أولادهن.	14
യുവതികൾ ട്രെയിനിം ടേബിൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തി	الفتيات رتبْنَ المائدة.	15

ഞങ്ങൾ വയലിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു	خَرَجْنَا إِلَى الْحَقُولِ.	16
ഞങ്ങൾ ശുദ്ധവായു ശ്വസിച്ചു.	اسْتَنَشَقْنَا الْهَوَاءَ النَّقِي.	17
ഞങ്ങൾ പൂ പറിച്ചു	قَطَفْنَا الْأَزْهَارَ.	18

فَعَلَّ فَعَلَا فَعَلُوا وَאוּ الْجَمَاعَةُ

فَعَلْتُ فَعَلْتَا فَعَلْنِ نُونُ النِّسْوَةِ

فَعَلْتُ فَعَلْتُمَا فَعَلْتُمْ
 فَعَلْتُ فَعَلْتُمَا فَعَلْتُنَّ
 فَعَلْتُ فَعَلْنَا نَا الدَّالَّةُ عَلَى الْفَاعِلِ

:تمرين 5 في الإعراب

:أ- نموذج

:قَرَأْنَا الْكِتَابَ

قَرَأْنَا: قَرَأْنَا فعلٌ ماضٍ مبني على السكون و"نا" فاعل مبني على السكون.

.الكتاب: مفعول به منصوب بالفتحة

:ب- أعرب ما يأتي

.شَمَمْتُ الْوَرْدَ

.سَبَخْنَا فِي النِّهْرِ

22

أَحْوَالُ بِنَاءِ الْأَمْرِ

ഈ പാഠം നമ്മുക്ക് ബുക്കിൽ കൊടുത്തത് പഠിക്കാം .വിശദമായി പിന്നീട് അവസരം വരുമ്പോൾ പഠിക്കാം ' കാരണം കഴിഞ്ഞ പാഠം ദീർഘിച്ചത് കൊണ്ട് . രണ്ട് പാഠം തുടർച്ചയായി ദീർഘിച്ച് വന്നാൽ മടുപ്പ് തോന്നും.

ഒരു فِعْلٍ الْأَمْرِ എങ്ങിനെയാണ് مَبْنِيَّയാകുക എന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

എല്ലാ فِعْلٍ الْأَمْرِ ഉം مَبْنِيَّ യാണ് എന്ന് നാം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് .അപ്പോൾ ഇഹ്റാസ് പറയുമ്പോൾ مَبْنِيَّ യായ فِعْلٍ الْأَمْرِ ന്റെ അവസ്ഥയും പറയണം.

المضارع	أمر	ضمير	
تَكْتُبُ	اُكْتُبْ	أَنْتَ	1
تَكْتُبَانِ	اُكْتُبَا	أَنْتُمَا	2
تَكْتُبُونَ	اُكْتُبُوا	أَنْتُمْ	3
تَكْتُبِينَ	اُكْتُبِي	أَنْتِ	4

تَكْتُبَانِ	اُكْتُبَا	اَنْتُمَا	5
تَكْتُبْنَ	اُكْتُبْنَ	اَنْتُنَّ	6

ഇവിടെ മുകളിൽ കൊടുത്തി فعل صَحِيح الآخر ആയ പദമായ كَتَبَ

നമ്മുക്ക് ഉദാഹരണമായി എടുക്കാം

മുകളിൽ കൊടുത്ത കോളത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ നിരയിലെ فعل الأمر നോക്കിയാൽ اُكْتُ നീ പോകൂ എന്നാണ് . ഇവിടെ അവസാനത്തെ ഹർക്കത്ത് സൂക്ഷ്മമാണ് അപ്പോൾ ആ فعل الأمر നെ സൂക്ഷ്മനിന്റെ മേൽ മമ്പനി എന്ന് പറയാം.

ഇനി രണ്ടാമത്തെ വരി നോക്കിയാൽ اُكْتُبَا എന്ന് കാണാം അതായത് നിങ്ങൾ രണ്ട് പേർ പോകൂ: എന്നാണ് ഇത് സ്തീലിംഗമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും മാറ്റമില്ല എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക. اُكْتُبَا (നിങ്ങൾ രണ്ട് പേർ പോകൂ) എന്നതിന് ആവസാനം ഹർക്കത്തിന് പകരം അലിഫ് ഇസ്നൈനി (الفُ اِثْنَيْنِ) ആണ് അവിടെ എന്താണ് പറയുക. മാളിയായ ഫിസ്സിന് പറയുന്ന മാതിരി الفُ اِثْنَيْنِ ക്ക് മുഖ്യമുള്ള ഹർക്കത്ത് ഫത്തഹ് ആണ് .അപ്പോൾ അവിടെ ഫത്തഹന്റെ മേൽ മമ്പനി എന്നല്ല പറയേണ്ടത്. فعل الأمر ന് അവിടെ പറയേണ്ടത് നൂന് കളഞ്ഞതിന് മേൽ മമ്പനി എന്നാണ്. അതായത് അറബിയിൽ حَذَفِ النون എന്നാണ് പറയുക.

എങ്ങിനെയാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് നൂൻ എവിടെ ?

എന്നാൽ അവിടെ നാം പഠിക്കേണ്ടത് **فَعْلٌ مُضَارِعٌ** യിൽ നിന്നാണ് **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** വരുന്നത്. **فَعْلٌ مُضَارِعٌ** ക്ക് ചില മാറ്റാവരുത്തിയാണ് **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ഉണ്ടാക്കുന്നത് 'അപ്പോൾ **تَكْتَبَنَّ** നിങ്ങൾ രണ്ട് പേർ പോകുന്നു എന്നതിലെ അവസാത്തിലെ നൂന് **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ കളയണം.

ഇങ്ങിനെ നൂൻ കളഞ്ഞ് **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** മാറ്റം വരുന്ന് മൂലംമാണ് അതിനെ നൂൻ കളഞ്ഞതിന്റെ മേൽ മമ്പനി(**حَذَفِ النُّونِ**) എന്ന് പറയുന്നത്.

ഇതേ പോലെ തന്നെ **واو الجماعة** ഞ് **فَعْلٌ** **مُضَارِعٌ** ക്ക് അവസാനം നൂൻ ഉണ്ടായിരുന്നു' അത് **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ആയപ്പോൾ നൂൻ പോയി. അതിന്റേയും അവസ്ഥ നൂന് കളഞ്ഞതിന് മേൽ മമ്പനി(**حَذَفِ النُّونِ**) എന്ന് പറയും.

واو الجماعة വന്ന **اَكْتُبُوا** എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ പോകൂ. എന്നാണ്.

ഈ **واو الجماعة** വന്ന **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ന്റെ **فَعْلٌ** **مُضَارِعٌ** യുടെ അവസ്ഥ നോക്കിയാൽ **تَكْتُبُونَ** ഇവിടെ അവസാനം നൂൻ ഉണ്ട്.

ഇനി നലാം വരിയിലെ . **اُكْتُبِي** . നീ ഒരു സ്ത്രീ പോകൂ എന്നാണ്. അതിന്റെ അവസാനത്തെ യാഹ് സ്തീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സ്തീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ന്റെ അവസാനത്തെ യാഹ് പറയുന്ന പേരാണ് **يَا مُخَاطَبَةٌ**.

ഈ **يَا مُخَاطَبَةٌ** വന്ന **فَعْلٌ** **الْأَمْرِ** ന്റെ **فَعْلٌ** **مُضَارِعٌ** യുടെ അവസ്ഥ നോക്കിയാൽ **تَكْتُبِينَ**

ഇവിടെ അവസാനം നൂൻ ഉണ്ട്. **فَعَلَ الأَمْرَ** ആയാപ്പോൾ ആ നൂ നിന്നെ കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതിനും നൂന് കളഞ്ഞതിന് മേൽ മബനി(**حَذَفِ النُّونَ**) എന്ന് പറയും.

5 വരിയിലേതും രണ്ടാമത്തേതും സമമാണ്. അപ്പോൾ ഇനി ആറാമത്തേത് നോക്കാം .

أَكْتَبَنْ

فَعَلَ الأَمْرَ ന്റെ അവസാനം നൂ ന് വന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് നൂന് നിസ്ഫ(**نُونُ النِّسْفَةِ**)യാണ്. നിങ്ങൾ കൂറെ സ്ത്രീകൾ എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് **نُونُ النِّسْفَةِ** വരുന്നത് ഇത് ന്റെ അവസാന ഹർക്കത്ത് ന(**ن**) എന്ന **نُونُ النِّسْفَةِ** യുടെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ളത് സൂക്ഷ്യമാണ്. ആ **فَعَلَ الأَمْرَ** നെ സൂക്ഷ്യനിന്റെ മേൽ മബനി എന്ന് പറയാം.

نُونُ النِّسْفَةِ കൂടെ **فَعَلَ الأَمْرَ** ആയ **فَعَلَ صَحِيحِ الآخرِ** ചേരുകയോ , ഒന്നും ചേരാതെ വരികയോ ചെയ്താൽ ആ **فَعَلَ الأَمْرَ** നെ സൂക്ഷ്യനിന്റെ മേൽ മബനി എന്ന് പറയാം.

واو الجماعة കൂടെ **فَعَلَ الأَمْرَ** ആയ **فَعَلَ صَحِيحِ الآخرِ** ഇനിത്തോ , **يَاءُ مَخَاطَبَةٍ** , **الفِ التَّثْنِيَةِ** യോ ചേർന്ന് വന്നാൽ നൂന് കളഞ്ഞതിന് മേൽ മബനി(**حَذَفِ النُّونَ**) എന്ന് പറയും.

താഴെ ഉദാഹരണം നോക്കുക.

നീ നിന്റെ പല്ലുകൾ വൃത്തിയാക്കുക ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം.	أَسْنَانِكَ بَعْدَ الْأَكْلِ	1
നീ പതുകെ യാക്കുക നിന്റെ യാത്രയിൽ.	تَمَهَّلْ فِي سَيْرِكَ	2
നീ ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുക ഡോക്ടറുടെ ഉപദേശം.	اسْتَمِعْ نَصَحَ الطَّبِيبِ	3

ഇവിടെ വന്ന **فَعَلَ الْأَمْرَ** എന്നീ **نَظَّفَ** " **تَمَهَّلْ** . **اسْتَمِعَ** നോക്കുക **فَعَلَ الْأَمْرَ** സൂക്നനിന്റെ മേൽ മമ്പനി മബനിയാണ്. എന്ത് കൊണ്ട്?

ആ പദത്തോടപ്പം **الْفُ الْإِثْنَيْنِ** , **يَاءُ مُخَاطَبَةٍ** , **وَ** **الْجَمَاعَةِ** യോ ചേർന്ന് വന്നിട്ടില്ല. അത് കൊണ്ട് അത് സൂക്നനുമേൽ മബനിയാണ്.

നീങ്ങൾ സ്ത്രീകൾ എണീക്കുക നേരത്തെ.	اسْتَيْقَظْنَ مُبَكَّرَاتٍ	4
--------------------------------------	----------------------------	---

നിങ്ങൾ സ്തീകൾ നന്നാക്കുക പാചകം ചെയ്യുന്നത്.	أَجِدْنَ طَبَّخَ الطَّعَامِ	5
നിങ്ങൾ കുറെ സ്ത്രീകൾ സംസ്കരിക്കുക നിങ്ങളുടെ മക്കളെ.	هَذَّبْنَ أَوْلَادَهُنَّ	6

ഇവിടെ വന്ന **فَعْلُ الْأَمْرِ** നോക്കുക. **هَذَّبْنَ**. **أَجِدْنَ**. എന്നീ **فَعْلُ الْأَمْرِ** സുകുനിന്റെ മേൽ മമ്പനി മബനിയാണ്. എന്ത് കൊണ്ട്?

ആ പദത്തോടപ്പം **نُونُ النِّسْوَةِ** യോ ചേർന്നത് കൊണ്ട് അത് സുകുനുമേൽ മബനിയാണ്.

അപ്പോൾ **فَعْلُ الْأَمْرِ** ആയ **فَعْلُ الْأَمْرِ** പദത്തിന്റെ കൂടെ **نُونُ النِّسْوَةِ** ചേരുകയോ , ഒന്നും ചേരാതെ വരികയോ ചെയ്താൽ ആ **فَعْلُ الْأَمْرِ** നെ സുകുനിന്റെ മേൽ മമ്പനി എന്ന് പറയാം.

തീർച്ചയായും ഒഴിവാക്കണം ദാറാളും തമാശയെ.	تَجَنَّبْنَ الْمَزَاحَ الْكَثِيرَ	7
--	-----------------------------------	---

നീ തീർച്ചയായും പെരുമാറണം നിന്റെ സഹോദരന്മാരോട് നല്ല രീതിയിൽ.	عَاشِرَنَّ إِخْوَانِكَ بِالْمَعْرُوفِ	8
നീ തീർച്ചയായും പുറപ്പെടണം നിന്റെ വയലിലേക്ക്.	أُخْرِجَنَّ إِلَى الْحَقُولِ	9

ഇവിടെ വന്ന **فَعَلَ** നോക്കുക. **أُخْرِجَنَّ**, **عَاشِرَنَّ**, **تَجَنَّبَنَّ** എന്നീ **فَعَلَ** നകരിയാൽ

അവസാനം ശെറുള ന(പ്പ) വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അതിന്റെ തൊട്ട് മുത്തെ ഹർക്കത്ത് ഫത്തഹാണ്. **نُونُ النَّسْوَةِ** ആണെങ്കിൽ ന(പ്പ) ക്ക്ക് ശെദ് ഉണ്ടാകില്ല. തൊട്ട് മുന്നിൽ ഹറക്കത്ത് സൂക്കൂന്ന് ആയിരിക്കും.

അപ്പോൾ ഈ ന(പ്പ) എന്താണ് ?

നമ്മൾ കഴിഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽ പഠിച്ചു ഇന്ന അഎന്ന പഠത്തിൽ ഇന്ന അല്ലെങ്കിൽ അന്ന അറഫ് **حَرْفُ تَوْكِيدٍ** എന്ന്. ആ പാഠം നോക്കുക.

إِنَّ വന്നാൽ അത് തീർച്ചയായും. എന്ന് അർത്ഥം വരും

അത് കൊണ്ട് **إِنَّ** ക്ക് നാം പേര് വിളിക്കുന്നത് **حَرْفُ تَوْكِيدٍ** എന്നാണ് അതായത് ഉറപ്പിക്കു ന്ന അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തി പറയുക. **إِنَّ** യെ പോലെ തന്നെ അർത്ഥം വരുന്ന മറ്റൊരു വാക്കാണ് **أَنَّ** ഇത് രണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നത് **الْجُمْلَةِ**യുടെ ആദ്യം വന്നാൽ **إِنَّ**യും,

ഇടയിൽ വന്നാൽ اَنْ യും ആണ് ഉപയോഗിക്കുക . എന്ന് മനസിലാക്കുക.

اَنْക്കും اَنَّക്കും اِنْക്കും എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്

ഇങ്ങിനെ اِنْ (ശൂപ്പിലെ اِنْക്കും اَنَّക്കും اَنْക്കും) അലങ്കിൽ حَرْفُ تَوْكِيدٍ എന്ന് പറയും. ഇവിടെ اِنْ وَأَخَوَاتُهَا (ശൂപ്പ് ചെയ്യുന്ന പണി , الْمُبْتَدَأُ , اَنْക്കും ആയ الْجُمْلَةُയിൽ الْمُبْتَدَأُ എന്നെയാണ് നസ് ബ് ചെയ്യുന്നത്. اَنْക്കും റഫഹ് തന്നെ നിലനിർത്തും.

എന്നാൽ ഇവിടെ അതെ പോലെയുള്ള ഒരു حَرْفُ تَوْكِيدٍ ആണ്. ഈ اَنْ .

അതേ പോലെ താഴെ തെത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക.

നീ പാലിക്കണം നിന്റെ കൂട്ടുകാരനോട് നീ ചെയ്ത വാഗ് തത്വം.	أَحْفَظْنِ عَهْدَ الصَّدِيقِ	10
നീ നൽകിയ ചെലവും ജനങ്ങൾക്ക്.	أَحْسِنَنَّ إِلَى النَّاسِ	11
നീ കത്തിക്കുക നിന്റെ വിളക്ക്.	أَوْقِدْ مِصْبَاحَكَ	12

ഇവിടെ വന്ന **فَعَلَ الْأَمْرَ** നോക്കുക. **أَوْفَدَنْ , أَحْسَنَنْ , أَحْفَظَنْ** എന്നീ **فَعَلَ الْأَمْرَ** നകരിയാൽ

അവസാനം സൂക്ഷ്മങ്ങളെ (ن) വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അതിന്റെ തൊട്ട് മുത്തെ ഹർക്കത്തെ ഫത്തഹാണ്.

എന്നാൽ ഇവിടെ അതെ പോലെയുള്ള ഒരു **حَرْفُ تَوْكِيدٍ** ആണ്. ഈ ന് (ن).

ഈ ശെറുള്ള ന(ن) ക് പരയുന്ന പേരാണ് **نون التوكيد الثقيلة** അതായത് ഭാരമുള്ള **نون التوكيد** ആണ്. രണ്ടാമത്തെ അവസാനം സൂക്ഷ്മങ്ങളെ (ن) പരയുന്ന പേരാണ് **نون التوكيد الخفيفة** അതായത് ഭാരം കുറഞ്ഞ **نون التوكيد** ആണ്.

نون التوكيد الخفيفة വന്നാൽ കല്പനക്ക് നിർബന്ധം കൂടും. **نون التوكيد الثقيلة** വന്നാൽ കല്പനക്ക് കഠിനമായ നിർബന്ധം ഉണ്ടാകില്ല.

ഇവിടെ **أَنْ, إِنْ, أَنْ** ചെയ്യുന്ന പണി , **الْخَبَرِ الْمُبْتَدَأِ** ും ആയ **الْجُمْلَةِ**യിൽ **الْمُبْتَدَأِ**നെയാണ് നസ് ബ് ചെയ്യുന്നത്. **الْخَبَرِ** റഫഹ് തന്നെ നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ **نون التوكيد الخفيفة** യും **نون التوكيد الثقيلة** യും വന്നാൽ **فَعَلَ الْأَمْرَ** അവസാനത്തെ ഹർക്കത്തെ ഫത്തഹ് ആയിരിക്കും. **نون التوكيد الخفيفة** യും **نون التوكيد الثقيلة** യും **فَعَلَ الْأَمْرَ** അവസാനം ചേർന്നാണ് വരിക.

ഇവിടെ അവസാനത്തെ ഹർക്കത്തെ ഫത്തഹാണ് അപ്പോൾ ആ **فَعَلَ الْأَمْرَ** നെ ഫത്തഹ് മേൽ മമ്പനി എന്ന് പറയാം.

വിത്തയാസം നോക്കുക.

نُونُ النَّسْوَةِ	نون التوكيد الثقيلة	نون التوكيد الخفيفة
أَجِدَنَّ	أُخْرِجَنَّ	أَحْسِنَنَّ
دَنَّ	جَنَّ	نَنَّ
നിങ്ങൾ സ്തീകൾ നന്നാക്കുക	നീ തീർച്ചയായും പുറപ്പെടണം	നീ നൽമ്മ ചെയണം

ഇവിടെ النَّسْوَةِ نُونُ യാണ് ഫാഹില് ഈ ഫാഹില് الضَّمِيرُ الْمُتَّصِلُ ആണ്. എന്നാൽ نُونُ النَّسْوَةِ ചേർന്നത് കൊണ്ട് فَعْلُ الْأَمْرِ സൂക്ഷ്മമേൽ മബനിയാണ്.

نون التوكيد الخفيفة യും نون التوكيد الثقيلة യും വരുമ്പോൾ ആ فَعْلُ الْأَمْرِ നെ ഫത്തഹ് മേൽ മബനി ആയിരിക്കും.

نون التوكيد الثقيلة യും എന്നിവ ഇസ്മുകളെ തوكിദ് ചെയ്യുമ്പോൾ إِنَّ, أِنَّ, فَعْلُ യും نون التوكيد الخفيفة യും തوكിദ് ചെയ്യുന്നത് മനസിലാക്കുക. نون التوكيد الخفيفة കളുടെ അവസാനമാണ് نون التوكيد الثقيلة യും نون التوكيد الخفيفة യും വരുന്നത്. ഇവിടെ നമുക്ക് فَعْلُ الْأَمْرِ നെ തوكിദ് ചെയ്യുന്നത് മാത്രം

പഠിക്കുക. മറ്റു **فَعْل**കളിൽ **التوكيد** ചെയ്യുന്നത് അതാത് സന്ദർഭങ്ങളിൽ പഠിക്കാം.

വലയെറിയു വേട്ടക്കാരാ	أَلْقِ الشَّكَّةَ يَا صَيَّادُ	13
നീ വിളിക്കൂ .. ഡോക്ടറെ	أُدْعُ الطَّبِيبَ	14
നീ സംസാരത്തിൽ സത്യസന്ധത പുലർത്തൂ.	تَحَرَّ الصَّدْقَ فِيمَا تَقُولُ	15

ഇവിടെ വന്ന **فَعْل** **الأمر** നോക്കുക. **أَلْقِ**, **أُدْعُ**, **تَحَرَّ**. എന്നീ **فَعْل** **الأمر** എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങളുടെ അവസാനം നോക്കിയാൽ **الضَّم**, **الكَسْرُ**, **الْفَتْحُ** എന്നിവയാണ് വരുന്നത് ,നമ്മൾ മുകളിൽ പഠിച്ചത് ഒന്നും ചേരാതെ വരുന്ന **فَعْل** **الأمر** **نُونُ النَّسْوَةِ** ഉം ചേർന്ന് വന്നാലും സൂകുനുമേൽ മബനി എന്ന് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് എങ്ങിനെയാണ് ഇങ്ങിനെ വന്നത്?

അവ വന്നത് നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞത് **فَعْل** **صَحْبُ** **الْأَجْرِ** എന്നിവയെ പറ്റിയാണ്. എന്നാൽ **فَعْل** **مُعْتَلَّ** **الْآخِرِ** ആയ പദങ്ങളുടെ അവസാനം **الْعِلَّةُ** (**أُخْرِفَ الْعِلَّةُ**) ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ (**ا, و, ي**) എന്നിവ ഉണ്ടാകും .ആ അക്ഷരങ്ങളുടെ **فَعْل** **مُضَارِع** നോക്കിയാൽ **أُخْرِفَ الْعِلَّةُ** കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ **فَعْل** **الأمر** അ ആക്കിയപ്പോൾ ആ ഇലത്തിന്റെ അക്ഷരം കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ലത്തിന്റെ

അക്ഷരമായ ' ' അല്ലെങ്കിൽ ' ' അല്ലെങ്കിൽ ' ' കളഞ്ഞതിൽ മബനിയ്ക്ക് എന്ന് പറയും.

ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ ' ' വന്നത് കൊണ്ട് ആ ' 'ക്ക് തൊട്ട് അടുത്തുള്ള അക്ഷരത്തിന് കെസന് ആയി.

ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ ' ' വന്നത് കൊണ്ട് ആ ' 'ക്ക് തൊട്ട് അടുത്തുള്ള അക്ഷരത്തിന് ഉള്ളത് ആയി

ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ ' ' വന്നത് കൊണ്ട് ആ ' 'ന് തൊട്ട് അടുത്തുള്ള അക്ഷരത്തിന് ഫത്തഹ് ആയി.

ഇവയെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം കളഞ്ഞതിൽ മബനി എന്നാണ് പറയുക .അതായത് അറബിയിൽ حَذَفَ حَرْفَ الْهَلَّةِ എന്ന് പറയുക.

നിങ്ങൾ രണ്ട് പേരും തുറക്കുക വുമിന്റെ ജനൽ .	اَفْتَحَا نَوَافِذَ الْحُجْرَةِ	16
നിങ്ങൾ രണ്ട് പേരും ആദരിക്കുക നിങ്ങളുടെ അതിഥികളെ	اَكْرَمَا ضُيُوفَكُمْ	17

നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും നടുക മാവ്	18	أَهْزَا شَجَرَةَ النَّبْقِ .
------------------------------	----	------------------------------

ഇവിടെ വന്ന **فَعْلُ الْأَمْرِ** നോക്കുക. **أَهْزَا , أَكْرَمًا , افْتَحَا** എന്നീ **فَعْلُ الْأَمْرِ** എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങൾ അലിഫ് ഇസ്നൈനി (**الفُ الْإِسْنَيْنِ**) ആണ്. ഈ പദങ്ങളുടെ **فَعْلُ مُضَارِعٍ** ക്ക് അവസാനം നൂൻ ഉണ്ടായിരുന്നു' അത് **فَعْلُ الْأَمْرِ** ആയപ്പോൾ നൂൻ പോയി. അതിനേയും അവസ്ഥ നൂന് കളഞ്ഞതിന് മേൽ മബനി (**حَذْفِ النُّونِ**) എന്ന് പറയും.

നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കുട്ടു തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ	19	اجْمَعُوا ثَمَرَ الْبُسْتَانِ
നിങ്ങൾ കുളിക്കൂ .. പുഴയിൽ	20	اسْتَحْمُوا فِي النَّهْرِ
നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു വയലുകളിലേക്ക്.	21	أَخْرَجُوا إِلَى الْحُقُولِ

ഇവിടെ വന്ന **فَعْلُ الْأَمْرِ** നോക്കുക. **أَخْرَجُوا , اسْتَحْمُوا , اِجْمَعُوا** എന്നീ **فَعْلُ الْأَمْرِ** എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങൾ **واو الجماعة** ആണ്. ഈ പദങ്ങളുടെ **فَعْلُ مُضَارِعٍ** ക്ക് അവസാനം നൂൻ ഉണ്ടായിരുന്നു' അത് **فَعْلُ الْأَمْرِ**

ആയപ്പോൾ നൂൻ പോയി. അതിന്റേയും അവസ്ഥ നൂൻ കളഞ്ഞതിന് മേൽ മബനി(حَذْفِ النُونِ) എന്ന് പറയും.

നീ ഒരു സ്ത്രീ അടുക്കി വെക്കു വിട്ടിലെ ഉപകരണങ്ങൾ.	رَتَبِي أَثَاتَ الْحُجْرَةِ	22
നീ ഒരു സ്ത്രീ അടുക്കു വീടിന്റെ വാതിൽ.	أَغْلِقِي بَابَ الدَّارِ	23
നീ ഒരു സ്ത്രീ മനപാഠമാക്കൂ.. നിന്റെ പാഠം	احْفَظِي دَرَسَكَ	24

ഇവിടെ വന്ന **فَعْلُ الْأَمْرِ** നോക്കുക. **اَجْمَعُوا , اسْتَحْمُوا , اَخْرَجُوا** എന്നീ **فَعْلُ** എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങൾ **يَاءُ مُخَاطَبَةٍ** ആണ്. ഈ പദങ്ങളുടെ **فَعْلُ** എന്നീ **يَاءُ** ക്ക് അവസാനം നൂൻ ഉണ്ടായിരുന്നു' അത് **فَعْلُ الْأَمْرِ** ആയപ്പോൾ നൂൻ പോയി. അതിന്റേയും അവസ്ഥ നൂൻ കളഞ്ഞതിന് മേൽ മബനി(حَذْفِ النُونِ) എന്ന് പറയും.

*****

*****

أَحْوَالُ بِنَاءِ الْمُضَارِعِ

നമ്മൾ പഠിക്കുന്നത് മിബി റ്റാക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ്. ഞാൻ പഠിച്ചത് മുഹറബാ(مُعَرَّبٌ)ണ് എന്നാണ്. എന്നാൽ പ്രധാനമായും രണ്ട് അവസ്ഥയിൽ مُضَارِعِ فعلٍ മമ്പനിയാകുന്നുണ്ട്. താഴെ കൊടുത്ത ഉദാഹരണം നോക്കുക:

الْمُضَارِعِ				
1	هُوَ	يَكْتُبُ	لَنْ يَكْتُبَ	لَمْ يَكْتُبْ
2	هُمَا	يَكْتُبَانِ	لَنْ يَكْتُبَا	لَمْ يَكْتُبَا
3	هُمْ	يَكْتُبُونَ	لَنْ يَكْتُبُوا	لَمْ يَكْتُبُوا
4	هِيَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
5	هُمَا	تَكْتُبَانِ	لَنْ يَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا

6	هَنَّ	يَكْتُبْنَ	لَنْ يَكْتُبْنَ	لَمْ يَكْتُبْنَ
7	أَنْتَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
8	أَنْتُمَا	تَكْتُبَانِ	لَنْ تَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا
9	أَنْتُمْ	تَكْتُبُونَ	لَنْ تَكْتُبُوا	لَمْ تَكْتُبُوا
10	أَنْتِ	تَكْتُبِينَ	لَنْ تَكْتُبِي	لَمْ تَكْتُبِي
11	أَنْتُمَا	تَكْتُبَانِ	لَنْ تَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا
12	أَنْتُنَّ	تَكْتُبْنَ	لَنْ تَكْتُبْنَ	لَمْ تَكْتُبْنَ
13	أَنَا	أَكْتُبُ	لَنْ أَكْتُبَ	لَمْ أَكْتُبْ
14	نَحْنُ	نَكْتُبُ	لَنْ نَكْتُبَ	لَمْ نَكْتُبْ

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ الفعلِ المضارع ക്ക് നസ്ബ് (النَّصْب) ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയും ജസ്മ് (جَزْم) ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇതി, 6 , 12 എന്നീ നമ്പർ വരികളിൽ هَنَّ, أَنْتُنَّ എന്നീർ ضَمِيرُ വരുന്ന الفعلِ المضارعയെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ يَكْتُبْنَ അല്ലെങ്കിൽ تَكْتُبْنَ എന്നീ الفعلِ المضارع ജസ്മ് (جَزْم) ചെയ്യുമ്പോഴും നസ്ബ് (النَّصْب) ചെയ്യുമ്പോഴും

അതിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരങ്ങൾക്ക് മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു. അവിടെ ഫാഹിലായി വരുന്നത് نُونُ النَّسْوَةِ യാണ് അങ്ങിനെ نُونُ ഫാഹിലായി വരുന്ന الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ മമ്പനിയായാണ് . نُونُ السُّكُونِ ക്ക് മുബത്തത് അക്ഷരത്തിന്റെ ഹർക്കത്തെ ഹർക്കത്തു ആയിരിക്കും.

രണ്ടാമത് مَبْنِيٍّ യാകുന്നത് കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ച نون التوكيد ന്റെ നൂന് വന്നാൽ ഫിഷ്റ്റ് മുളാരി ഫത്തഹി മേൽ മമ്പനിയായിരിക്കും.

نون التوكيد ന്റെ നൂ വന്നാൽ ഫത്തഹി മേലും نُونُ النَّسْوَةِ ചേർന്ന് വന്നാൽ السُّكُونِ മേലും الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ മമ്പനിയായിരിക്കും.

അല്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ ര മുഹറബായി തുടരും.

ഞാൻ തീർച്ചയായും ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കും ഉപദേശം.	لَا سَمْعَنَ النَّصِيحَةَ	1
തീർച്ചയായും പോകുക തന്നെ ചെയ്യും കുട്ടികൾ.	لَيَذْهَبَنَّ الْغُلَمَانُ	2
താൻ വിശ്രമിക്കുന്നില്ലേ സന്തു ദേ.	أَلَا تَسْتَرِيحُنَّ يَا سَعِيدُ	3

നിങ്ങൾ കരുണ കാണിക്കുന്നില്ലേ.. അംഗതിയോട്.	أَلَا تَرْحَمْنَ هَذَا الْمُسْكِينَ.	4
ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു വിദ്യാതതി നികൾ .	الطَّالِبَاتُ يُسْتَمِعْنَ النَّصِيحَةَ	5
സ്ത്രീകൾ പോകുന്നു.	النِّسَاءُ يَذْهَبْنَ	6
യുവതികളേ.. നിങ്ങൾ വിശ്രമിക്കുന്നില്ലേ..?.	أَلَا تَسْتَرَحْنِ يَا فَتَيَاتُ	7
നിങ്ങൾ (സ്ത്രീകൾ)കരുണകാണിക്കുന്നില്ലേ.. ഈ അംഗതിയോട്.	أَلَا تَرْحَمْنَ هَذَا الْمُسْكِينَ.	8

الأعراب المحلي

ഈ പാഠത്തിൽ നാം പഠിക്കുന്നത് .ഇഹ്റാബ്(الإِعْرَابُ) പറയുമ്പോൾ ഈ മമ്പനി(مَنْبِي)യായ ഹിഹുലു(فَعْل)കളും ഇസ്മു(اسْم)കളും റഫ് ,നസ് ബ്, ജസ്മ് (النَّصْب, الرَّفْع, جَرَّ, جَزْمٌ) എന്നിവയുടെ സ്ഥാനത്ത് വന്നാൽ എന്താണ് ഇഹ്റാബ് പറയുക.

ഉദാഹരണമായി ഇസ്മുകളിലെ (الضَّمِير) ഉമീറുകൾ എല്ലാം മമ്പനിയാണ്. അപ്പോൾ മമ്പനിയാകട്ടെ ഉമീർ ഫാഹിലി(فَاعِل)ന്റെ സ്ഥാനത്ത് വന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇഹ്റാബ് പറയുക എന്ന് നോക്കാം.

أَنْتَ رَجُلٌ مُّهَذَّبٌ

നീ ഒരു സംസ്കാരമുള്ള പുരുഷനാണ്.

ഉദാഹരണത്തിൽ فَعْل ലും , فَاعِل ലും , مَفْعُولُ بِهِ ഇല്ല. അപ്പോൾ ഈ ജുമല(جُمْلَةٌ) എന്താണ്?

നമ്മൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് بِهِ الْمَفْعُولُ , الْفَاعِلُ , فَعْل യും മില്ലാത്ത ജുമലത്തുൽ മുഹീദയിൽ ആദ്യം വരുന്ന ഇസ്മിനെ الْمُبْتَدَأ എന്ന് പറയുന്നു. അതിന് റഫായിരിക്കും.ആ الْمُبْتَدَأ തായ ഇസ്മിനെ വിസതീകരിക്കുന്ന വാക്കാണ് الْخَبَر എന്ന് പറയുന്നു. الْخَبَر റഫ് ചെയ്ത ഇസ്മായിരിക്കും.

ഇവിടെ أَنْتَ എന്നത് الْمُبْتَدَأُ ആണ്, رَجُلٌ എന്നത് الْخَبَرُ മാണ്.

ഒരു വസ്തുവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പദത്തെയാണ് النَّعْتُ

വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഇസ്മാണ് الْمَنْعُوتُ.

رَجُلٌ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന النَّعْتُ ത്ത് مُهَذَّبٌ ആണ്.അപ്പോൾ رَجُلٌ എന്നത് ഒരു الْمَنْعُوتُ കൂടിയാണ്.

ഇവിടെ أَنْتَ എന്നത് الْمُبْتَدَأُ ആണ്. സാധാരണയായി الْمُبْتَدَأُതിന് الرَّفْعُ ആയിരിക്കും . എന്നാൽ ഇവിടെ أَنْتَ എന്ന لَضَمِيرٌ മമ്പനി(مَبْنِي)യാണ് . الرَّفْعُ ന് പകരം മമ്പനി അലൽ ഫത്തഹ് ആണ് .അപ്പോൾ അതിന്റെ ഇഹ്റാബ് പറയുക എന്താണ് ,

മമ്പനി അലൽ ഫത്തഹ് ഫീ മഹല്ലി റഫഹ് എന്നാണ് .അതായത് അറബിയിൽ مَبْنِي عَلَى الْفَتْحِ فِي مَحَلِّ رَفْعٍ എന്ന് പറയും.

ഇങ്ങിനെ النَّصْبُ, الرَّفْعُ, جَرٌّ, جَزْمٌ എന്നീ സ്ഥാനത്ത് മമ്പനി വന്നാൽ എതിലാണോ മമ്പനി അത് പറഞ്ഞ മഹല്ലി എ താണോ? ഇഹ്റാബ് പറയുക.

ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക.

നീ സംസ്കാര സമ്പന്നനാണ്.	أَنْتَ رَجُلٌ مُهَذَّبٌ .	1
-------------------------	---------------------------	---

ഞാൻ ഈ അഗതികളെ സഹായിച്ചു.	2	سَاعَدْتُ هَؤُلَاءِ الْمَسَاكِينَ.
ഞാൻ ഈ രോഗിയോട് അനുകമ്പ കാണിച്ചു	3	عَظَفْتُ عَلَى هَذَا الْمَرِيضِ.
നീ കലങ്ങിയ വെള്ളം കുടിക്കരുത്.	4	لَا تَشْرَبَنَّ الْمَاءَ الْكَدِرَ.

മുകളിലെ രണ്ട് മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിലെ ' هَذَا ' എന്നീ പദങ്ങൾ ഇസ്‌മൂൽ ഇസാറത്താണ് (اسم الإشارة) അതായത് ഒരു നിശ്ചിത വസ്തുവിലേക്ക് ചൂണ്ടി കാണിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ്. സൂചക നാമങ്ങൾ എന്ന ' പറയാം.

പുല്ലിംഗം ഏകവചനം : هَذَا

സ്ത്രല്ലിംഗം ഏകവചനം : هَذِهِ

പുല്ലിംഗം ദ്വിവചനം : هَٰؤُلَاءِ

സ്ത്രല്ലിംഗം ദ്വിവചനം

هَتَان

മൊത്തത്തിൽ ബഹുവചനം : هُوَ لَا

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഇസ്‌മൂൽ ഇസാറത്താണ് (اسم الإشارة)
യെല്ലാം മമ്പനിയാണ്.

• هُوَ لَا هَذَا

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ سَاعَدْتُ هُوَ لَا ഞാൻ
സഹായിച്ചു ഈ കൂട്ടരെ ഇവിടെ سَاعَدْتُ സഹായിച്ചു എന്നത് ഫിഹ്ല്
എന്നത് ഫാഹില് അപ്പോൾ الْمَفْعُولُ بِهِ എന്നത് ഈ കൂട്ടർ എന്ന هُوَ لَا
പദമാണ് ' ഇവിടെ لَنْصُبُ ന് പകരം لَكَسْرُ റാണ് .കാരണം هُوَ لَا
മമ്പനിയാണ് അത് വന്നത് നസബിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് അപ്പോൾ
അതിന്റെ ഇഹ്റാബ് മമ്പനി അലൽ കെസദ് ഫീ മഹല്ലി നസബ്
مَبْنِي عَلَى الْكَسْرِ فِي مَحَلِّ النَّصْبِ എന്ന് പറയും.

മൂന്നാമത്തെ **هَذَا** എന്നത് **عَلَى** എന്ന ജംഠറിന്റെ പദത്തിന് ശേഷമാണ് വന്നത് എന്നാൽ **هَذَا** എന്ന പദം മമ്പനിയായത് കൊണ്ട് അതിന് ജംഠർ വന്നില്ല കാരണം **هَذَا** എന്നത് മമ്പനിയാണ്. അതിന്റെ ഇഹ്റാബ് മമ്പനി അലൽ ഫത്തഹ് ഫീ മഹല്ലി ജംഠർ എന്നാണ്. അതായത് അറബിയിൽ **مبنى على الفتح في محل جر** എന്ന് പറയും.

ഇനി നാലാം മത്തെ ഉദാഹരണം . **لَا تَشْرَبْنَ** എന്ന **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** യുടെ മൂന്നിൽ ജസ്മ് ചെയ്യുന്ന പദമായ **لَا** വന്നു . എന്നാൽ **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** യോടപ്പം തൗ കീ ന്റെ നൂൻ വന്നത് കൊണ്ട് ആ **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** ഫത്തഹിന്റെ മേൽ മമ്പനിയാണ്. അപ്പോൾ അതിന്റെ ഇഹ്റാബ് എന്ന് പറയുന്നു. മമ്പനി അലൽ ഫത്തഹ് ഫീ മഹല്ലി ജസ്മ് എന്നാണ്. അതായത് അറബിയിൽ **مبنى على الفتح في محل جزم** എന്ന് പറയും.

1-നമുذج:

هَذَا كِتَابٌ.

هَذَا - مبتدأ مبني على السكون في محل رفع.

كِتَابٌ - خبر المبتدأ مرفوع بالضممة .

25

الفِعْلُ الْمُضَارِعُ الْمُعْتَلُّ الْآخِرُ وَأَحْوَالُ إِعْرَابِهِ

الفِعْلُ കളിൽ അറബി അക്ഷരങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ അലിഫ്, യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) അതായത് ا, و, ي എന്നിവ വന്നാൽ ആ ഫിഹുലുകളെ ദുർബല ക്രിയ എന്ന് പറയുന്ന അതായ അറബിയിൽ فَعْلٌ مُعْتَلٌّ الْآخِرُ എന്ന് പറയുന്നു. മുകളിൽ കൊടുത്ത അലിഫ്, യാഹ്, വാവ്, (الألف والواو والياء) എന്നീ അക്ഷരങ്ങളെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം എന്ന് പറയുന്നു. അതായത് അറബിയിൽ أَحْرَفُ الْعِلَّةُ എന്ന് പറയുന്നു.

അപ്പോൾ ജുമുലകൾ മാറുന്നത് അനുസരിച്ച് പദങ്ങളുടെ അന്ത്യഅക്ഷരം മാറുന്നു വെങ്കിൽ ആ പദങ്ങൾ മുഹറബ് എന്ന് പറയും, അറബിയിൽ الْمُعْرَبُ എന്ന് പറയും.

എന്നാൽ ജുമുലകൾ മാറുന്നത് അനുസരിച്ച് പദത്തിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരത്തിന് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ആ പദങ്ങൾ മബനി എന്ന് പറയും. അറബിയിൽ الْمُبْنِيُّ എന്ന് പറയും.

ഒരു അറബിയിലെ ഏതൊരു ജുമല എടുത്ത് നോക്കിയാൽ അത് فَعْلٌ , اِسْمٌ , حَرْفٌ ഇതിൽ മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ.

എല്ലാ **فِعْلُ الْمَاضِي** കളും എല്ലാ **فِعْلُ الْحَالِ** കളും എല്ലാ **فِعْلُ الْأَمْرِ** കളും **الْمَبْنِيُّ** യാണ്.

اسْمُ **الْمَبْنِيِّ** ഉം **الْمُعْرَبِ** ഉം ഉണ്ട്. അറബി പദങ്ങളിൽ അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **مُعْتَلَّ** **الْآخِرِ** ആയ ഇസ്മിലോ ഫിഹ്ലിലോ അവസാനം നാം പുറമെയില്ലാത്ത ഒരു **و** കാണും അത് യാ അല്ല കനം കുറഞ്ഞ **الْف** നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ഉപാരണം അലി ഫിന്റെ നീട്ടലാണ്. അതായത് കനം കുറഞ്ഞ അലിഫ് ആണ് അത്. ഇതിനെ പറയുന്ന പേരാണ് **الْفُ الْمَقْصُورَةُ** എന്ന്. അറബി പദങ്ങളിൽ അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **مُعْتَلَّ** **الْآخِرِ** ഇസ്മിലോ ഫിഹ്ലിലോ അവസാനം വരുന്ന (1) ഈ **الْف** നെ **الْفُ الْمَمْدُودَةُ** എന്നും പറയുന്നു.

നമ്മുക്ക് ഈ പാഠത്തിൽ **مُعْتَلَّ** **الْآخِرِ** ആയ **الْمُعْرَبِ** **الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ** ആകുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് **الإعراب** പറയുക എന്ന് നോക്കാം.

കുട്ടി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു	يَتَغَدَّى الْغُلَامُ	1
ഞാൻ തണുപ്പ് ഭയപ്പെടുന്നു	أَخْشَى الْبَرْدُ	2
എന്ത് കൊണ്ടാണ് നിന്റെ കരാറ് നീ മറന്നത്	لِمَاذَا تَنْسَى وَعْدَكَ ؟	3

النَّصْبُ) എപ്പോഴാണ് നസ്ബ് (النَّصْبُ) الفعل المضارع

ആകുന്നത് ? അതിന്റെ മുന്നിൽ أَنْ - لَنْ - إِذَنْ - كَيْ എന്നീ തുടങ്ങിയ النَّصْبُ ചെയ്യുന്ന അക്ഷരം വരണം. ഇനി ജസ്മ് (جَزْمٌ) ആകാണോ അതിന്റെ മുന്നിൽ لا , لَمْ , إِنْ എന്നീ അക്ഷരം വരണം.

അപ്പോൾ ജസ്മ്(جَزْمٌ) ചെയ്യുന്ന അക്ഷരമോ നസ്ബ് (النَّصْبُ) ചെയ്യുന്ന അക്ഷരമോ الفعل المضارع യുടെ മുന്നിൽ വന്നിട്ടില്ല ക്കിൽ الفعل المضارع ക്ക് റഫഹ്(الرَّفْعُ) ആയിരിക്കും.

أَتَنَسَّى , أَخْشَى , يَتَغَدَّى എന്നാൽ മുകളിൽ കൊടുത്ത

ഉദാഹരണങ്ങളിലെ الفعل المضارع ക്ക് ഇല്ലത്തതിന്റെ അക്ഷരമായ അലിഫ് ആണ് (الْأَلِفُ الْمَقْصُورَةُ). അതായത് ആ الفعل المضارع ഹ് مَعْتَلٍ الْآخِرُ ആണ്. الفعل المضارع ക്ക് റഫഹ് (الرَّفْعُ) ആ യിരിക്കും. ഇവിടെ الرَّفْعِ ന്റെ അടയാളമായ ഉള്ളത് (الضَّمُّ) ഇല്ല . ഇവിടെ الْمَقْصُورَةُ യായ, ي ഈ അലിഫ്ന് മുകളിൽ ഹർ കത്തായ ഉള്ളത് (الضَّمُّ) ഇടാൻ പറ്റില്ല . കാരണം അലിഫ്ന് ഉള്ളത് (الضَّمُّ) താങ്ങാനുള്ള ശേഷി ഇല്ല. അപ്പോൾ അവിടെ സങ്കൽപ്പികമായിട്ടാണ് ഉള്ളത് (الضَّمُّ) ചെയ്യുക . അത് കൊണ്ട് അതി ന്റെ ഇഹ്റാബ് عَلَى الْاَلِفِ مَرْفُوعٌ بِضَمِّهِ مَقْدَرَةٌ എന്നു പറയുന്നു. അലിഫിന്റെ മേൽ ഉമ്മത്ത് ആയി കണക്കാക്കി റഫഹ് ചെയ്യുന്നു.

കൂട്ടി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.	أَوْدُ أَنْ يَتَغَدَّى الْغُلَامُ	4
ഞാൻ തണുപ്പിനെ ഭയപ്പെടേണ്ട.	يَجِبُ أَنْ أَخْشَى الْبَرْدَ	5
നിന്റെ കരാറ് നീ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്.	لَنْ تَنْسَى وَعْدَكَ	6

أَنْ يَتَغَدَّى , أَنْ أَخْشَى , لَنْ تَنْسَى

ഇവിടെ മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണത്തിലെ **الفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് മുന്തിൽ നസ്((النَّصْب))ബിന്റെ പദം വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ അവസാത്തിൽ മാറ്റമില്ല.

കാരണം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായി അലിഫ് (الْأَف) ന്റെ മുകളിൽ ഹർക്കത്തായ ഫത്തഹ് (الْفَتْحُ) കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല .ചുരുക്കത്തിൽ അലിഫ് ന്റെ മുകളിൽ ഹർക്കത്തായ (الضَّمّ الْفَتْحُ)ഉള്ളതും ഫത്തഹും കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല.അത് താങ്ങാനു ഉള്ള ശേഷി അതിനില്ല. അതിന് ഇഹ്റാബ് പറയുമ്പോൾ ഹർക്കത്തായ ഫത്തഹും ഉള്ളതും ഉണ്ടെന്ന് സങ്കല്പിക്കണം .അപ്പോൾ മുകളിൽ കൊടുത്ത **الفِعْلُ الْمُضَارِعُ** യുടെ മുന്നിൽ നസ്ബിന്റെ അക്ഷരം വന്നത് കൊണ്ട് അതിന് ഇഹ്റാബ് പറയുക. **الْأَفِ مَنْصُوبٌ بِفَتْحٍ مَقْدِرَةٍ عَلَى الْأَفِ** എന്നാണ്.

നീ ആടിനോട് അടുക്കുന്നു	أَنْتَ تَدْنُو مِنَ الْكَبْشِ	7
അന്തരീക്ഷം തെളിയുന്നു	يَصْفُو الْجَوُّ	8
കുതിര ഓടുന്നു	يَعْدُو الحصانُ	9

മുകളിലെ ഉദാഹരണമായ 7, 8, 9 എന്നിവയിലെ يَدْنُو , يَصْفُو , يَعْدُو എന്നീ الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ക്ക് അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ الواو ആണ് . അത് കൊണ്ട് ഇത് فَعْلٌ مُعْتَلٌّ الْآخِرُ ആണ്. സാധാരണ الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ക്ക് റഫഹ്(الرَّفْعُ) ആണ്. ഇവിടെ റഫഹിന്റെ ഹർക്കത്തായ الضَّمُّ കാണാനില്ല. കാരണം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ വാവിന് മുകളിൽ ഉള്ള മ്(الضَّمُّ) ചെയ്യാൻ പറ്റുകയില്ല. അത് താങ്ങാനുള്ള ശേഷി അതിനില്ല. അത് കൊണ്ട് ഉള്ളമ് ഉണ്ട് എന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചാണ് ഇഹ്റാബ് പറയുക. അപ്പോൾ ഈ الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ക്ക് ഇഹ്റാബ് مَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ مَقْدِرَةٍ عَلَى الْوَاوِ എന്നാണ് പറയുക.

ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.	أَشْتَهِي الطَّعَامَ	10
വെള്ളം ഒഴുകുന്നു.	يَجْرِي الْمَاءُ	11
ചെന്നായ ഓരി ഇടുന്നു.	يَعْوِي الذَّنَبُ	12

ഇതേ പോലെ തന്നെ മുകളിലെ ഉദാഹരണമായ 10, 11 , 12 എന്നിവയിലെ. يَجْرِي, يَشْتَهِي എന്നീ الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ക്ക് അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ الياء ആണ് . അത് കൊണ്ട് ഇത് الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ആണ്. സാധാരണ الْفِعْلُ الْمُضَارِعِ ക്ക് റഫഹ്(الرَّفْعُ) ആണ്. ഇവിടെ റഫഹിന്റെ ഹർക്കത്തായ الضَّمُّ കാണാന്നില്ല. കാരണം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ الياءന് മുകളിൽ ഇളമ്(الضَّمُّ) ചെച്ചാൻ പറ്റുകയില്ല. അത് താങ്ങാനുള്ള ശേഷി അതിനില്ല .അത് കൊണ്ട് ഇളമ് ഉണ്ട് എന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചാണ് ഇഹ്റാബ് പറയുക. അപ്പോൾ ഈ ഫി മുക്ക് ഇഹ്റാബ് الياء عَلَى مَقْدَرَةٍ مَقْدَرَةٍ എന്നാണ് പറയുക.

നീ ആടിനോട് അടുക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.	أَخَافُ أَنْ تَذُنُوَ مِنَ الْكَبِشِ	13
അന്തരീക്ഷം തെളിയുന്നു എന്ന് സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.	يَسْرَنِي أَنْ يَصْفُوَ الْجَوُّ	14

കുതിര ഓടുകയില്ല.	لَنْ يَغْدُوَ الْحِصَانُ	15
ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.	لَنْ أَشْتَهِيَ الطَّعَامَ	16
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു വെള്ളം ഒഴുകുക	أَحِبُّ أَنْ يَجْرِيَ الْمَاءُ	17
ചെന്നായ ഓരി ഇടുന്നില്ല.	لَنْ يَغْوِيَ الذَّنْبُ	18

മുകളിലെ 13, 14, 15, 16, 17, 18 ഉദാഹരണങ്ങളിലെ الواو ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വരുന്ന الْفَعْلُ الْمَضَارِعِ യുടെ ഇഹ്റാസ് നസ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് വന്നത് കാരണം അതിന് മുസ് നസ്ബിന്റെ പദം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ الواو മുകളിൽ ഫത്തഹ് കൊടുക്കാൻ കഴിയും. ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരത്തിൽ الالف ഫ്ന് മാത്രമേ ഫത്തഹ് കൊടുക്കാൻ പറ്റാത്തത്. الواو الباء ഇവക്ക് ഫത്തഹ് കൊടുക്കാൻ പറ്റും എന്ന് നാൽ ഉള്ള ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരത്തിൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല.

കുട്ടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല.	لَمْ يَتَغَذَّ الْغُلَامُ	19
-------------------------------	---------------------------	----

ഞാൻ തണുപ്പ് ഭയപ്പെട്ടില്ല.	لَمْ أَخْشَ الْبَرْدَ	20
നിന്റെ കരാറ് നീ മറക്കരുത്.	لَا تَنْسَ وَعْدَكَ	21
നീ ആടിനോട് അടുക്കരുത്.	لَا تَذُنْ مِنَ الْكَبْشِ	22
അന്തരീക്ഷം തെളിഞ്ഞില്ല.	لَمْ يَصْفُ الْجَوُّ	23
കുതിര ഓടില്ല.	لَمْ يَعْذُ الْجِصَانُ	24
ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.	لَمْ أَشْتَهِ الطَّعَامَ	25
വെള്ളം ഒഴുകിയില്ല.	لَمْ يَجْرِ الْمَاءُ	26
ചെന്നായ ഓരി ഇടുങ്ങി.	لَمْ يَغْوِ الذَّنْبُ	27

മുകളിൽ കൊടുത്ത 19, മുതൽ 27 വരെ വരുന്ന الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ الْمُعْتَلُّ എന്നിവയുടെ മുന്നിൽ ജസ്ഫ് ചെയ്യുന്ന പദം വന്നിട്ടുണ്ട് .

അപ്പോൾ **الفعل المضارع** ക്ക് ജസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത് ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം കളഞ്ഞ് കൊണ്ടാണ്. ഇവക്ക് ഇഹ്റാസ് പറയുക.

فعل مضارع مجزوم بلم وعلامة جزمه حذف الألف

فعل مضارع مجزوم بلم وعلامة جزمه حذف الواو

فعل مضارع مجزوم بلم وعلامة جزمه حذف الياء

*****

***

26

الاسم المعتل الآخر-(1) المقصور وأحوال إعرابه

നമ്മൾ കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ച അതേ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വരുന്ന ഇസ്‌മിനെയാണ് ഇവിടെ പഠിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ അലിഫ് വരുന്നതിനെ മക്സൂറ എന്നും ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ യാഹ് വരുന്ന ഇസ് മുകളെ മൻകൂസ് എന്നും പറയുന്നു.

അക്ഷരമായ അലിഫ്ന് ശേഷം ഹംസ കൂടി വന്നാൽ ആ ഇസ്മിനെ മന്ദൂത എന്നും പറയുന്നു.

. ഇവ മുഹറബായ ഇസ്മ് തന്നെയാണ് പറയുക. ഈ പാഠത്തിൽ ഏകവചനത്തിന്റെ ഇഹ്റാബ് ആണ് പഠിക്കുന്നത്

കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ച അതേ - രീതിയിലാണ് നസ്ബ്നും ഉമൂം പറയുക എന്നാൽ ഇസ് മുകളിൽ ഇഹ്റാബായി ജസ്മ് വരില്ല പകരം ജംർ റ് വരും' എന്നാൽ ജർ റ് ഫി ഹുലുകളിൽ വരില്ല.

نقسيمُ الفعلِ إلى صحيح الآخر ومعتل الآخر

എന്ന പാഠത്തിൽ രണ്ട് വിധം അലിഫ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഒന്നുകൂടി നോക്കാം:

അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **فعل مُعْتَلٍ الْآخِر** എന്നതിൽ നാം പുള്ളിയില്ലാത്ത ഒരു ട കാണും അത് യാ അല്ല കനം കുറഞ്ഞ അലിഫ്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ഉചാരണം അലിഫിന്റെ നീട്ടലാണ്. ഉദാഹരണം 1 ,2 നോക്കുക.

ഈ (ي) അലിഫിനെ **الْأَلْفُ الْمَقْصُورَةُ** എന്ന് പറയും

(¹) ഈ അലിഫിനെ **الْألفُ الْمَمْدُودَةُ**

ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം ഈ രണ്ട് പേരുകളും ഈ ഇസ് മുകളിൽ വരുന്നുണ്ട്. തമ്മിൽ മാറരുത്. കാരണം രണ്ടു രണ്ട് വിധം മാണ് അത് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം .അത് കൊണ്ട് താഴെ ഒന്ന് കൂടി ആവർത്തിച്ച് കൊടുക്കുന്നു

1. **الْألفُ الْمَقْصُورَةُ**

അറബി പദങ്ങളിൽ അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **مُعْتَلَّ الآخر** ഇസ്മിലോ ഫിഈലോ അവസാനം നാം പുള്ളിയില്ലാത്ത ഒരു ി കാണും അത് യാ അല്ല കനം കുറഞ്ഞ അലിഫ്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ഉചാരണം അലിഫിന്റെ നീട്ടലാണ്. അതായത് കനം കുറഞ്ഞ അലിഫ് ആ ി പറയുന്ന പേരാണ് **الْألفُ الْمَقْصُورَةُ** എന്ന്.

2. **الْألفُ الْمَمْدُودَةُ**

അറബി പദങ്ങളിൽ അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരം വന്ന **مُعْتَلَّ الآخر** ഇസ്മിലോ ഫിഈലോ അവസാനം വരുന്ന (¹) ഈ ഈ അലിഫിനെ **الْألفُ الْمَمْدُودَةُ** എന്ന് പറയുന്നു.

3. الاسمُ الْمُقْصُورُ

ഇവിടെ ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ അലിഫ് അതായത് **الْأَفْ** **الْمَقْصُورَةُ** , **الْأَفْ الْمَمْدُودَةُ** ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് വരുന്നതിനെ **الاسم المقصور** എന്നു പറയും. ഈ മുഹറബായ പദത്തിന് അതിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുവാൻ **الْأَفْ** നിർബന്ധമാണ്. ആ **الْأَفْ** ഇല്ലകിൽ അതിന് ആ അർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല.

4. الاسم المنقوص

ഇല്ലത്തിന്റെ അക്ഷരമായ യാഹ്(الياء) വരുന്ന ഇസ്മുകളെ മൻകൂസ് എന്നും പറയുന്നു. ഈ മുഹറബായ പദത്തിന് **الياء** ന്റെ മുബുളള അക്ഷരത്തിന് കെസദ് ആയിരിക്കും.

ഈ മുഹറബായ പദത്തിന് അതിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുവാൻ **الياء** നിർബന്ധമാണ്. ആ **الياء** ഇല്ലകിൽ അതിന് ആ അർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല

5. الاسم الممدود

ഒരു മുഹറബായ പദത്തിന് അവസാന ഹംസത്ത് വരികയും ആ ഹംസയുടെ മുബില് ഒരു അലിഫ് വരികയും ചെയ്യുന്ന ഇസ്മിനെ **الاسم الممدود** എന്ന് വിളിക്കുന്നു .

അത് ഇവിടെ പഠിക്കാനില്ലാത്തത് കൊണ്ട് പൂർണ്ണതക്ക് വേണ്ടി കുറച്ച് ഉദാഹരണം കൊടുക്കുന്നു . **الصحراء - البناء - القراء** .

ഈ പാഠത്തിൽ നമ്മുക്ക് ഏകവചനത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.

الاسم المقصور

الأمثلة:

യുവാവ് മുങ്ങി മരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു.	نَجَا الْفَتَى مِنَ الْغَرَقِ	1
മുങ്ങി മരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഞാൻ യുവാവിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തി.	نَجَّيْتُ الْفَتَى مِنَ الْغَرَقِ	2
യുവാവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ തൃപ്തിയായി	رَضِيتُ عَنِ الْفَتَى.	3

വടി നഷ്ടപ്പെട്ടു.	ضَاعَتِ الْعَصَا	4
ഞാൻ വടി നഷ്ടപ്പെടുത്തി.	أَضَعْتُ الْعَصَا	5
ഞാൻ വടിയിൽ മേൽ ചാരി നിന്നു .	اتَّكَأْتُ عَلَى الْعَصَا	6
എനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടു.	نَالَنِي الْأَدَى	7
ഞാൻ ഉപദ്രവം തടഞ്ഞു.	مَنَعْتُ الْأَدَى	8
ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്നു ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു.	سَلِمْتُ مِنَ الْأَدَى	9
ശത്രുക്കൾ എന്റെ കാര്യത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു	شَمِتَ بِيَ الْعَدَا	10
ശത്രു വിന് എന്റെ കാര്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കാൻ നീ അവസരം നൽകരുത്.	لَا تُشْمِتْ بِيَ الْعَدَا	11

ഞാൻ ശത്രുവിൻമേൽ വിജയം നേടി,	اِتَّصَرْتُ عَلَى الْعَدَا	12
--------------------------------	----------------------------	----

ഉദാഹരണത്തിൽ مُعْتَلَّ الآخر ഇസ്‌മിലെ അതായത് **الاسْمُ الْمَقْصُورُ** ന്റെ പദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ **الْألفُ الْمَقْصُورَةُ** ഉം **الْألفُ الْمَمْدُودَةُ** ഉം വരുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണത്തിൽ 1,4,7, 10. എന്നീ ഉദാഹരണത്തിൽ **الاسْمُ الْمَقْصُورُ** ഫാഹിലി(عِلْف)ന്റെ സ്ഥാനത്താണ് വന്നത് .എന്നാൽ മുൻ പാഠത്തിൽ നാം പഠിച്ചു . അലിഫ്ന് മുകളിൽ ഹർക്കത്തായ ഉളമ്(الضَّم) ഇടാൻ പറ്റില്ല . കാരണം അലിഫ്ന് ഉളമ്(الضَّم) താങ്ങാനുള്ള ശേഷി ഇല്ല. അപ്പോൾ അവിടെ സങ്കൽപ്പികമായിട്ടാണ് ഉളമ്(الضَّم) ചെയ്യുക . അപ്പോൾ അവിടെ ഇഹ്റാബ് സങ്കൽപ്പികമായിരിക്കും .ഇഹ്റാബ് مَرْفُوعٌ بِضَمِّ مَقْدَرَةٍ عَلَى الْاَلِفِ എന്ന് പറയുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിൽ 2,5,8, 11, എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ **الاسْمُ الْمَقْصُورُ** മഫ്ഹൂല് ബിഹി(مَفْعُولٌ بِهِ)യുടെ സ്ഥാനത്താണ്. അവിടെ **مَفْعُولٌ بِهِ** ക്ക് റഫഹ് ആണലോ. റഫഹ ന്റെ അയാളമായ ഫത്തഹ് കൊടുക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. കാരണം കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചു ഫത്തഹി(الْفَتْحُ) നെ താങ്ങാൻ അലിഫിന് ശേഷിയില്ല. അപ്പോൾ ഇവിടെയും സങ്കൽപ്പികമായിട്ട് തന്നെ കൊടുക്കണം.

ഇഹ്റാബ് مَرْفُوعٌ بِفَتْحِ مَقْدَرَةٍ عَلَى الْاَلِفِ എന്ന് പറയുന്നു.

ഇനി 3, 6, 9, 12, ഉദാഹരണത്തിൽ

വരുന്ന **الْإِسْمُ الْمَقْصُورُ** ന് ജംഠറി ന്റെ പദത്തിന് ശേഷമാണ് വരുന്നത് .
 എന്നാൽ **الْإِسْمُ الْمَقْصُورُ** ആയ പദത്തിന് മാറ്റമില്ല. ഇവിടെ ഇസ്‌മിന്
 മാത്രമായി വരുന്ന ജംഠറിന്റെ അടയാളമായ കെ സ്‌(كسّر) ഇടാൻ പറ്റില്ല.
 അത് കൊണ്ട് അതിന്റെ ഇഹ്‌റാബ് സങ്കൽപ്പികമായിരിക്കും.
الْأَفْ ഇഹ്‌റാബ് **بِفَتْحٍ مَقْدَرَةٍ عَلَى** എന്ന് പറയുന്നു.

പുരുഷത്തിൽ അലിഫ് ന്റെ മുകളിൽ ഹർക്കത്തായ (**الْفَتْحُ , الضَّمُّ , الْكُسْرُ**)
)ള്ളമൂം ഫത്തഹും കെസറും കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല. അത് താങ്ങാനുള്ള
 ശേഷി അതിനില്ല. അതിന് ഇഹ്‌റാബ് പറയുമ്പോൾ ഹർക്കത്തായ
 ഫത്തഹും ഉള്ളമൂം കെസറും ഉണ്ടെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കണം. ഈ ഉറച്ച
 അലിഫ് ഏത് അവസ്ഥയിൽ വന്നാലും അതിന്റെ ഇഹ്‌റാബ്
 സങ്കൽപ്പികമായിരിക്കും അതായത് **الْإِسْمُ الْمَقْصُورُ** യുടെ ഇഹ്‌റാബുകൾ
 എല്ലാം സങ്കൽപ്പികമായിരിക്കും' അതിന്റെ അലിഫ് ഉറച്ചതാണ്. ആ
 അലിഫ് ഇല്ലങ്കിൽ അതിന് ആ അർത്ഥം കിട്ടില്ല.

سقط الندى على الأزهار

سقط - فعل ماض مبني على الفتح.

الندى - فاعل مرفوع بضممة مقدرة على الألف

على - حرف جر مبني على السكون

الأزهار - مجرور بعلی و علامة جره الكسرة

*****

الاسم المنقوص

മകുസ്(المنقوص) എന്നാൽ അത് മുഹബാ(مُحَبَّبٌ)യ ഒരു ഇസ്മാണ് ,അതിന് അവസാനം ഇല്ലത്തിന്റെ(أَخْرَفَ الْعِلَّةَ) അക്ഷരമായ ഉറച്ച യാഹ്(الياء) ഉണ്ട്, ആ യാ (الياء) ക്ക് തൊട്ട് മുബുളള പദത്തിന്റെ ഹർക്കത്ത് കെസ്റ്റ് ആയിരിക്കും .അതിന്റെ അർത്ഥം കിട്ടുവാൻ അവസാനത്തിലെ യാ(الياء) നിർബന്ധമാണ് അതാണ് ഉറച്ച യാഹ്(الياء) എന്ന് പറയുന്നത്.

നാം കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചത് പോലെ തന്നെ (الياء) റഫഹ് ന്റെ സ്ഥാനത്ത് .സങ്കല്പികമായി ഉള്ളത് കൊടുത്ത് റഫഹ് ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുക.

ഉദാഹരണം താഴെ ഒന്നാമാതായി വരുന്ന പട്ടിക നോക്കുക.

കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ച അതേ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് നസ്ബ് ചെയ്യുക. അതായത് യാ (الياء)യുടെ മുകളിൽ ഫത്തഹ് ഇടാൻ പറ്റും .അത് കൊണ്ട് നസ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഫത്തഹ് കൊടുത്ത് നസ്ബ് ചെയ്യും ഉദാഹരണം താഴെ പട്ടികയിലെ രണ്ടാമത്തെ കോളങ്ങൾ നോക്കുക.

കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ ഫിസ്റ്റ് (فُتِيَ) ആയത് കൊണ്ട് അവയിൽ വരാത്ത ഇഹ്റാബ് ആണ് ജംറു്(جَرُّ) അത് ഇവിടെ ഇസ്മായത് കൊണ്ട് വരുന്നുണ്ട്.

അപ്പോൾ ഇവിടെ ജംറു്(جَرُّ) ഇഹ്റാബായി വരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ യാ(الْيَاء)ക്ക് കെസർ ഇടാൻ പറ്റില്ല അവിടെ സങ്കല്പികമായി കെസർ ചെയ്ത് ജംറു്(جَرُّ) ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുക.ഉദാഹരണം. താഴെ പട്ടികയിലെ 3 മത്തെ കോളങ്ങൾ നോക്കുക.

കുറ്റവാളി ഓടി.	فَرَّ الْجَانِي	
താൻ കുറ്റവാളിയെ ബന്ധിച്ചു.	حَبَسْتُ الْجَانِي	
താൻ കുറ്റവാളിയിലേക്ക് നാക്കി.	نَظَرْتُ إِلَى الْجَانِي	
ജി ജി നീതി കാട്ടി.	عَدَلَ الْقَاضِي	
ജാ ജിയെ ആദരിക്കുന്നു.	نَحْتَرِّمُ الْقَاضِي	

ഈ ജിയെ ആദരിക്കാനായി തങ്ങൾ നിന്നു.	قَمْنَا إِجْلَالًا لِلْقَاضِي	
വിളിക്കുന്നവൻ വിളിച്ചു.	نَادَى الْمُنَادِي	
താൽ വിളി കേട്ടു.	سَمِعْتُ الْمُنْدِي	
വിളിക്കുന്നവനാലേക്ക് ഞാൻ രഖിച്ചു.	أَصْغَيْتُ إِلَى الْمُنَادِي	
രക്രമി ദുഃഖിക്കുന്നു.	يَنْدِمُ الْبَاغِي	
രതിക്രമിയെ ജനങ്ങൾ വറുക്കുന്നു.	يُخْرَهُ النَّاسُ - الْبَاغِي	
രക്രമിയുടെ മേൽ വിപത്തുകൾ കറങ്ങി കാണ്ടിരിക്കും.	عَلَى الْبَاغِي تَدْوُرُ الدَّوَائِرُ	

*****

▪

▪

27

نصب المضارع بأن المضمرة

സാധാരണ രീതിയിൽ **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** ക്ക് **الرَّفْعُ** യിരിക്കും. **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** ക്ക് **الرَّفْعُ** മാറി **النَّصْبُ** ബാക്കുന്ന സന്ദർഭം ഉണ്ടാകും .

അത് എപ്പോഴാണ് നമ്മുക്ക് നോക്കാം.

(**أَنْ - لَنْ - إِنْ - كَيْ**) എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഈ **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** മുന്നിൽ വന്നാൽ **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** യുടെ അവസാനം **النَّصْبُ** ബായിയിരിക്കും. നോട്ട ചെയ്യുക لا , لَمْ , إِنْ എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഈ **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** മുന്നിൽ വന്നാൽ **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** യുടെ അവസാനം **ജസ്ഥ്(جَزْمٌ)** മായിരിക്കും.

ഈ പാഠങ്ങൾ നാം ഒന്നാമത്തെ പുസ്തകത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് .

ഇവിടെ ആറ് പദങ്ങൾ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ വന്നാൽ അതിന് ശേഷം വരുന്ന **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** ക്ക് നസ് ബാകും.

ഈ പദങ്ങൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലിലും പല അർത്ഥത്തിലും വരുന്നുണ്ട്.

ജുമലയുടെ സ്വഭാവ നോക്കിയാൽ മാത്രമേ ... അത് മനസിലാകൂ..

കൂടുതൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഇത് മനസിലാക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുക ഇല്ല. അത് കൊണ്ട് ഇവിടെ ഇങ്ങിനെ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് മാത്രം മനസിലാക്കുക.

ഇവിടെ ഈ (لام التعليل, لام الجحود, أو, حتى, فاء السببية, واو المعية) പദങ്ങൾ ജുമലയുടെ ഇടയിൽ വരികയും ആ പദത്തിന് ശേഷം വരുന്ന الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് നസ്ബ് ആകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ വരുന്ന പദങ്ങൾ നസ്ബ് ചെയ്യുന്ന പദം എന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല കാരണം ആ പദങ്ങൾ തന്നെ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങളിൽ പല സ്ഥലത്തും വരുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഈ നസ്ബ് ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അത്തരം പദങ്ങൾ വന്നാൽ അത്തരം പദത്തിന് ശേഷം ഒരു അൻ(أَنْ) ഒളിഞ്ഞത് കിടക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുക. ആ അൻ(أَنْ) ആണ് الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് നസ്ബ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

പിന്നീടുള്ള പഠനത്തിൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം'

ആദ്യം കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ അൻ(أَنْ) എങ്ങിനെ നസ്ബ് ചെയ്തത് എന്ന് ഉദാഹരണത്തിൽ നോക്കാം.

ഞാൻ നീന്തൽ പഠിക്കാൻ
ഉദ്ദേശിക്കുന്നു

أُرِيدُ أَنْ أَحْسِنَ السَّباحَةَ 1

അന്തരീക്ഷം മിതമകാൻ ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു

أَرْجُو أَنْ يَغْدِلَ الْجَوُّ 2

നീ ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നത്
എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു

يَسُرُّنِي أَنْ تَزُورَنَا 3

ഇതേ മോഡൽ കൈ(ي) നസ്ബ് ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ എന്ന് നോക്കാം.

ഞാൻ പഠിക്കാൻ വേണ്ടി വന്നു	جِئْتُ كَيْ أَتَعْلَمَ	10
ഞാൻ ഉലാത്താൻ വേണ്ടി പുറത്ത് പോയി	خَرَجْتُ كَيْ أَتَنَزَّهَ	11
ഞാൻ നാടിനെ സേവിക്കാൻ വേണ്ടി പഠിക്കുന്നു	أَتَعْلَمُ كَيْ أَخْدُمَ الْوَطَنَ	12

കൈ(ي) എന്നത് കൊടുക്കുമ്പോൾ വേണ്ടി എന്ന് കിട്ടുന്നു.

نصب المضارع بأن المضمرة എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മറഞ്ഞത് നിൽക്കുക.എന്നാണ്.

അപ്പോൾ ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഫിഫ്റ്റ് മുജാരി ഹിനെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അൻ കൊണ്ട് നസ്ബ് ചെയ്യുക എന്നാണ്.

ഒന്നാമത് ആയി വരുന്ന بعد لام التعليل ആദ്യം നോക്കാം.

ഞാൻ മുബ് **الْمُسْتَتِرُ الضَّمِيرُ** എന്നിവയെ പറ്റി പഠിച്ചു. എന്തെന്നാൽ ഫിഹുലുകളിൽ മറഞ്ഞത് ഇരിക്കുന്ന **الضَّمِيرُ** എന്ന്. **الضَّمِيرُ** മൂന്ന് വിധം മാണ് നമ്മുടെ പഠനത്തിന്റെ എളുപ്പത്തിന് വേണ്ടി അത് ഒന്ന് ആദ്യം വിവരിക്കാം.

الضَّمِيرُ ന്റെ ബഹുവചനമാണ് **ضَمَائِرُ**.

الضَّمِيرُ കൾ മമ്പനിയാണ്. അപ്പോൾ റഫഹ് ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ (أنا ، نحن ، أنت ، أنتِ ، أنتما ، أنتم ، أنتن ، هو ، هي ، هما ، هم ، هن) ഇങ്ങിനെയാണ് വരിക. എന്നാൽ നസ്ബിന്റെ അവസരത്തിൽ യമാക്രമം(إيائي ، إيانا) ഇങ്ങിനെ വരും.

ഇവിടെ ദ്വിവചനമായ **أنتما ، هما** എന്നീ **الضَّمِيرُ** കൾക്ക് സ്ത്രീലിംഗത്തിനും പുല്ലിംഗത്തിനും മാറ്റമില്ല. അത് കൊണ്ട് അത് ആവർത്തിക്കാത്തത് കൊണ്ടാണ് 12 എണ്ണം കാണുന്നത്.

ഈ **الضَّمِيرُ** നുകൾ ജുമലയിൽ **أنت ، أنتِ ، أنتما ، أنتم ، أنتن ، هو ، هي ، هما ، هم ، هن** ഇത്തരത്തിൽ എഴുതുകയാണെങ്കിൽ അത്തരം **الضَّمِيرُ** നുകളെ **الضَّمِيرُ** എന്ന് പറയുന്നു.

ഇനി الضَّيِّيرُ കൾ വാവ്
ജമാഹത്തായും അലിഫുൽ ഇസ് നൈനിയാലിയും മറ്റും
ഫിഘിനോക് ചേർന്ന് വന്നാൽ അതിനെ الضَّيِّيرُ الْمُتَّصِلُ എന്ന്
പറയുന്നു.

ഉദാഹരണം നോക്കുക.

താൻ ഇരുന്നു.	جَلَسَ	
നീ (ഒരു സ്ത്രീ) ഇരുന്നു.	جَلَسَتْ	
നീ (ഒരു പു) ഇരുന്നു.	جَلَسَ	
നിങ്ങൾ രണ്ട് പേർ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُمْ	
അവർ രണ്ട് പേർ ഇരുന്നു.	جَلَسُوا	

ഇനി الضَّيِّيرُ പ്രതിക്ഷത്തിൽ കാണാതെ വരുന്ന
ഫിഹുലുകളിൽ الضَّيِّيرُ الْمُسْتَتِرُ എന്ന് പറയുന്നു ഉദാഹരണം'

അവൻ ഇരുന്നു	جَلَسَ	1
നീ ഇരിക്കുന്നു	تَجَلَّسُ	2
അവൾ ഇരുന്നു.	جَلَسَتْ	3
നങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നു.	نَجَلِسُ	3

മുകളിൽ വന്ന الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ ലെ അവസാനം വന്നത് കോളം 3 അത് ഫാഹിലല്ല. താഹ് തഹനീസ് (تاء التانيث) ആണ് സ്ത്രീലിംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

2,3 ലെ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ ലെ ആദ്യം വന്നത് . ت എന്നിവ മുളാറത്തിന്റെ അക്ഷരമാണ് ഫാഹിലല്ല ' ഇവിടെയെക്കെ ഫാഹിലായ الضَّمِيرُ മറഞ്ഞ് കിടക്കുകയാണ് '

ഇവിടെ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ ആയി പറയാം കാരണം ഒരു ഫിഘ് വരുമ്പോൾ അതിനോടപ്പം ഫാഹിൽ ഉണ്ടാകും അതായത് الضَّمِيرُ ന്റെ പതിനാല് രൂപത്തിന അനുസരിച്ച് ഈ ഫി ഹിലിന്റെ കൂടെ കൂട്ടി എഴുതണം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ തിന്റെ കൂടെ ഫാ ഹിലായ الضَّمِيرُ കാണില്ല. അപ്പോൾ അവിടെ ഇ മീർ മറഞ്ഞ് ഇരിക്കുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിക്കുക.

അതേ പോലെ ഇവിടെ **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക് നസ്പ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെ മറന്ന് ഇരിക്കുന്ന ഒരു അൻ ഉണ്ട്.

താഴെ ലളിതമായി മനസിലാക്കാൻ വേണ്ടി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു.

ഞാൻ ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കുന്നു	جَلَسْتُ أَسْتَرِيحُ	1
ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ أَنْ أَسْتَرِيحَ	2
ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ (വേണ്ടി)ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ كَيْ أَسْتَرِيحَ	3
ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ لِأَسْتَرِيحَ	4
ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ لِأَنْ أَسْتَرِيحَ	5

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഒന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം

നോക്കിയാൽ അതിൽ (جَلَسْتُ أَسْتَرِيحُ) ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കുന്നു എന്നീ രണ്ട് പദങ്ങൾ ഒന്ന് الْفِعْلُ الْمَاضِي മറ്റേത് الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ അൻ (أَنْ) വന്നപ്പോൾ അത് ഒരു ജുമലത്തുൽ മുഹീദയായി (مُفِيدَةٌ جُمْلَةٌ). ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു എന്നായി.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ വേണ്ടി എത് കൂടി വന്നു,

എന്നാൽ മൂന്നാമത്തിൽ ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു എന്ന് തന്നെ വന്നു. الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക് നസ്ബ് തന്നെ വന്നു. അത് കൊണ്ട് ഇവിടെ നസ്ബ് ചെയ്തത് അവയുടെ ഇടക്ക് വന്ന ഒരു അൻ ആണ് അല്ലാതെ لا അല്ല '

ഇനി അഞ്ചാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ അൻ പ്രത്യക്ഷമായി എഴുതിയ പോലും ആർത്ഥം ത്തിൽ മാറ്റമില്ല കാരണം .ഈ അൻ മറഞ്ഞത് ഇരുന്നു الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക് നസ്ബ് ചെയ്യുന്നു.

لا പല സന്ദർഭത്തിലും പല രീതിയാലാണ് വരുന്നത്. ഉദാഹരണം ഇസ്മിന്റെ മുന്നിൽ വന്നാൽ ഇസ്മിന് ജംർ ചെയ്യുമെന്ന് നമ്മുക്ക് അറിയാം ഉദാഹരണം. വിജയിക്കാണ് സമ്മാണം. الجائزة للسابق

لام التعليل, لام الجحد
പഠിക്കാനുണ്ട്.

بعد لام التعليل 1

لام التعليل എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വിശദീകരണ, കാരണം
കാണിക്കുക. എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കിട്ടൂ.

നമ്മുടെ ഇവിടെ കാരണം കാണിക്കുന്ന ലാമ് എന്ന് പറയാം.

അതായത് ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും അപ്പോൾ ആ പ്രവർത്തി
എന്തിനാണോ ചെയ്തത് എന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ ആണ് ഈ ലാമ്
ഉപയോഗിച്ച് കാരണം പറയുന്നത്.

ഉദാഹരണമായി ഒരാൾ ഇരുന്നു. എന്ന് കരുതുക. അപ്പോൾ എന്തിനാ
അയാൾ ഇരുന്നത് എന്ന് വിശദീകരിക്കുകയാണങ്കൽ വിശ്രമിക്കാൻ
എന്നാണ് പറയുക. താഴെ ഉദാഹരണത്തിൽ ഞാൻ ഇരുന്നു., ഞാൻ
ഹാജറായി, വിദ്യാർത്ഥി പരിശ്രമിക്കുന്നു., ഞാൻ വീട് ഉണ്ടാക്കി, ഈ
ഉദാഹരണങ്ങൾ മുഴുവനും ഒരു പ്രവർത്തി കഴിഞ്ഞതിനെ
സൂചിപ്പിക്കുന്നു ' ഇനി എന്തിനാ ആ പ്രവർത്തകൾ ചെയ്തത് എന്ന്
നാം പറയുമ്പോൾ ഈ لام التعليل ഉപയോഗിച്ച് കാരണം പറയുന്നു.
കാരണം പറയുന്നത് الفعل المضارع ആണ് .അപ്പോൾ അത് നസ്ബ്

ചെയ്യണം. ഈ നസ് ബ് എങ്ങിനെ വന്നത് എന്ന് ചോദ്യം വന്നാൽ ഈ لام التعليل ശേഷം ഒരു അൻ(أَنْ) ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണമായി നിങ്ങൾ പറയുകയാണ്. ഞാൻ ഇരുന്നു(جَلَسْتُ). അത് ഭൂതകാലത്തെ പ്രവർത്തിയാണ്. ഇനി നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇരുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത് ഭാവികാലമാണ് .അവിടെ ഇരുന്ന കാരണം പറയാൻ ഈ لام التعليل ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ സാധാരണ പറഞ്ഞ് പോകുകയാണെങ്കിൽ അൻ(أَنْ), അല്ലെങ്കിൽ കൈ(يَ). എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ കാരണം പറയുക. എന്ന രീതിയാണെങ്കിൽ لام التعليل തന്നെ ഉപയോഗിക്കണം. താഴെ الضَّمِيرُ അനുസരിച്ച് കുറച്ച് ഉദാഹരണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് നോക്കിയിട്ട് നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ കാരണം പറയുന്ന لام التعليل 'വെച്ച് ഉദാഹരണം എഴുതി പഠിക്കണം'

أَسْتَرِيحُ	لِ	جَلَسْتُ	أَنَا	1
تَسْتَرِيحُ		جَلَسْتَ	أَنْتَ	4
يَسْتَرِيحُ		جَلَسَ	هُوَ	5
نَسْتَرِيحُ		جَلَسْنَا	نَحْنُ	6

ഉദാഹരണങ്ങൾ

ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ لِاسْتَرِيحَ	1
ഞാൻ രോഗിയെ സന്ദർശിക്കാനായി ഹാജരായി	حَضَرْتُ لِأَعُودَ الْمَرِيضَ	2
വിദ്യാർഥി വിജയിക്കുന്നതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നു	يَجْتَهِدُ الطَّالِبُ لِيَنْجَحَ	3
ഞാൻ ഒരു വീട് പണിതു എന്നിക്ക് താമസിക്കാനായി.	بَنَيْتُ بَيْتًا لِأَسْكُنَ فِيهِ	4
ഞാൻ വിശ്രമിക്കാൻ ഇരുന്നു.	جَلَسْتُ لِأَنَ اسْتَرِيحَ	1

ഞാൻ രോഗിയെ സന്ദർശിക്കാനായി ഹാജറായി	حَضَرْتُ لِأَنَّ أَعْوَدَ الْمَرِيضَ	2
വിദ്യാർഥി വിജയിക്കുന്നതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നു	يَجْتَهِدُ الطَّالِبُ لِأَن يَنْجَحَ	3
ഞാൻ ഒരു വീട് പണിതു എന്നിക്ക് താമസിക്കാനായി.	بَنَيْتُ بَيْتًا لِأَن أَسْكُنَ فِيهِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണത്തിൽ മൂന്നാമത്തത് രണ്ട് ഫിഹ്ലും മുജാരിഫ് ആയപ്പോൾ അർത്ഥത്തിൽ വന്ന മാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കുക.

لام التعليل വരുന്ന ജുദ്ധയിൽ അൻ(أَنَّ) എഴുതിയാലും എഴുതിട്ടില്ലെങ്കിലും പ്രശ്നമില്ല. എന്നാൽ لام التعليل ഒഴികെ , واو المعية , حتى , فاء السببية , أو , الجود , لام الجود , أو , حتى , فاء السببية , واو المعية , لام التعليل എന്നാൽ ഈ പദത്തിലൊക്കെ അൻ(أَنَّ) എഴുതാൻ പാടില്ല. അൻ(أَنَّ) നിർബന്ധമായും ഒളിഞ്ഞിരിക്കണം.

*****

بعد لام الجحود (2)

നാം മുകളിൽ പഠിച്ചത് കാരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന لام التعليل ആണെങ്കിൽ ഇവിടെ ഇത്. നിഷേധത്തിന്റെ لا മാണ് അതിന്റെ പേരാണ് لام الجحود.

സാധാരണ നാം വിജാരിക്കും لا ക്ക് ശേഷം الفعل المضارع ക്ക് നസ് ബ് ചെയ്താൽ മതി എന്ന് .അത് മാത്രം പോരാ ഈ لا ന്റെ പേരും അത് വരുന്ന സന്ദർഭവും പഠിക്കണം.

മുകളിൽ ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്തു അത് എന്തിനാണ് ചെയ്തത് എന്നതിന് ഒരു കാരണമായി പറയുമ്പോഴാണ് ' لام التعليل "لام الجحود ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു നിശേധത്തിനാണ് لام الجحود :ഉപയോഗിക്കുന്നത്

എന്തെന്നാൽ لام الجحود വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു നിശേധം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഉദാഹരണ مَا كَانَ الصَّدِيقُ കൂട്ടുകാരല്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവിടെ ഒരു നിശേധത്തിന്റെ((النفى))യുടെ അല്ല (مَا كَانَ)എന്ന് ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആ ജുമല പരിപൂർണ്ണമായിട്ടും ഇല്ല. അപ്പോൾ അതിന് ശേഷം എന്താണ് അല്ല എന്ന നിശേധം(النفى) വന്നത് അത് വിവരിക്കുന്നു الفعل المضارع ക്കും لام الجحود ചേർക്കുന്നത് '

വഞ്ചിക്കാനുള്ളവനല്ല അവന്റെ കൂട്ടുകാരനെ

പെട്ടന്ന് മനസിലാക്കാൻ ജുമലയുടെ തുടക്കത്തിൽ (النفي)യുടെ നിശേദത്തിന്റെ പദം വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ജുമലയിൽ الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ യുടെ മുമ്പിൽ വരുന്ന ലാമി പേര് الجود لام ആയിരക്കും അപ്പോൾ الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക് നസ് ബായിരിക്കും .അവിടേയും الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക് സസ്ബ് ചെയ്യുന്നത് م لا അല്ല . ' م ലക്ക് ശേഷം വരുന്ന മറഞ്ഞ അൻ(أَنْ) ആണ് .ഈ അൻ(أَنْ) നിർബന്ധമായും മറഞ്ഞത് തന്നെ കിടക്കണം

ഉദാഹരണം നോക്കുക.

കൂട്ടുകാരൻ വഞ്ചിക്കാനുള്ളവനല്ല തന്റെ കൂട്ടുകാരനെ	مَا كَانَ الصَّدِيقُ لِيُخُونَنَّ صَدِيقَهُ	1
പക്ഷികൾ അടക്കപ്പെടാനുള്ളവയല്ല കൂടുകളിൽ	مَا كَانَتِ الطُّيُورُ لِتُسْجَنَنَّ فِي الْأَقْفَاصِ	2

പോലീസുകാരൻ കളവ് നടത്താനുള്ളവയല്ല	لَمْ يَكُنِ الشَّرِطِيُّ لِيَسْرِقَ	3
ഞാൻ കൂട്ട് കൂടാനല്ല തെമ്മാടികളോട് കൂടുന്നവനല്ല.	لَمْ أَكُنْ لِأَرَأِ فَقَ . الْأَشْرَارَ .	4

ഉദാഹരണത്തിലെ لَمْ , ما, തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ നിശ്ശേഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

*****

بعد أو (3)

ഇനി അടുത്തത് **أو** എന്ന പദമാണ്. **أو** എന്ന പദത്തിന്റെ യത്ഥാർത്ഥ അർത്ഥം അല്ലങ്കിൽ(or) ആണ്. എന്നാൽ ഇവിടെ അതിന് മാറ്റം മൂണ്ട് . ഇങ്ങിനെ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ നസ്ബ് ചെയ്ത ഫി: മ :യുടെ മുമ്പിൽ വരുന്ന **أو** വ്ന്റെ അർത്ഥം **إلى** അല്ലങ്കിൽ **لا** (വരെ അല്ലങ്കിൽ ഒഴികെ) എന്നാണ് വരിക.

കൂടുതൽ ചിന്തിച്ച് പ്രയാശമുണ്ടാകണ്ട. പിന്നീട് വിശദീകരിച്ച് പഠിക്കാം .

ഇവിടെ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ അവന്നാൽ അതിന്റെ തൊട്ട് ശേഷമുള്ള പദമായ **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് നസ്ബാണ് ' അതിനെ നസ്ബ് ചെയ്തത് **أو** അല്ല. **أو** ന്റെയും **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു അൻ(**أَنْ**) ഉണ്ട്. ആ അൻ ആണ് **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് നസ്ബ് ചെയ്തത്. ഈ അൻ(**أَنْ**) നിർബന്ധമായും മറഞ്ഞത് കിടക്കണം.

ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇപ്പോൾ ഇന്റർനെറ്റിൽ വരുന്ന അറബി ഭാഷയെ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇത്തരം ജുമല കളിൽ തെറ്റായ വിവർത്തനമാണ് കിട്ടുക. അത് കൊണ്ട് ഇവിടെ അത് വരുന്ന സന്ദർഭം ജുമലയുടെ ഇടയിൽ വരികയും അതിന് ശേഷം ഫി.നസ് ബ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യും അപ്പോൾ **Pi** അർത്ഥം വരെ ഒഴികെ

എന്നിവയാണ് വരിക മാത്രം പഠിക്കുക .പിന്നീട് പഠനത്തിലൂടെ വിശദീകരിച്ച് മനസ്സിലാക്കാം

ഉദാഹരണം നോക്കുക.

നിങ്ങളുടെ രോഗമനം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ഡോക്ടറുടെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുക	اسْتَمِعْ نَصَحَ الطَّبِيبِ أَوْ يَتِمَّ شِفَاؤُكَ	1
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ സംതൃപ്തരാകുന്നതുവരെ അവരെ സ്നേഹിക്കുക	تَحَبَّبْ إِلَى إِخْوَانِكَ أَوْ تَنَالَ رِضَاهُمْ	2
കുറ്റ വാളി ക്ഷമ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും	يُعَاقَبُ الْمُسِيءُ أَوْ يَغْتَدِرَ	3

പരിശ്രമം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥിയെ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു	يُحْرَمُ التَّمْيِذُ الْمُكَافَأَةُ أَوْ يَجْتَهِدَ	4
---	---	---

.. -

ഇനി ഇത് യത്നാർത്ഥ രൂപത്തിൽ എഴുതിയത് കണ്ട് മാറ്റങ്ങൾ മനസിലാക്കുക.

നിങ്ങളുടെ രോഗമനം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ഡോക്ടറുടെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുക	اسْتَمِعْ نُصْحَ الطَّبِيبِ إِلَى أَنْ يَتِمَّ شِفَاؤُكَ	1
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ സംതൃപ്തരാകുന്നതുവരെ അവരെ സ്നേഹിക്കുക	تَحَبَّبْ إِلَى إِخْوَانِكَ إِلَى أَنْ تَتَّأَلَ رِضَاهُمْ	2

കുറ്റ വാളി ക്ഷമ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും	يُعَاقَبُ الْمُسِيءُ إِلَّا أَنْ يَعْتَذَرَ.	3
പരിശ്രമം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥിയെ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു	يُحْرَمُ التَّلْمِذُ الْمُكَافَأَةَ إِلَّا أَنْ يَجْتَهِدَ.	4

ഇവിടെ അർത്ഥം ഭാഗിച്ച് എഴുതിയത് കാണുക

നീ ശ്രദ്ധിക്കുക (കേക്കണം) ഡോക്ടറുടെ ഉപദേശം .	اسْتَمِعْ نَصْحَ الطَّبِيبِ	1
നിങ്ങളുടെ രോഗമനം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ	أَوْ يَتِمَّ شِفَاؤُكَ	

നീ സ്നേഹിക്കുക നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ	تَحَبَّبَ إِلَى إِخْوَانِكَ	2
അവരുടെ ഇഷ്ടം നേടുന്നത് വരെ	أَوْ تَنَالَ رِضَاهُمْ	
കുറ്റ വാളി ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.	يُعَاقَبُ الْمُسِيءُ	3
കുറ്റ വാളി ക്ഷമ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ.	أَوْ يَعْتَدِرُ	
പ്രതിലം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥിയെ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു.	يُحْرَمُ التَّلْمِذُ الْمَكَافَاةَ	4
പരിശ്രമം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ	أَوْ يَجْتَهِدَ	

بعد حتى (4)

'ഇവിടെ حتى എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വരെ യാ ണ് .ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ അധികം മാറ്റമില്ലാത്തത് കൊണ്ട് വിശദീകരിക്കാൻ അധികമില്ല. - ഇവിടെ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ അവന്നാൽ അതിന്റെ തൊട്ട് ശേഷമുള്ള പദമായ **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് നസ്ബാണ് ' അതിനെ നസ്ബ് ചെയ്തത് حتى അല്ല. **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു അൻ(أَنْ) ഉണ്ട്. ആ അൻ ആണ് **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് നസ്ബ് ചെയ്തത്. ഈ അൻ(أَنْ) നിർബന്ധമായും മറഞ്ഞത് കിടക്കണം.

കുട്ടി പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയില്ല മാതാപിതാക്കളുടെ സംതൃപ്തി ലഭിക്കുന്നത് വരെ	لَا يُمدَّحُ الْوَلَدُ حَتَّى يَبَالَ رِضًا وَالِدَيْهِ.	1
--	---	---

ഞാൻ കിടക്കയിൽ കഴിയും എന്റെ രോഗം പൂർണ്ണമാകുന്നത് വരെ	سَأَلَزِمُ الْفِرَاشَ حَتَّى يَنِمَّ شِفَايِي	2
നീ ഭക്ഷണം കഴിക്കരുത് നിനക്ക് വിശക്കുന്നത് വരെ	لَا تَأْكُلْ حَتَّى تَجُوعَ	3
നീ അകത്ത് പ്രവേശിക്കരുത് നിനക്ക് അനുവാദം ലഭിക്കുന്നത് വരെ	لَا تَدْخُلْ حَتَّى يُؤْذَنَ لَكَ	4

بعد فاء السببية (5)

السببية എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കാരണം എന്നാണ്. അർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞത് പോലെ ഒന്നാമത് പറഞ്ഞത് പോലെ لا التعليل എന്നത് ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്തു. അത് ചെയ്തത് എന്തിനാണ് വിശദീകരിക്കുന്നതാണ് അത് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ,

فأما السببية ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒരു ജുമലയുടെ ആദ്യത്തിൽ വരുന്ന നിഷേധയോ കല്പനയെയോ തുടർന്ന് വരുന്ന കാരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. ഒന്നാം പാഠത്തിൽ വിശദീകരിച്ചത് കൊണ്ട് ഇത് അധികം വിശദീകരിക്കേണ്ട എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു '

ഒന്നാമത് പറഞ്ഞ കാര്യം നടന്നാൽ فأما السببية ക്ക് ശേഷം രണ്ടാമത് നടന്ന കാര്യം നടക്കും.

ഉദാഹരണമായി ഒന്നാമതായി ഒരു കാര്യം ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്യും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്തില്ല. എന്ന് പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ രണ്ടാമതായി فأما السببية ഉപയോഗിച്ച് അത് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് പറയും

അതായത്. ഒന്നാമത്തെ ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്ന് പറയും. ഇനി രണ്ടാമത്തേത് ആ പ്രവർത്തി ചെയ്താൽ ഇന്ന് നേടും എന്ന് പറയും. ഒന്ന് കൂടി പറയാം മുബ് പറഞ്ഞാ കാര്യം നടന്നാൽ രണ്ടാമത് നടന്ന കാര്യം നടക്കും

ഉദാഹരണം നോക്കുക

അവൻ തെറ്റ് ചെയ്തില്ലെ അവനോട് ദേഷ്യപ്പെടാൻ	لَمْ يُسَيِّءْ فَيُبْغِضَ	1
അദ്ദേഹത്തോട് ചൊരിക്ക പെട്ടിട്ടില്ല. ഉത്തരം പറയാൻ	لَمْ يُسْأَلْ فَيُجِيبَ	2
നീ നന്മ ചെയ്യുക നന്ദി ലഭിക്കാൻ	اصْنَعِ الْمَغْرُوفَ فَتَنَالَ الشُّكْرَ	3
നീ മൃദുവ സ്വാഭാവി ആകുക നീ സ്നേഹിക്കപ്പെടാൻ	كُنْ لَيِّنَ الْجَانِبِ فَتُحِبَّ	4

ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ എന്താണ് അവിടെ **فَاءُ السَّبَبِيَّةِ** യുടെ അർത്ഥം മനസിലാകും.

بنفي) ഫاء السببية മനസിലാക്കാൻ (ഇനി ഈ فاء السببية

)നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു പദമോ, (طَبَّ) കല്പനയുടെ ഒരു പദമോ ഉണ്ടാകും . അതായത് ഇല്ലാ (ചെയ്തില്ലാ) എന്ന ഒരു വാക്കോ കല്പനയുടെ വാക്കോ ഉണ്ടാകും.

ഇവിടെ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ അവന്നാൽ അതിന്റെ തൊട്ട് ശേഷമുള്ള പദമായ الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് നസ്ബാണ് ' അതിനെ നസ്ബ് ചെയ്തത് فاء السببية അല്ല. فاء السببية ന്നെയും الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ന്നെയും ഇടയിൽ ഒരു അൻ(أَنْ) ഉണ്ട്. ആ അൻ ആണ് الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് നസ്ബ് ചെയ്തത്. ഈ അൻ(أَنْ) നിർബന്ധമായും മറഞ്ഞത് കിടക്കണം.

بعد واو المعية (6)

المعية ഒപ്പം ഒന്നിച്ചു ,അതോടപ്പം ' ഒക്കെ അർത്ഥം പറയാം.

രണ്ട് പ്രവർത്തിയെ ഒന്നിച്ചു പറയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന واو ആണ് واو المعية എന്ന് പറയുന്നത് .

അതായത് വക്ത് മുസ് പറഞ്ഞ പ്രവർത്തിയും واو المعية ക്ക് ശേഷം നടന്ന പ്രവർത്തിയും ഒന്നിച്ചു നടന്നില്ല. എന്ന് പറയുന്നു'

ഈ പാഠം വളരെ എളുപ്പമായത് കൊണ്ട് ഉദാഹരണം നോക്കാം

<p>അവൻ നന്മ ചെയതതുമില്ല (അതോടപ്പം) വേദിച്ചതുമില്ല.</p>	<p>1 لَمْ يَفْعَلْ - الْخَيْرَ وَ يَنْدَمَ</p>	
<p>അവൻ ദരിദ്രനെ സാന്തനിപ്പിക്കുകയും അതോടപ്പം ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തില്ല.</p>	<p>2 لَمْ يُوَاسِ الْفَقِيرَ وَ يَمُنَّ عَلَيْهِ</p>	
<p>നീ സത്യം പറയാൻ കല്പിക്കുകയും ഒപ്പം കളവ് പറയുകയും ചെയ്യരുത്</p>	<p>3 لَا تَأْمُرْ - بِالصِّدْقِ وَتَكْذِبَ</p>	

<p>നീ ജനങ്ങളുടെ കുറവുകൾക്ക് നോക്കുകയും നിന്റെ കുറവ് അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.</p>	<p>لَا تَنْظُرْ إِلَى عُيُوبِ النَّاسِ وَتُهْمِلَ عَيْبَ نَفْسِكَ</p>	<p>4</p>
--	---	----------

ഒന്നു കൂടി നോക്കിയാൽ ഈ المعية (بِنَفْيِ) ഫക്ത് മുബ്

)നിശേദത്തിന്റെ ഒരു പദമോ, (طَلَبِ) കല്പനയുടെ ഒരു പദമോ ഉണ്ടാകും . അതായത് ഇല്ലാ (ചെയ്തില്ലാ) എന്ന ഒരു വാക്കോ കല്പനയുടെ വാക്കോ ഉണ്ടാകൂ.

(بِنَفْيِ)നിശേദത്തിന്റെ ഒരു പദമോ, (طَلَبِ) കല്പനയുടെ ഒരു പദമോ രണ്ട് ഫിഈനും യോജിപ്പിക്കുന്നത് ഈ المعية ത്താണ്.

ഇവിടെ ഒരു ജുമലയുടെ ഇടയിൽ അവന്നാൽ അതിന്റെ തൊട്ട് ശേഷമുള്ള പദമായ الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് നസ്ബാണ് ' അതിനെ നസ്ബ് ചെയ്തത് ഈ المعية അല്ല. ഈ المعية ന്റെയും الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ന്റെയും ഇടയിൽ

ഒരു അൻ(أَنْ) ഉണ്ട്. ആ അൻ ആണ് الفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക് നസ്ബ് ചെയ്തത്.
ഈ അൻ(أَنْ) നിർബന്ധമായും മറഞ്ഞു കിടക്കണം

*****

لَمْ تَذَنْبِ الْبِنْتَ فَتَخَافِ

لَمْ - حرف نفي و جزم مبني على السكون

تَذَنْبِ - فعل مضارع مجزوم بلم و علامة جزمه
السكون

الْبِنْتَ - فاعل مرفوع بالضمة

فتخاف - الفاء للسببية حرف مبني على الفتح، و
تخاف فعل مضارع منصوب بأن مضمرة وجوباً و علامة نصبه
الفتحة

ب- أعرب الجملتين الآتيتين

يحبُّ الأب الولدَ أو يُخالفَ

لَمْ يَجْهَلِ الرَّجُلُ السَّيَّاحَةَ فَيَغْرَقَ

***

അറബി ഭാഷാ ലളിത പഠനം

നഹവ് വാളിഹ് ഭാഗം 1

By

Kunhali k

Korimmannil kazhukkunnummal

Chittathupara

Malapuram

أن - لن - كي - إذن) . وتسمى بـ : ادوات النصب ، و حروف النصب ، و نواصب المضارع)

أدوات النصب عند النحاة هي حروف تدخل على الفعل المضارع فتسبقه وتتصبه بنفسها وهي : أن - لن - إذن - كي - ولام التعليل (أو لام كي) - لام الجحود (أو لام التأكيد) - واو المعية - فاء السببية - حتى - ثم - أو

28

جوازم الفعل المضارع

കഴിഞ്ഞപാഠത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്

സാധാരണ രീതിയിൽ **الْفِعْلُ الْمُبَارِعُ** ക്ക് **الرَّفْعُ** യിരിക്കും

لَا ، لَمْ ، إِنْ എന്നിവ **الْفِعْلُ الْمُبَارِعُ**യുടെ
 തുടക്കത്തിൽ വന്നാൽ **الْمُبَارِعُ**യുടെ
 അവസാനത്തിലെ ((**سكون**)) ആയി
 മാറുന്നു. ആ മാറ്റം മാണ് **الْفِعْلُ الْمُبَارِعُ**യുടെ
 അവസാനത്തിൽ **جَزْمٌ**(ജസ്മ്) ആകുന്നത് .

ഇതിനെ യാണ് جَزَمُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ എന്ന് പറയുന്നത്.

ഇതിൽ , لا , لم എന്നിവ ഒരു

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് ജസ്മ് ചെയ്യും. എന്നാൽ إن എന്നത് രണ്ട് الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് ജസ്മ് ചെയ്യും.

എന്നാൽ ഇവ കൂടാതെ ഇനിയുമുണ്ട്

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ ക്ക് ജസ്മ് ചെയ്യുന്നു പദങ്ങൾ (الأدوات). അവയെ കുറിച്ചാണ് ഈ പാഠം.

الأدوات التي تجزم فعلاً واحداً (1)

ഒരു الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ യെ ജസ്മ് ചെയ്യുന്നു പദങ്ങൾ (الأدوات) .

ഇവിടെ ഒരു ഫി ഹ് ലി നെ ജസ്മ് ചെയ്യുന്ന രണ്ട് അദാലാത്തുകളാണ് പഠിക്കുന്നത്. لما ولا الأمر. എന്നിവയാണ് അത്.

ആദ്യം ഉദാഹരണം നോക്കാം

കുട്ടി വലുതായി ഇതുവരെ സംശ്കാരം ഉണ്ടായിട്ടില്ല	كَبُرَ الْغُلَامُ وَلَمَّا يَتَهَدَّبْ.	1
ദൂതൻ പോയി ഇതുവരെ മടങ്ങിയിട്ടില്ല (തിരിച്ച് വന്നിട്ടില്ല)	ذَهَبَ الرَّسُولُ وَلَمَّا يَعُدْ.	2
നേതാവ് കോട്ടയുണ്ടാക്കി ഇതുവരെ താമസിച്ചില്ല അതിൽ.	بَنَى الْأَمِيرُ قَصْرًا وَلَمْ يَسْكُنْهُ.	3
കൃഷി നന്നായി ഇതുവരെ കൊഴ്ത്തിട്ടില്ല.	طَابَ الزَّرْعُ وَلَمَّا يَحْصَدْ.	4
നീ ഒഴിവാക്കണം തമാസയുടെ ആദ്യം	لِتَجْتَنِبَ كَثْرَةَ الْمَزَاحِ.	5

അലി തുറക്കണം ജനൽ.	يُفْتَحْ عَلَيَّ النَّافِذَةُ.	6
നന്നാക്കണം എല്ലാ മനുഷ്യരും അവന്റെ പ്രവർത്തി.	لِيَتَّقَنَّ كُلُّ إِنْسَانٍ عَمَلَهُ.	7
ആദരിക്കണം നിങ്ങളിൽ ചെറിയവർ ' നിങ്ങളിൽ വലിയ വരെ '.	لِيُوقَّرَ صَغِيرُكُمْ كَبِيرُكُمْ.	8

ഇവിടെ ഒന്നാമത്തെ ഉദാഹരണമായ

يَهْدُبُ الْغُلَامُ وَلَمَّا يَتَهَدَّبُ. കുട്ടി വലുതായി ഇതുവരെ സംശ്കാരം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇവിടെ لَمَّا.. എന്നതാണ് ജസ്മ് ചെയ്യുന്ന പദം മുബ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒരു പ്രവർത്തി നടന്നിട്ടില്ല എന്ന് പറയാനാണ് لَمَّاയുടെ മൂന്നിൽ لَمْ ചേർക്കുന്നത്.

ഈ لَمْ അറഫിനെ حَرَفَ نَفِيٍّ وَجَزْمٌ ജസ്മ്(جَزْمٌ) ചെയ്യുന്ന നിശേധത്തിന്റെ അക്ഷരം എന്ന് പറയുന്നു.

ഉദാഹരണമായി

മഴ പെയ്യുന്നത് നിന്നില്ല لم ينقطع نزل المطر

..

لام الأمر

അവസാനത്തിലെ നാല് ഉദാഹരണത്തിൽ **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് മുന്നിൽ ലി (لام الأمر)

)വരുന്നത് കാണാം. ഈ ലി വന്നപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം (فِعْلُ الْأَمْرِ) കൽപനയായി. **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് ജസ്മ് ആയി.

ഇങ്ങിനെ ഒരു **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** യുടെ മുന്നിൽ (لام الأمر) ആയ ലി കൊടുത്ത് . **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക്..ജസ്മ് ചെയ്താൽ ആ പ്രവർത്തി ചെയ്യണം' എന്ന കൽപന ക്രിയ(فِعْلُ الْأَمْرِ) ആയി.

*****

الأدوات التي تجزم فعلين (2)

നമ്മൾ മുമ്പ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് രണ്ട് സ്ഥി. **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** ക്ക് ജസ്മ് ചെയ്യുന്നത്. അത് ഒന്ന് നോക്കാം . **لِ** വന്നാൽ അത് രണ്ട് **الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ** നെ ജസ്മ്(جَزَمَ) ചെയ്യും. **لِ** വന്നാൽ ആ ജുമുലയിൽ രണ്ട് മു

ജാരിയായ ഫിഹ്റ ഉണ്ടാകും എന്നാൽ മാത്രമേ അത് **الْجُمْلَةُ الْمُفِيدَةُ** യാകുന്നു. അതായത് പരിപൂർണ്ണമായ ആശയം നൽകുന്ന വാചകം.

ഉദാഹരണം:-

إن تجلس في مجرى الهواءِ تمرضُ

നീ വായുസഞ്ചാരമുള്ളതത് ഇരുന്നാൽ നീ രോഗിയാകും

ഇവിടെ ഒന്നാമത്തെ **الْفِعْلُ** ഒരു നിബന്ധന മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നു (നീ വായുസഞ്ചാരമുള്ളതത് ഇരുന്നാൽ) അത് കൊണ്ട് ഇൻ കഴിഞ്ഞു വരുന്ന ഒന്നാമത്തെ **الْفِعْلُ**നെ **الْفِعْلُ شَرْطٌ** എന്ന് പറയുന്നു.

രോഗിയാകും (നീ രോഗിയാകും എന്നതിലെ രോഗിയാകും എന്ന **الْفِعْلُ**) എന്ന **الْفِعْلُ** നെ **جَوَابَ الشَّرْطِ** എന്ന് പറയുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ **الْفِعْلُ** വന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ **الْفِعْلُ** വരണം എന്നാലെ ആ വാചകം പരിപൂർണ്ണമാകൂ...

ഇവിടെ രണ്ട് **الْفِعْلُ**ലും ജസ്മ് (**جَزْمٌ**) ആയിരിക്കും.

ഇതേ പോലെ തന്നെ താഴെ കൊടുത്ത 11 പദങ്ങളും.

إِنْ - إِذْمَا مَنْ - مَا - مَهْمَا - مَتَى - أَيْبَانَ - أَيْنَ - أَيْنَى - حَيْثُمَا - كَيْفَمَا - أَيْ

ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കി മനസിലാക്കാം

ആര് ഭക്ഷണത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞ വോ അവന് ദഹനക്കേട് ബാധിക്കും	مَنْ يَفْرُطَ فِي الْأَكْلِ يَتَخَمُّ.	1
ആര് ചെറുപ്പത്തിൽ അധ്വാനിക്കുന്നു വോ അവൻ വയസ്സാലത്ത് ആസ്വദിക്കും	مَنْ يَتَعَبُ فِي صَغَرِهِ يَتَمَتَّعُ فِي كِبَرِهِ.	2
	مَنْ يَجْتَنِبُ أَدَى النَّاسِ يَنْجُ مِنْ أَدَائِهِمْ .	3
	مَنْ يَسَافِرُ تَزِدُّ تَجَارِبُهُ.	4
	مَا تَدْخُرُ مِنْ مَالِكَ يَنْفَعُكَ	5

6	مَا تَضِيعُ مِنْ وَقْتِكَ تَنْدِمُ عَلَيْهِ .	
7	مَا تَتْلَفُ تَغْرَمُ ثَمَنَهُ .	
8	مَا تَنْفَقُ فِي الْخَيْرِ تُجْزَ بِهِ .	

	إِذَا مَا وَهِيَ كَأَن تَفِيدُ الشَّرْطُ وَمِثَالَهَا إِذَا مَا تَفْعَلُ شَرّاً تَنْدَمُ .	
	مَهُمَا " لَغَيْرِ الْعَاقِلِ كَمَا " مَهُمَا تَنْفَقُ فِي الْخَيْرِ يَخْلِفُهُ اللَّهُ .	
	مَتَى " الزَّمَانِ " مَتَى يَسَافِرُ أَخِي أَسَافِرُ مَعَهُ .	
	أَيَّانَ " " أَيَّانَ تَنَادُ أَجْبِكَ .	
	أَيْنَ " الْمَكَانِ " أَيْنَ تَذْهَبُ أَصْحَبُكَ .	
	أَنِي " " أَنِي يَنْزِلُ ذُو الْعِلْمِ يَكْرَمُ .	

	حيثما " "	" حيثما ينزل مطر ينم الزرع .	
	كيفما " للحال	" كيفما تعامل صديقك يعاملك .	
	إذ ما وهي كإن تفيد الشرط	ومثالها إذ ما تفعل شراً تندم .	
	مهما " لغير العاقل كما الله .	" مهما تنفق في الخير يخلفه	

Not complete

الْأَفْعَالُ الْخَمْسَةُ وَإِعْرَابُهَا

നമ്മൾ ഇതുവരെ **فُعِلُ**കളുടെ ഇഹ്റാസ് (الإِعْرَافُ)കളാണ് പഠിക്കുന്നത്.

ഇനി നാം അതിൽ പഠിക്കാനുള്ള **فُعِلُ** **المُضَارِعِ**യിൽ അഞ്ച് ഇനം മാത്രമേ യൊള്ളൂ..

അതായത് **فُعِلُ** **المُضَارِعِ**യിൽ **يَاءُ مُخَاطَبَةٍ**, **أَفْ** **الْإِثْنَيْنِ**, **وَ** **الْجَمَاعَةِ**, **أَفْ** **الْإِثْنَيْنِ**, **يَاءُ مُخَاطَبَةٍ** കൂടി വരുന്ന അഞ്ച് ഇനം മാത്രമേ ... യൊള്ളൂ.. അവകാണ് **الأَفْعَالُ الْخَمْسَةُ** എന്ന് പറയുന്നത്.

താഴെ പട്ടികയിൽ പതിനാല് രൂപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് **فُعِلُ** **المُضَارِعِ** യുടെ.അത് നോക്കുക.

المُضَارِعِ				
1	هُوَ	يَكْتُبُ	لَنْ يَكْتُبَ	لَمْ يَكْتُبْ
2	هُمَا	يَكْتُبَانِ 1	لَنْ يَكْتُبَا	لَمْ يَكْتُبَا
3	هُمْ	يَكْتُبُونَ 2	لَنْ يَكْتُبُوا	لَمْ يَكْتُبُوا
4	هِيَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
5	هُمَا	تَكْتُبَانِ 3	لَنْ يَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا

6	هَنَّ	يَكْتُبْنَ	لَنْ يَكْتُبْنَ	لَمْ يَكْتُبْنَ
7	أَنْتَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
8	أَنْتُمَا	تَكْتُبَانِ 3	لَنْ تَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا
9	أَنْتُمْ	تَكْتُبُونَ 4	لَنْ تَكْتُبُوا	لَمْ تَكْتُبُوا
10	أَنْتِ	تَكْتُبِينَ 5	لَنْ تَكْتُبِي	لَمْ تَكْتُبِي
11	أَنْتُمَا	تَكْتُبَانِ 3	لَنْ تَكْتُبَا	لَمْ تَكْتُبَا
12	أَنْتُنَّ	تَكْتُبْنَ	لَنْ تَكْتُبْنَ	لَمْ تَكْتُبْنَ
13	أَنَا	أَكْتُبُ	لَنْ أَكْتُبَ	لَمْ أَكْتُبْ
14	نَحْنُ	نَكْتُبُ	لَنْ نَكْتُبَ	لَمْ نَكْتُبْ

താഴെ നാം ആദ്യം തൊട്ടെ പഠിച്ചُ الْفَعْلُ الْمُضَارِعُ യിൽ فَجَزَمُ നിന്ന് السُّكُونُ നും الرَّفْعُ നിന്ന് الضَّمُّ നും النُّصْبُ നിന്ന് الْفَتْحُ ഹും വരുന്ന അഞ്ച് ഇനം താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

അതായത് نَحْنُ, أَنَا, أَنْتَ, هِيَ, هُوَ, تُوടങ്ങിയ الضَّمِيرُ നിറെ കൂടെ വരുന്ന ത്.

المُضَارِع				
1	هُوَ	يَكْتُبُ	لَنْ يَكْتُبَ	لَمْ يَكْتُبْ
2	هُمَا			
3	هُمْ			
4	هِيَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
5	هُمَا			
6	هُنَّ			
7	أَنْتَ	تَكْتُبُ	لَنْ تَكْتُبَ	لَمْ تَكْتُبْ
8	أَنْتُمَا			
9	أَنْتُمْ			
10	أَنْتِ			

			أَنْتُمَا	11
			أَنْتِنِ	12
لَمْ أَكْتُبْ	لَنْ أَكْتُبَ	أَكْتُبُ	أَنَا	13
لَمْ نَكْتُبْ	لَنْ نَكْتُبَ	نَكْتُبُ	نَحْنُ	14

താഴെ ഇതില്, 6 , 12 എന്നീ നമ്പർ വരികളിൽ **هِنَّ**, **أَنْتُنِ** എന്നീർ ضَمِيرُ വരുന്ന **الفِعْلِ الْمُضَارِعِ**യെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ **تَكْتُبْنَ** അല്ലങ്കിൽ **يَكْتُبْنَ** എന്നീ **الفِعْلِ الْمُضَارِعِ** ജസ്ഥ് (جَزْمٌ) ചെയ്യുമ്പോയും നസ്ബ് (النَّصْبِ) ചെയ്യുമ്പോഴും അതിന്റെ അന്ത്യഅക്ഷരങ്ങൾക്ക് മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു. അവിടെ ഫാഹിലായി വരുന്നത് **نُونُ النَّسْوَةِ** യാണ് അങ്ങിനെ **نُونُ النَّسْوَةِ** ഫാഹിലായി വരുന്ന **الفِعْلِ الْمُضَارِعِ** മമ്പനിയായാണ്.

നാം പഠിച്ചതാണ്.

المُضَارِعِ				
			هُوَ	1
			هُمَا	2

			هُمَّ	3
			هِيَ	4
			هُمَا	5
لَمْ يَكْتُبْنَ	لَنْ يَكْتُبْنَ	يَكْتُبْنَ	هُنَّ	6
			أَنْتَ	7
			أَنْتُمَا	8
			أَنْتُمْ	9
			أَنْتِ	10
			أَنْتُمَا	11
لَمْ تَكْتُبْنَ	لَنْ تَكْتُبْنَ	تَكْتُبْنَ	أَنْتُنَّ	12
			أَنَا	13
			نَحْنُ	14

ഇനി **الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ** യിൽ ബാക്കി വരുന്ന ഏഴ് എണ്ണം താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു ' .ഇതുകൂടി പഠിച്ചാൽ **فِعْلٌ** ലുകളുടെ ഇഹ്റാബുകൾ മനസിലാക്കാം.

താഴെ പട്ടിക ശ്രദ്ധിക്കുക.

الْمَضَارِعِ				
			هُوَ	1
لَمْ يَكْتُبَا	لَنْ يَكْتُبَا	يَكْتُبَانِ 1	هُمَا	2
لَمْ يَكْتُبُوا	لَنْ يَكْتُبُوا	يَكْتُبُونَ 2	هُمْ	3
			هِيَ	4
لَمْ تَكْتُبَا	لَنْ يَكْتُبَا	تَكْتُبَانِ 3	هُمَا	5
			هُنَّ	6
			أَنْتَ	7

يَاءٌ مُخَاطَبَةٌ و**او الجماعة** **يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ** യോ ഞനുകുടി വിശദീകരിച്ചാൽ
ഞനോ . ചേർന്ന് വന്ന فِعْلٌ مُضَارِعٌ കളെ ആണ് എന്ന് പറയുന്നത്.

واو الجماعة = അവർ കുറെ പേർ ചെയ്തു.

الفُ الْاِثْنَيْنِ = അവർ രണ്ട് പേർ ചെയ്തു.

يَاءُ مُخَاطَبَةٍ = സ്ത്രീയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ

സാധാരണയായി സ്ഥി **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** ക്ക് ഇഹ്റാബ് റഫഹ് ആണല്ലോ.. **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** യിൽ അവസാനത്തിലെ നൂനിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് റഫഹും.നൂനിനെ കളഞ്ഞ് കൊണ്ട് നസ്ബും ജസ് മും കിട്ടും.

താഴെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

രണ്ട് തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്യുന്നു.	العمالان يشتغلان	1
നിങ്ങൾ രണ്ടു പേർ ജോലി ചെയ്യുന്നു.	أنتما تشتغلان	2
തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്യുന്നു.	العمال يشتغلون	3
നിങ്ങൾ (കുറെ പുരുഷന്മാർ) ജോലി ചെയ്യുന്നു.	أنتم تشتغلون	4
നീ (ഒരു സ്ത്രീ) ജോലി ചെയ്യുന്നു.	أنتِ تشتغلين	5

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങളിൽ **فعل مضارع** യുടെ മുഖിൽ ജസ്മിന്റെ യോ നസ്ബിന്റേയോ പദങ്ങൾ വന്നിട്ടില്ല. അപ്പോൾ അവിടെ റഫഹ് ചെയ്തത് നൂന് സ്ഥിരപെടുത്തി കൊണ്ടാണ്.

രണ്ട് തൊഴിലാളികൾ ഒരിക്കലും ജോലി ചെയ്യുക ഇല്ല.	العمالان لن يشتغلا	1
നിങ്ങള് രണ്ട് പേരും ഒരിക്കലും ജോലി ചെയ്യുകയില്ല.	أنتما لن تشتغلا	2
തൊഴിലാളികൾ ഒരിക്കലും ജോലി ചെയ്യുക ഇല്ല.	العمال لن يشتغلوا	3
നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ജോലി ചെയ്യുകയില്ല.	أنتم لن تشتغلوا	4
നീ (ഒരു സ്ത്രീ) ഒരിക്കലും ജോലി ചെയ്യുക ഇല്ല.	أنتِ لن تشتغلي	5

രണ്ട് തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്തില്ല.	6 . العاملان لم يشتغلا	
നിങ്ങൾ രണ്ട് പേർ ജോലി ചെയ്തില്ല.	7 . أنتما لم تشتغلا	
തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്തില്ല.	8 . العمال لم يشتغلا	
നിങ്ങൾ ജോലി ചെയ്തില്ല.	9 . أنتم لم تشتغلوا	
നീ ഒരു സ്ത്രീ ജോലി ചെയ്തില്ല	10 . أنتِ لم تشتغلي	

മുകളിൽ فُعِلَ مضارعٌ ക്ക് മുമ്പിൽ ജസ്‌മിന്റെ പദവും നസ്‌ബിന്റെ പദവും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നൂൻ കളഞ്ഞ് കൊണ്ടാണ് നസ് ബും ജസ് മും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

***

تَقْسِيمُ الاسْمِ إِلَى مُفْرَدٍ وَمُتَّيٍّ وَجَمْعٍ

ഇനി പഠിക്കാനുള്ളത് ഇസ്‌മുകളിൽ ഏകവചനം, ദ്വി വചനം, ബഹുവചനം ഇവയെ എന്താണ് അറബിയിൽ പറയുക ' അതാണ് ഈ പാഠം.

ഒരു വസ്തുവിനെ പറ്റി പറയുന്നതിനെയാണ് ഏകവചനം എന്ന് പറയുന്നത് അറബിയിൽ മുഫ്രദ് (مُفْرَدٍ) എന്ന് പറയുന്നു.

രണ്ട് വസ്തുക്കളെ പറ്റി പറയുന്നതിനെയാണ് ദ്വവചനം എന്ന് പറയുന്നത് 'അറബിയിൽ മുസന (مُتَّيٍّ) എന്ന് പറയുന്നു.

ഒരു കൂട്ടം വസ്തുക്കളെ പറ്റി പറയുന്നതിനെയാണ് ബഹുവചനം എന്ന് പറയുന്നത് . അറബിയിൽ ജംഘ് (جَمْعٍ) എന്ന് പറയുന്നു.

ഉദാഹരണം :

=لَا = ഒരു കുട്ടി . എന്നാണ് ഇത് ഏകവചനമാണ് അതായത് مُفْرَدٍ ആണ്.

وَلَدَانِ, وَلَدَيْنِ = രണ്ട് കുട്ടികൾ അതായത് ഏക വചനത്തിന്റെ പദത്തിന്റെ കൂടെ അലിഫ് നൂനോ, യാഹു നൂനോ (أَوْ يَاءٍ) **أَلِفٍ وَنُونٍ أَوْ يَاءٍ** വർദ്ധിപ്പിച്ച് ദ്വിവചനം ഉണ്ടാക്കുന്നു .

ഇതിനെയാണ് مُتَّيٍّ പറയുന്നത്.

നാം കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് **الْفُعَالُ الْخَمْسَةُ** യെ പറ്റി . അതില് ഇസ്മുകളിലെ ദിവചന (مُنْتَى)ത്തിന് സാമാന്യമായ അലിഫ് ഇസ്നൈനി(الْإِسْنَيْنِ) വരുന്നുണ്ട് തമ്മിൽ മാറരുത്. ഒന്ന് **فُلٌ** ആണ് ഇവിടെ പഠിക്കുന്നത് ഇസ്മ് ആണ് . അവിടെ **الْفُعَالُ الْخَمْسَةُ** യിൽ പദത്തിന്റെ അവസാനം വരുന്ന നൂനിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് റഫഹും.നൂനിനെ കളഞ്ഞ് കൊണ്ട് നസ്ബും ജസ് മും കിട്ടും.

എന്നാൽ ഇവിടെ ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് . ഇത് ഇസ്മകളുടെ ദിവചനമാണ് അതായത് ഇസ്മുൽ മുസന്ന (مُنْتَى). ഇവിടെ അത്തരം ഇഹ്റാബ്ന് അതായത് **مُنْتَى** ആയ പദം ഫാഹിൽ, മുബതത്ത് തുടങ്ങിയവരുബോൾ ഇഹ്റാബ് റഫഹ് ആയി വരും അപ്പോൾ അവിടെ ഉള്ളതിന് പകരം അലി ഫും നൂന് ചേർത്ത് റഫഹ് ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണം **وَلَدَانِ** .

ഇനി **مُنْتَى** ആയ പദം മഹ്ഫൂല് ബിഹി ആയി വരിക. അല്ലങ്കിൽ പദത്തിന്റെ മുബിൽ ജംർ റിന്റെ പദം വരിക. തുടങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നസ് ബും ജംർറും ചെയ്യാൻ യാഹു നൂനും അവസാനം ചേർക്കുന്നു. ഉദാഹരണം **وَلَدَيْنِ** .

مُنْتَى യിൽ നൂനിനെ കളയുന്ന സന്ദർഭം ജുമലയിൽ മുളാഫും മുളാഫ് ഇലൈഹി വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ **مُنْتَى** മുളാഫ് ആയി വരികയാണെങ്കിൽ അവിടെ **مُنْتَى** യുടെ നൂനിനെ കളയുന്നു.ഇത് വരുന്ന പാഠത്തിൽ പഠിക്കാണുണ്ട്.

= **أَوْلا** കൂട്ടികൾ രണ്ടിൽ കൂടുതൽ കൂട്ടികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു . ഇതിനെ **جَمْعٌ** (ബഹുവചനം) എന്ന് പറയുന്നത്.

ഇവിടെ ഇസ്‌മുകളിൽ جَمْعٌ ഒരു പ്രത്യോഗരൂപമില്ല.

جَمْعٌ (ബഹുവചനം) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാണ് അത് അടുത്ത പാഠത്തിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട് .

താഴെ ഉദാഹരണം നോക്കുക.

തൊഴിലാളി ക്ഷീണിച്ചു.	تَعَبَ الْعَامِلُ	1
എഞ്ചിനീയർ വന്നു.	حَضَرَ الْمُهَنْدِسُ	2
ഞാൻ കച്ചവടക്കാരനെ വിളിച്ച്	نَادَيْتُ الْبَائِعَ	3
സംസ്കാരമുള്ളവളെ ഞാൻ പുകയ്ത്തി.	أَتَيْتُ عَلَى الْمُهَذَّبَةِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങളിൽ الْمُهَذَّبَةِ الْبَائِعِ. الْمُهَنْدِسُ. الْعَامِلُ എന്നീ പദങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇസ്‌മുകൾ ആണ് .ഇവയെ മുഫറദ്(مُفْرَدٌ) എന്ന് പറയുന്നു.

രണ്ട് തൊഴിലാളികൾ ക്ഷീണിച്ചു.	تَعَبَ الْعَامِلَانِ	1
രണ്ട് എഞ്ചിനീയർമാർ വന്നു.	حَضَرَ الْمُهَنْدِسَانِ	2
രണ്ട് കച്ചവടക്കാരെ ഞാൻ വിളിച്ചു.	نَادَيْتُ الْبَائِعَيْنِ	3
സംസ്കാരമുള്ള രണ്ട് സ്ത്രീകളെ ഞാൻ പുകഴ്ത്തി.	أَثْنَيْتُ عَلَى الْمُهَذَّبَتَيْنِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത **الْمُهَنْدِسَانِ. الْبَائِعِينَ. الْمُهْدَبَاتِ** തുടങ്ങിയ ഇസ്‌മുകളെ രണ്ടാണതെതയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത്തരം ഇസ്‌മുകളാണ് മുസന (مُتَنَّى) എന്ന് പറയുന്നു.

തൊഴിലാളികൾ ക്ഷീണിച്ചു.	تَعَبَ الْعُمَالُ.	1
എബനീയർമാർ വന്നു.	حَضَرَ الْمُهَنْدِسُونَ.	2
കച്ചവടക്കാരെ ഞാൻ വിളിച്ചു	نَادَيْتُ الْبَائِعِينَ.	3
സംസ്കാരമുള്ളവരെ ഞാൻ പുകഴ്ത്തി.	أَثْنَيْتُ عَلَى الْمُهْدَبَاتِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത **الْمُهْدَبَاتِ. الْبَائِعِينَ. الْمُهَنْدِسُونَ. الْعُمَالُ** എന്നീ തുടങ്ങിയ ഇസ്‌മുകൾ രണ്ടിൽ കൂടുതൽ എണ്ണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു .

ഇത്തരം ഇസ്‌മുകളെ جَمْع (ബഹുവചനം) എന്ന് വിളിക്കുന്നു '

***

31

تَقْسِيمُ الْجَمْعِ

الْجَمْعُ മൂന്ന് ഇനമാണ് പ്രധാനമായും.

يُنْقَسِمُ الْجَمْعُ ثَلَاثَةً أَقْسَامٍ

1	جَمْعُ تَكْسِيرٍ
2	جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ
3	جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ

ഉദാഹരണമായി

رَجُلٌ = മനുഷ്യൻ

= رَجَالٌ മനുഷ്യർ

ഇവിടെ رَجُلٌ എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പാട് വ്യത്യാസമുണ്ട് رَجُلٌ ന്റെ ബഹുവചനമായി رَجَالٌ. ഇങ്ങിനെ ഏകവചനമായ (مُفْرَدٍ) പദത്തിന്റെ

ബഹുവചന (جَمْع)ത്തിന് ഒരു പാട് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം പദങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പാണ് جَمْعُ تَكْسِيرٍ.

ഉദാഹരണം .

പുരുഷൻമാർ വന്നു.	حَضَرَ الرِّجَالُ	1
ഞാൻ പുസ്തകങ്ങൾ വാഴിച്ചു.	قَرَأْتُ الْكُتُبَ	2
ഞാൻ വഴിയികളിലൂടെ നടന്നു.	مَشَيْتُ فِي الطَّرِيقِ	3

മുകളിലെ جَمْعُ تَكْسِيرٍ. ലെ ഉദാഹരണം നോക്കിയാൽ ഇഹ്റാബ് കൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം അടയാളമായ ഹർകത്തുകൾ തന്നെയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിലെ الرِّجَالُ. ഫാഹിലാണ് അവിടെ റഫഹ് ചെയ്തത് ഉള്ളത് കൊണ്ടാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിലെ الْكُتُبَ. എന്നത് മഫ് ഹൂല്ബിഹി ആണ് .അപ്പോൾ അവിടെ നസ് ബ് ചെയ്തത് ഫത്തഹ് കൊണ്ടാണ്.

മൂന്നാമത്തേത് ജംർ റിന്റെ അക്ഷരവന്നത് കൊണ്ട് ജംർ റാണ്. അവിടെ കെസറ്റ് കൊണ്ടാണ് ജംർ റ്റ് ചെയ്തത്.

مُفْرَد തായ പദവും جَمْع ആയ പദത്തിന്റേയും ഇഹ്റാഫ് അസ്സി ആണ്. അതായത് റഫഹിന് ഉമ്മത്തും നസ്ബിന് ഫത്തഹും ജംററിന് കെസറും ആണ്. അത് കൊണ്ട് പ്രത്യോഗിച്ച് പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിലെ ഇസ്കൂൾ നോക്കാം.

جَمْع		مُفْرَد		
മനുഷ്യർ	رَجَالٌ	മനുഷ്യൻ	رَجُلٌ	1
പുസ്തകങ്ങൾ	كُتُبٌ	പുസ്തകം	كِتَابٌ	2
വഴികൾ	طُرُقٌ	വഴി	طَرِيقٌ	3

മുകളിലെ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം . مُفْرَد തായ പദവും جَمْع ആയ പദവും അതിന്റെ ഉൽഘടനയിൽ തന്നെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം جَمْع ആയ പദങ്ങൾ تَكْسِيرِ جَمْع എന്ന പരയുന്നു.

مُفْرَد തായ പദവും جَمْع ആയ പദത്തിന്റേയും ഇഹ്റാഫ് അസ്സി ആണ്. അതായത് റഫഹിന് ഉമ്മത്തും നസ്ബിന് ഫത്തഹും ജംററിന് കെസറും ആണ്. അത് കൊണ്ട് പ്രത്യോഗിച്ച് പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

جَمْعٌ تَكْسِيرٍ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പൊട്ടിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ ബഹുവചനം എന്ന് പറയാം.

മനുഷ്യൻ	رَجُلٌ	മനുഷ്യൻ	رَجُلٌ	1
---------	--------	---------	--------	---

മുകളിൽ കൊടുത്ത رَجُلٌ എന്ന مُفْرَد ദിനെ ലാമിന്റേയും ജിമിന്റേയും ഇടയിൽ പൊട്ടിച്ച് കൊണ്ട് ഒരു അലിഫിനെ കയറ്റിട്ടാണ് جَمْع ആക്കുന്നത്.

പുസ്തകങ്ങൾ	كُتُبٌ	പുസ്തകം	كِتَابٌ
------------	--------	---------	---------

എന്നാൽ ഇവിടെ كِتَابٌ എന്നതിലെ ബാ യുടേയും താഹിന്റേയും ഇടയിലുള്ള അലിഫിനെ പൊട്ടിച്ച് മാറ്റി കൊണ്ടാണ് كُتُبٌ എന്ന جَمْع ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

تَكْسِيرٍ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പൊട്ടിക്കുക ണാണ്.

ബാക്കി വരുന്ന تَقْسِيمُ الْجَمْعِ

ലെ രണ്ട് ഇനം الْجَمْع ആണ് جَمْعٌ مُذَكَّرٌ سَالِمٌ മും جَمْعٌ مُؤَنَّثٌ سَالِمٌ മും. ഇതിന്റെ مُفْرَد തായ പദത്തിന് മാറ്റവരുത്താതെ ആ പദം നിലനിർത്തി കൊണ്ടാണ് വരുന്നത്. അത് കൊണ്ടാണ് അതിന്റെ കൂടെ സാലിം = രക്ഷപെട്ടത് എന്ന അർത്ഥം വരുന്നത് കൂട്ടുന്നത്.

ആ രണ്ടനും നോക്കാം.

جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ , جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ

ഈ രണ്ട് .ജം'ത്തെ പാഠത്തിൽ പഠിച്ച ഏകവചന (مُفْرَدٍ)ത്തിൽ നിന്ന് ദ്വിവചന (مُتَنِّى) മൂലാക്കുബോൾ ഏകവചന (مُفْرَدٍ)ത്തിന് ഒരു മാറ്റം വരുത്താതെ അലിഫും നൂന്നു അല്ലങ്കിൽ യാഹും നൂന്നു വർദ്ധിച്ചാണ് ദ്വിവചനം (مُتَنِّى) ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

അതേ മോഡൽ തന്നെയാണ് جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ , جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

അതായത് ഏകവചന (مُفْرَدٍ) പദത്തെന്റെ അവസാനം വാവും നൂന്നും അല്ലങ്കിൽ യാ ഹും നൂന്നും വർദ്ധിച്ച് جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഏകവചന (مُفْرَدٍ) പദത്തിന്റെ അവസാനം അലിഫും താഹും വർദ്ധിച്ച് جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ ഉണ്ടാക്കുന്നു .

مُذَكَّرٍ: എന്ന പറഞ്ഞാൽ പുലിംഗം എന്നാണ്

مُؤَنَّثٍ: പറഞ്ഞാൽ സ്തീലിംഗമാണ്.

جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ ന്റെ ഇഹ്റാബിന് റഫഹിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വാവും നൂന്നും ചേർത്ത് വരുന്നു.

നസ്ബിന്റേയും ജംരിന്റേയും സ്ഥാനത്ത് യാഹും നൂന്നും വരുന്നു.

جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ ന്റെ ഇഹ്റാബ് റഫഹിന് പദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ താക്ക് ഇളമത്ത് ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ നസ്ബിനു. ജംരിനും കെസ്റ്റ് കൊടുക്കുന്നു .

ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് നസ്ബിന് കെസ്റ്റ് വരുന്ന ശൈലി.

നമ്മുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.

പരിശ്രമശാലികൾ വിജയിച്ചു.	فَازَ الْمُجِدُونَ.	1
ആഗതരെ ഞാൻ ആദരിച്ചു.	أَكْرَمْتُ الْفَائِمِينَ.	2
എഴുത്തുകാരെ കുറിച്ചു ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു.	رَضِيتُ عَنِ الْكَاتِبِينَ.	3

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഉദാഹരണത്തിൽ **جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ** എല്ലാം പുല്ലിംഗമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാം ഉദാഹരണത്തിലെ ഇഹ്റാബ് റഫഹ് ആണ്. എന്തെന്നാൽ അവിടെ **جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ** ഫാഹിലാണ്. അത് കൊണ്ട് ഇസ്‌മിന്റെ അവസാനം വാവും നൂനും ആണ്.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ ഇഹ്റാബ് നസ് ബാണ്. കാരണം കാ മഫ്ഹൂല് ബിഹി ആണ്. നസ്സായത് കൊണ്ട് അവിടെ ഇസ്‌മിന്റെ അവസാനം യാഹും നൂനും മാണ് .

മൂന്നാമത്തെ جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ പദത്തിന്റെ ഇഹ്റാബ് ജംർ ആണ് കാരണം .അതിന്റെ മുബ് ജംർ ചെയ്യുന്ന പദമായ അൻ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെയും യാഹും നൂനുമാണ്. അപ്പോൾ നസ് ബിനും ജംർറിയും جَمْعُ مُذَكَّرٍ ന്റെ അവസാനം യാ ഹും നൂനും ആയിരിക്കും

പരിശ്രമശാലികളായ സ്ത്രീകൾ വിജയിച്ച .	فَازَتِ الْمُجَدَّاتُ	1
ഞാൻ വന്ന സ്ത്രീകളെ ആദരിച്ചു.	أَكْرَمْتُ الْقَادِمَاتِ	2
ഞാൻ എഴുത്തുകാരികളെ സംബന്ധിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടു.	رَضِيتُ عَنِ الْكَاتِبَاتِ	3

മുകളിലെ എല്ലാ جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ എല്ലാം സ്ത്രീലിംഗമാണ് എന്ന് മനസിലാക്കാം

ഒന്നാം ഉദാഹരണത്തിലെ الْمُجْدَاتُ എന്ന جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ ഫാഹിലാണ് അത് കൊണ്ട് ഇഹ്റാബ് റഫഹ് ആണ്. അപ്പോൾ അവിടെ റഫഹിന്റെ അസില്ലി (അടിസ്ഥാന) അടയാളമായ ഉള്ളൂമാ ണ്.

എന്നാൽ രണ്ടാമത്തേത് الْقَادِمَاتُ എന്ന جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ മഹ്ഹൂല് ബിഹി ആണ് .അപ്പോൾ നസ് ബാണ് ഇഹ്റാബ് .ഇവിടെ നസ് ബ് ചെയ്യുന്നത് കെസ് റ കൊണ്ടാണ് ' ഇത് പ്രത്യേഗം നമ്മൾ നോട്ട് ചെയ്യണം' കാരണം നസ്ബിന് കെസ്റ്റ് വരുന്ന സന്ദർഭം.

മൂന്നാമത്തെ الْكَاتِبَاتُ എന്നതിന്റെ തൊട്ട് മുബ് ജംർറ് ചെയ്യുന്ന പദമായ عٍ വന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇഹ്റാബ് ജംർറാണ് അവിടെയും കെ സ്റാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്.

***

إِعْرَابُ الْمُتَنَّى

ഇത് കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചതാണ്. അതായത് . الْمُتَنَّى അതിന്റെ അവസാനം അലിഫും കൊണ്ട് റഫ് ഫ് ചെയ്യും യാഹ് കൊണ്ട് നസ് ബും ജംൾ നും ചെയ്യും.

സാധാരണ ഗതിയിൽ അലിഫ് ന് ശേഷം അല്ലങ്കിൽ യാഹ്ക് ശേഷം നൂന് ഉണ്ടായിരിക്കും ഈ നൂന് കളയുന്ന ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ട് .അത് തുടർന്ന് പഠിക്കും

രണ്ട് കുട്ടികൾ കളിച്ചു.	لَعِبَ الْوَلَدَانِ	1
രണ്ട് പങ്കാളികൾ യോജിച്ചു.	اتَّفَقَ الشَّرِيكَانِ	2
രണ്ട് മരങ്ങൾ ഇലച്ചു.	أُورَقَتِ الشَّجَرَتَانِ	3
രണ്ട് യാത്രക്കാർ വന്നു.	حَضَرَ الْمُسَافِرَانِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത الْمُتَنَّى എല്ലാം ഫാഹിലാണ്. അത് കൊണ്ട് അലിഫ് കൊണ്ടാണ് .റഫഹ് ചെയ്യുന്നത്.ആ ലിഫ് കഴിഞ്ഞിട്ട് സാധരണ ഗതിയിൽ മുസനക്ക് ഒരു നൂറ് ഉണ്ടാകാം.'

രണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് സമ്മാനം നൽകി.	كَافَأْتُ الْوَلَدَيْنِ.	1
രണ്ട് പങ്കാളികളോട് ഞാൻ സംശാരിച്ചു.	حَادَثْتُ الشَّرِيكَيْنِ.	2
ഞാൻ രണ്ട് മരങ്ങൾ കയറി.	تَسَلَّقْتُ الشَّجَرَتَيْنِ.	3
രണ്ട് യാത്രക്കാരെ ഞാൻ യാത്ര അയച്ചു.	وَدَعْتُ السَّافِرَيْنِ.	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത الْمُتَنَّى എല്ലാം മഫ് ഹൂല് ബി ഹി ആണ് '.അവിടെ യാ കൊണ്ടാണ് നസ്ബ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ' മുകളിൽ പറഞ്ഞ മാതിരി സാധാരണ ഗതിയിൽ യാക്ക് ശേഷം ഒരു നൂറ് ഉണ്ടായിരിക്കും മുസനക്ക് '.

ഞാൻ പന്ത് രണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് നൽകി.	أَعْطَيْتُ الْكَرَّةَ لِلْوَلَدَيْنِ.	1
ഞാൻ വാങ്ങി രണ്ട് പങ്കാളിയിൽ നിന്ന്.	اِشْتَرَيْتُ مِنَ الشَّرِيكَيْنِ.	2

ഞാൻ രണ്ട് മരങ്ങളോട് അടുത്തു .	دَنَوْتُ مِنَ الشَّجَرَيْنِ	3
ഞാൻ രണ്ട് യാത്രക്കാർക്ക് സലാം ചൊല്ലി.	سَلَّمْتُ عَلَى الْمُسَافِرَيْنِ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത الْمُتَنَّى എല്ലാം അതിന് മുമ്പ് ജംർന് ചെയ്യുന്ന പദം വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് കൊണ്ട് അവിടെ മൂസന്ന ജംർന് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. യാ കൊണ്ടാണ്. അവിടെയും സാധാരണ രീതിയിൽ ഒരു നൂന് അവസാനം ഉണ്ടായിരിക്കും.

***

إِعْرَابُ جَمْعِ الْمَذَكَّرِ السَّالِمِ

ഈ പാഠവും കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതായത് مُذَكَّرٌ سَالِمٌ ന്ന് വാ കൊണ്ട് റഫഹും യാകൊണ്ട് നസബും ജംറും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണ രീതിയിൽ വാക്ക് ശേഷമോ .. അല്ലെങ്കിൽ യാക്ക് ശേഷമോ ഒരു നൂന് ഉണ്ടായിരിക്കും

കർഷകൻ ലാഭം കൊയ്തു.	رَبِحَ الْفَلَّاحُونَ	1
പരിശ്രമശാലികൾ വിജയിച്ചു.	نَجَحَ الْمُجْتَهِدُونَ	2
യാത്രക്കാർ ഹാജറായി.	حَضَرَ الْمُسَافِرُونَ	3
കളിക്കാർ ക്ഷീണിച്ചു.	تَعَبَ اللَّاعِبُونَ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത مُذَكَّرٌ سَالِمٌ എല്ലാം ഫാഹിലാണ്. അപ്പാൾ റഫഹ് ചെയ്തത് വാ കൊണ്ടാണ്.

വാവിന് ശേഷം സാധാരണ ഗതിയിൽ ഒരു നൂന് വരും.

കർഷകരെ നാം ആദരിക്കുന്നു.	نُكْرِمُ الْفَلَاحِينَ.	1
പരിശ്രമശാലികളെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.	نُحِبُّ الْمُجْتَهِدِينَ.	2
യാത്രക്കാരെ ഞാൻ യാത്ര അയക്കുന്നു.	نُودِّعُ الْمُسَافِرِينَ.	3
കളിക്കാരെ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.	نَشْجَعُ اللَّاعِبِينَ.	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ എല്ലാം മഹ്നൂൽ ബിഹിയാണ്. അവിടെ നസബ് ചെയ്യുന്നത് യാ കൊണ്ടാണ്. യാഹിന് ശേഷം സാധാരണ രീതിയിൽ ഒരു നൂന് വരും .

കർഷകർക്ക് നാം നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നു .	نَرْجُو الْخَيْرَ لِلْفَلَاحِينَ.	1
പരിശ്രമശാലികളെ നാം പ്രശംസിക്കുന്നു.	نُثْنِي عَلَى الْمُجْتَهِدِينَ.	2

യാത്രക്കാർക്ക് നാം സലാം പറയുന്നു.	نُسَلِّمُ عَلَى الْمُسَافِرِينَ	3
കളിക്കാരിലേക്ക് നാം നോക്കുന്നു.	نَنْظُرُ إِلَى اللَّاعِبِينَ	4

മുകളിൽ കൊടുത്ത جَمْعُ مُذَكَّرٍ سَالِمٍ എല്ലാത്തിനു മുസ് ജംർ റ്റ് ചെയ്യുന്ന പദം വന്നിരിക്കുന്നു .അപ്പോൾ ത്തവിടെ ജംർ റ്റ് ചെയ്യുന്നത് യാഹ്ൻ കൊണ്ട് തന്നെയാണ്. യാഹിന് ശേഷം നൂന് സാധാരണ രീതിയിൽ വരും.

***

34

إِغْرَابُ جَمْعٍ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ

തുടക്കത്തത്തിൽ പഠിച്ചത് പോലെ. جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ മിന് ജമ്ംകൊണ്ട് റഫഹ് കിട്ടും കെ സ്റ്റ് കൊണ്ട് നസ് ബും ജംർ വു കിട്ടും.

കോഴികൾ മുട്ടയിട്ടു.	باضت الدجاجاتُ	1
ഫാത്തിമ മാർ വന്നു.	حضرت الفاطماتُ	2
പശുക്കൾ തിന്നു.	أكلت البقراتُ	3
വൃക്ഷങ്ങൾ വളർന്നു.	نمت الشجراتُ	4

മുകളിലിലെ جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ എല്ലാം ഫാഹിലാണ്. .അവിടെ റഫഹിന്റെ അടിസ്ഥാന ചിന്നമായ ഹർ കത്തെറ്റ് ജമ്ം കൊണ്ടാണ്.

കോഴികളെ ഞാൻ അറുത്തു.	ذبحت الدجاجاتِ	1
ഫാത്തിമമാരെ ഞാൻ പ്രസംസിച്ചു.	مدحت الفاطماتِ	2
പശുക്കളെ ഞാൻ കറന്നു.	حلبت البقراتِ	3
മരങ്ങൾ ഞാൻ നന്നച്ചു.	سقيت الشجراتِ	4

മുകളിലെ جَمْعُ مَوْنٍ سَالِمٍ എല്ലാം മഹ്സൂൽ ബിഹി യാണ്. അവിടെ നസ്ബ് ചെയ്യുന്നത് കെസറ്റ് കൊണ്ടാണ്.

ഇവിടെത്തെ ഒരു പ്രത്യോഗതയാണ് കെസറ്റ് കൊണ്ട് നസ്ബ് ചെയ്യുക.

കുറുക്കൻ കോഴികളുടെ മേൽ ചാടി വീണു	هجم الثعلب على الدجاجات.	
ഫാത്തിമ മാർക്ക് ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞു.	شكرت الفاطمات.	
ഞാൻ പശുക്കളിൽ നിന്നു അകലെ ഇരുന്നു.	جلست بعيدا عن البقرات .	
ഞാൻ മരങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി.	ذهبت إلى الشجرات.	

മുകളിലെ جَمْعُ مَوْنٍ سَالِمٍ യുടെ മുന്നിൽ ജംക് ചെയ്യുന്ന പദം
വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ജംക് ചെയ്യുന്നത് കെസറ്റ് കൊണ്ടാണ്.

*****

not complit

not test

by kunhali .pandallur

ഇത് പൂണ്ണമായിട്ടില്ല .

അക്ഷര തെറ്റു തുടങ്ങിയവ പരിശോദിച്ചിട്ടില്ല.

ഇത് റഫസ്

ഇത് പൂണ്ണമായിട്ടില്ല .

അക്ഷര തെറ്റു തുടങ്ങിയവ പരിശോദിച്ചിട്ടില്ല.

ഇത് റഫൺ

***

ഇത് പൂണ്ണമായിട്ടില്ല .

അക്ഷര തെറ്റു തുടങ്ങിയവ പരിശോധിച്ചിട്ടില്ല.

ഇത് റഫൺ

